

۴۲ - تجربه ترکیه برای جذب سرمایه گذاری خارجی

* دنیای نساجی

- ۴۴ - نگاهی به بازار پارچه های پنبه ای در آسیا
- ۴۶ - رشد ۳۵ درصدی تجارت پوشاک در یک دهه
- ۴۷ - تمرکز اچ اند ام و زارا بر فروش آنلاین
- ۴۸ - برند ریپاک خط لباس بارداری را راه اندازی می کند
- ۴۹ - برند Old Navy سالانه ۷۵ فروشگاه افتتاح می کند
- ۵۰ - روش مقرون به صرفه برای تولید پارچه های هوشمند

* تحلیل اقتصادی

- ۵۱ - جشن ۵۰ سالگی یک نمایشگاه تجاری
- ۵۳ - گزارشی از نمایشگاه Intertextile Apparel شانگهای

* تولید و تجارت پنبه

- ۵۴ - گزارش دپارتمان کشاورزی آمریکا از بازار پنبه (اکتبر ۲۰۱۹)
- ۵۶ - رهبران بازار پنبه در یک دهه آینده
- ۵۷ - سالی پرچالش برای صنعت پنبه استرالیا
- ۵۸ - روزهای خوب کشت و صنعت پنبه در هند

* بخش انگلیسی

۶۳

* سرمقاله

- ۲ - فرصت های ازدست رفته در نبود راهبرد صنعتی

* خبرنامه

۴

* گزارش ویژه

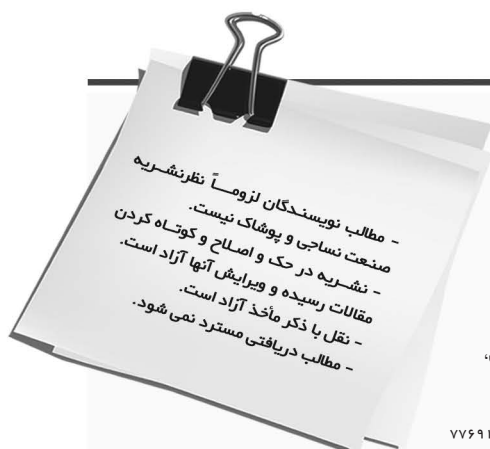
- ۱۰ - گفتگوی ماهنامه با مهندس فرهاد بهشتی مدیرعامل ایران دیبا
- ۱۳ - گفتگوی ماهنامه با مهندس شایسته مدیرعامل رنگدانه سیرجان
- ۱۵ - گفتگو با دکتر الهام علی نقی زاده مدیر تولید رنگدانه سیرجان

* دیدگاه

- ۱۶ - گفتگو با آقای مال میر رئیس انجمن تخصصی نساجی و پوشاک البرز
- ۲۰ - گفتگو با مهندس محمد کاردان پور مدیرعامل شرکت درین ریس
- ۲۵ - گفتگو با مهندس نیما بصیری نایب رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران
- ۲۷ - فساد قاچاق پوشاک را در گمرک جستجو کنید/ مهندس سرشارزاده
- ۲۹ - چرا ایران در جذب ۸۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی ناکام ماند؟
- ۳۱ - بحران ماشین آلات در کمین آینده صنعت/ مهدی رهبری

* گزارش

- ۳۳ - هفته نساجی چین و درس هایی برای ایران
- ۳۸ - گزارشی از نخستین همایش ملی روز جهانی پنبه در کاشمر
- ۴۱ - چرا دست کارآفرینان به کار نمی رود؟

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهندس جمشید بصیری

مسئول اجرایی تحریریه: مهندس علیرضا هاشمی

ویراستار مقالات فنی: مهندس محمد نیک پنجه

طراح و صفحه آرا: حمیدرضا قائمی

مسئول روابط عمومی: سعیده شکوری

هماهنگی و اجرا: مهندس حسین کیانی

همکاران این شماره: مهندس نیما بصیری، مهندس احسان سلطانی، دکتر شاهین کاظمی،

سارا حیات داودی، نعیمه حکمت پور، سایت ایران پلیمر

امور چاپ: چاپ ایده آل، خیابان دماوند، اول سی متری نیروی هوایی، خیابان خوب، پلاک ۱۱

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان شهروندی شمالی، خیابان توپچی، پلاک ۳۰، کدپستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳، تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) - فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲

مدیریت هنری و نظارت برچاپ: طرح سازگوه / www.tsgir.com

جذب آگهی: گروه یاران

E-mail: info@sanatnassaji.com

www.sanatnassaji.com

فرصت‌های ازدست‌رفته در نبود راهبرد صنعتی

جمشید بصیری

نتوانست ۸۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی را در پسابرجام جذب کند، مورد اشاره قرار داده است. متأسفانه همانطور که رئیس سابق اتاق ایران در مقاله خود ذکر کرده و اکثر کارشناسان اقتصادی، تولیدکنندگان و صنعتگران کشور نیز اذعان دارند، کشور این بار هم نتوانست از فرصت پیش آمده در پی توافق هسته‌ای استفاده لازم را ببرد و به جز رونق نسبی ایجادشده در صادرات نفت و گاز، صنعت خودرو، پتروشیمی و برخی صنایع دولتی دیگر، عملاً تولیدکنندگان بخش خصوصی که عمدتاً بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند، بهره‌چندانی از گشایش‌های ایجادشده در فضای اقتصادی و سیاسی نبردند.

البته همانطور که درآمدهای نفتی سرشار کشور تداوم نیافت، عمر برج‌ها هم بیش از سه سال ادامه نیافت و بعد از روی کارآمدن دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، وی در تاریخ ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷ فرمان خروج این کشور از برجام را امضا کرد و متعاقباً در تاریخ ۱۳ آبان ۱۳۹۷ بخش عمده‌ای از تحریم‌های لغوشده از جمله تحریم‌های بانکی و صادرات نفت، بار دیگر بازگشتند و به قول معروف: «روز از نو و روزی از نو». البته این تمام ماجرا نبود و خروج آمریکا از توافق هسته‌ای با دومین

بودند، باید فشارهای مضاعف ناشی از کاهش صادرات نفت و محیط نامطلوب کسب‌وکار را تحمل می‌کردند و در جریان همین فشارها، خیل عظیمی از واحدهای تولیدی مخصوصاً واحدهای نساجی در این دوره تعطیل شدند. فشارها بر بخش تولید ادامه داشت تا اینکه مذاکرات سیاسی طولانی و فرسایشی به ثمر نشست و در تاریخ ۲۳ تیرماه ۱۳۹۴، توافق هسته‌ای (برجام) بین ایران و قدرت‌های بزرگ حاصل شد. در پی همین توافق فرصت طلایی دوم برای بهبود شرایط اقتصادی کشور و بازگشت رونق به عرصه تولید و صنعت کشور ایجاد شد و با رفع ممنوعیت صادرات نفت، درآمدهای نفتی کشور بار دیگر سیر صعودی گرفت و به حدود ۷۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۵ افزایش پیدا کرد. در همین اثنا، شاهد ترافیک هیئت‌های تجاری خارجی از اقصانقاط دنیا به خصوص از کشورهای اروپایی به کشور برای برقراری مجدد روابط اقتصادی با ایران بودیم. در این ارتباط توجه خوانندگان گرامی را به مقاله آقای محسن جلال‌پور رئیس سابق اتاق ایران که در صفحه ۲۹ همین شماره درج شده، جلب می‌کنم که وی در این مقاله، ضمن تشریح دوران پس از برجام ۱۰ دلیل را در مورد اینکه چرا کشور

نگاهی به تحولات اقتصادی و سیاسی یک دهه گذشته کشور نشان می‌دهد که بخش اقتصاد و صنعت در این مدت با فرصت‌های چشمگیر و بی‌نظیری برای رشد و توسعه مواجه بوده و بسترهای بی‌بدیلی برای ارتقای زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های تولیدی-صنعتی کشور در بخش‌ها و شاخه‌های مختلف ایجاد شده است که متأسفانه هیچگاه به رونق پایدار و مستمر تولید و صنعت در کشور نیانجامیده است.

اگر به حدود یک دهه قبل بازگردیم و نگاهی به آمار صادرات نفت بیاندازیم، میزان درآمدهای نفتی در سال ۱۳۸۹ به قله ۱۲۰ میلیارد دلار رسید و بر اساس آمار بانک مرکزی در کل دولت‌های نهم و دهم مجموعاً ۶۱۸ میلیارد دلار درآمد نفتی عاید کشور گردید اما متأسفانه هیچگاه سرنوشت این درآمدهای هنگفت و اینکه در کدام بخش‌های اقتصادی هزینه و چه ارمغانی برای تولید و صنعت کشور داشت، مشخص نشد. ماه عسل نفتی خیلی زود به پایان رسید و همزمان با تشدید تحریم‌های دوره قبلی (تا قبل از برجام) درآمدهای نفتی کشور نیز تا حدود ۳۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۳ کاهش پیدا کرد و واحدهای تولیدی-صنعتی کشور که از دوران رونق نفتی بهره‌ای نبرده

افزایش است. در همین ارتباط، توجه خوانندگان را به گزارشی که در صفحه ۴۲ همین شماره در ارتباط با تجربه ترکیه برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی و نیز گزارش کمیته روابط بین‌الملل انجمن صنایع نساجی در ارتباط با هفته نساجی چین و راهبردهای این کشور برای توسعه صنایع نساجی (صفحات ۳۳ تا ۳۷ مجله)، جلب می‌نمایم که حاوی درس‌ها و نکات آموزنده‌ای برای مسئولان صنعتی کشور می‌باشد و می‌توان با الگوبرگشتی از این تجربیات، مسیر احیا و رونق مجدد صنایع مختلف را در کشور هموار و کوتاه کرد.

در پایان باید به این نکته هم اشاره کنم که خوشبختانه طی چند ماه گذشته ضمن ثبات کامل در بازار ارز و سایر متغیرهای اقتصادی، نشانه‌هایی از کاهش فشارهای سیاسی علیه ایران و کاهش تنش‌های سیاسی نیز به چشم می‌خورد. همچنین سیاست‌گذاری‌هایی مناسبی در جهت کاهش فشار بر واحدهای تولیدی از جمله بخشودگی مالیاتی، تمدید بدهی بانکی واحدهای تولیدی و ... اتخاذ شده است. البته امیدواریم مهربانی‌های اخیر با تولیدکنندگان و صنعتگران صرفاً منحصر به مقطع فعلی که کشور از نظر اقتصادی و درآمد نفتی در مضیقه قرار دارد، نباشد و دست‌اندرکاران کشور با برنامه‌ریزی بلندمدت جهت رفع موانع تولید و اصلاح مستمر محیط کسب‌وکار، زمینه را برای رونق مجدد تولید و صنعت در کشور و احیای واحدهای تولیدی فراهم آورند و اگر نوشدارویی در اختیار دارند، قبل از مرگ سهراب ارائه نمایند.

که در صفحه ۴۱ همین شماره از قول دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران نقل شده جلب می‌کنم که وی در اظهارات خود، فضای نامساعد کسب‌وکار و قوانین دست‌وپاگیر را اصلی‌ترین عامل دلزدگی تولیدکنندگان و کارآفرینان ذکر کرده است.

البته در ارتباط با همین موضوع، رهبر انقلاب اخیراً در دیدار دو هزار نفر از نخبگان جوان و استعدادهای برتر علمی، ضمن تأکید بر ضرورت اصلاح محیط کسب‌وکار، تأکید کردند که «مثلاً مجوزی که باید ظرف یک هفته صادر شود، شش ماه زمان نبرد، موازی‌کاری‌های غلط حذف، و انحصار برداشته شود.» که امیدواریم این تأکیدات، با اقدامات عملی مسئولان کشور برای اصلاح محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید در حوزه‌های نظام بانکی، مالیاتی، تأمین اجتماعی، گمرکات، صدور مجوزها، واردات و صادرات، تأمین مواد اولیه و ماشین‌آلات، سرمایه‌گذاری خارجی، و... همراه شود و اظهارات رهبری صرفاً به موضوعی برای مسابقه مسئولان جهت انجام مصاحبه و تهیه کتاب و بروشور بدل نشود.

متأسفانه در شرایطی فرصت‌های پیش‌آمده برای رشد تولید و صنعت کشور یک‌به‌یک از دست می‌روند، که دیگر کشورها همچون ترکیه، چین، هند، کره جنوبی، پاکستان، ازبکستان، و ... با تدوین برنامه‌های راهبردی میان‌مدت و بلندمدت در حال توسعه صنایع و افزایش سطح تولید و اشتغال در کشور خود هستند و فاصله این کشورها با ما روزبه‌روز و سال‌به‌سال در حال

شوک ارزی یک دهه اخیر و رسیدن نرخ دلار به ۱۹ هزار تومان مصادف گردید، که مجموعه اتفاقات پیش‌آمده در سال ۱۳۹۷ روزگار سیاه‌تری را برای تولید و صنعت کشور رقم زد. نتیجه آنکه بر اساس گزارش مرکز آمار، برای سال ۹۷ رشد منفی ۹٫۶ درصد را در بخش صنعت کشور شاهد بودیم که در حقیقت به معنای افزایش ۱۰ درصدی تعطیلی بنگاه‌های تولیدی و کاهش ۱۰ درصدی تولید و اشتغال صنعتی است و قطعاً جبران آن در سال‌های آینده، بسیار دشوار خواهد بود.

مسئله این‌که افزایش یا کاهش تحریم، افزایش یا کاهش درآمدهای نفتی، افزایش یا کاهش نرخ ارز و ... وضعیت عمومی صنایع کشور را تغییر نمی‌دهد، فقط و فقط یک دلیل می‌تواند داشته باشد و آن فقدان استراتژی و راهبرد توسعه صنعتی در کشور و عدم اعتقاد مسئولان و متولیان کشور به رشد و توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط و صنایع وابسته به بخش خصوصی است و در واقع، واحدهای صنعتی کشور همچون یک کودک سرراهی هستند که خودشان باید راه را از چاه تشخیص داده و برای بقای خود تلاش کنند. امروز موانع و مشکلات حوزه کسب‌وکار که اکثر کارآفرینان و صنعتگران کشور از آنها به «خودتحریمی» یا «تحریم‌های داخلی» تعبیر می‌کنند، بیش از هر مسئله بیرونی و تحریم خارجی بالای جان واحدهای تولیدی شده‌اند و عرصه را بر تولیدکنندگان کشور تنگ کرده‌اند و به همین دلیل، دست و دل کارآفرینان چندان به کار نمی‌رود. در همین رابطه توجه خوانندگان گرامی را به مطلبی

واحدهای نساجی دانش بنیان حمایت می شوند

نیاز بازار مصرف این کالا را در کشور پوشش دهد. رحمانی افزود: طبق برنامه ریزی و زمان بندی انجام گرفته از سوی وزارت صمت، امیدواریم تا سه سال آینده در تولید چادر مشکی در کشور به طور کامل به خودکفایی برسیم.

وزیر صنعت گفت: واحدهای پیشرو که با همکاری دانشگاه ها و بخش های علمی کشور و شرکت های دانش بنیان قدم های بسیار خوبی در توسعه فناوری های لازم در صنایع نساجی برداشته اند، در سطح کشور در حال افزایش هستند که مورد حمایت جدی ما قرار خواهند گرفت. به گزارش شاتا، رضا رحمانی گفت: در گذشته بخش عمده ای از نیاز بازار به محصولات نساجی از خارج کشور و از طریق واردات تامین می شد که در بخش تامین چادر مشکی این رقم ۸۰ درصد مصرف این محصول را به خود اختصاص داده بود. وی افزود: با توجه به اهمیت خودکفایی در این بخش شرکت دسترنج رضا بافت در قزوین در این حوزه سرمایه گذاری خوبی انجام داده و یکی از واحدهای پیشرو ما در تامین مواد اولیه و تولید پارچه مخصوص چادر مشکی در کشور می باشد.

وزیر صنعت خاطرنشان کرد: تولیدات شرکت دسترنج رضا بافت در محصول چادر مشکی، دارای کیفیت بسیار بالایی است و هم تراز با تولیدات کشورهای ژاپن و کره جنوبی می تواند بخش اعظمی از

خطر قاچاق مدیریت شده در صنعت پوشاک

آن به تولید ضربه می زند. عضو انجمن صنایع نساجی ایران گفت: برخی کارگاه های تولیدی در مناطق آزاد مانند بندر انزلی راه اندازی شده که در ظاهر پوشاک ایرانی تولید می کنند اما در کنار تولید پوشاک، برچسب کالای وارداتی قاچاق را تغییر داده و نام برند خود را بر روی آن نصب می کنند. رخصت افزود: لازم است مدیران دستگاه های نظارتی، نظارت خود را در مناطق آزاد به ویژه در حوزه کالاهای قاچاق افزایش دهند زیرا این نوع قاچاق به تولید که در شرایط کنونی رونق گرفته است ضربه مهلکی خواهد زد.

به دلیل ممنوعیت واردات پوشاک، وضعیت تولید در این رسته بسیار مطلوب است اما قاچاق مدیریت شده در کشور و تغییر نوع

رئیس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی مشهد گفت: ایران از معضل قاچاق مستقیم پوشاک تا حدی رها شده اما در تله قاچاق مدیریت شده و جدیدی در این رسته تولیدی گرفتار شده است. غلامعلی رخصت در گفتگو با ایرنا افزود: هرچند واردات پوشاک ممنوع شده است اما این کالا به صورت قاچاق وارد مناطق آزاد ایران می شود و تولیدکنندگان متقلب برچسب آن را تغییر می دهند و نام برند خود را روی آن نصب کرده و به عنوان پوشاک ایرانی به بازار می فرستند. وی ادامه داد: هم اینک

نارضایتی فعالان صنعت پوشاک در مقابل خوش بینی مقامات

در همین رابطه علیمردان شبانی عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی نیز معتقد است: بزرگترین مشکل ما تحریم‌های داخلی، محدودیت‌ها و دستورالعمل‌هایی است که با آن‌ها روبه‌رو می‌شویم و گر نه تحریم‌های خارجی بیشتر به ما کمک کرد و به ما انگیزه داد. به گفته این فعال صنفی، همچنان قاچاق رقیب صنعت نساجی و پوشاک است و باید کاری کنیم که محصولات داخلی از لحاظ قیمت و کیفیت چنان مطلوب باشد که بتواند با جلب رضایت خریداران داخلی، کالای قاچاق را از فهرست انتخاب مردم حذف کند.

بر اساس این گزارش، این روزها صنایع کشور بیش از هر زمانی فرصت پیشرفت و گرفتن بازار داخل و حتی بازارهای خارجی را دارند اما همچنان برای به حرکت درآوردن چرخ تولید، تشنه مواد اولیه و نقدینگی‌اند؛ در این راستا ضرورت دارد تا دولت هرچه سریع‌تر به کمک صنایع بیاید تا دوباره شاهد باز شدن عرصه برای ورود کالای قاچاق و سود کلان دلال و نابودی تولیدکننده داخلی نباشیم.

برای صنایع کشور سابقه نداشته است. او افزود: دولت می‌توانست در شرایط فعلی با حمایت از تولیدکنندگان داخلی بستر لازم را برای توسعه آنها به کار گیرد چراکه تحریم خارجی یک شرایط مناسبی را برای پیشرفت تولیدکننده داخلی فراهم آورده، اما در شرایط فعلی تحریم‌های داخلی امکان فعالیت را از تولیدکننده گرفته است. وی با تأکید بر اینکه اگر تصمیم جدی برای تأمین مواد اولیه واحدهای تولیدی پوشاک گرفته نشود فاتحه این صنعت را باید خواند، گفت: در حال حاضر کف کارخانه مواد اولیه کافی وجود ندارد و هیچ کس هم پاسخگوی این شرایط نیست.

افتخاری تأکید کرد: امروز بیش از ۹۵ درصد مشکلات صنعت نساجی کشور متوجه مسائل داخلی است، امروز فقط تولیدکنندگان برای انتقال ارز و خرید بخشی از مواد اولیه خود با مشکلاتی روبه‌رو هستند که آن‌ها را خودشان با راه حل‌هایی حل می‌کنند اما مشکل اساسی مسائل داخلی کشور است که امکان فعالیت را از تولیدکننده گرفته است.

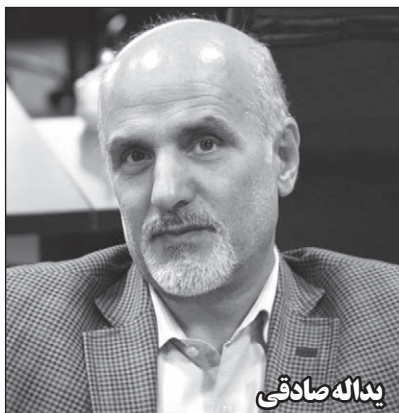
به گزارش اقتصاد آنلاین، رشد ۲۱ درصدی صادرات، اقدامات ضربتی انجام شده در جهت جلوگیری از واردات قاچاق و تأکید بر تولید داخل از دستاوردهای یکسال گذشته صنعت پوشاک بوده، با این حساب اگرچه صنایع مختلف از جمله نساجی و پوشاک باید با استفاده از ظرفیت‌های تحریمی، افزایش نرخ ارز و ممنوعیت واردات به روزهای طلایی تولید بازگردند ولی این روزها وجود مشکلات تأمین مواد اولیه و کمبود نقدینگی و سایر خودتحریمی‌ها دست‌وپای تولیدکنندگان را برای هر نوع تحرکی در جهت رونق تولید بسته است.

در این زمینه مجید نامی به عنوان یکی از فعالان صنف پوشاک و نساجی اظهار کرد: در حال حاضر مهم‌ترین مشکل صنعت نساجی و پوشاک کشور، تأمین مواد اولیه و نقدینگی است؛ صنعت نساجی و پوشاک سالانه نیازمند دو میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار مواد اولیه، تجهیزات و ماشین‌آلات است که با احتساب مواد اولیه‌ای که در داخل تأمین می‌شود، به حدود ۴ میلیارد دلار می‌رسد. به گفته وی، طبق آمار بانک مرکزی سرانه مصرف پوشاک هر ایرانی ۱۵۰ دلار در سال است و با احتساب جمعیت کشور، گردش مالی بالایی دارد و به این ترتیب انتظار می‌رود مسئولان بانک‌ها تعامل بهتری با فعالان این صنعت داشته باشند.

همچنین مجید افتخاری عضو انجمن صنایع پوشاک نیز با گلایه از وضعیت فعلی صنعت پوشاک بیان کرد: واحدهای صنفی پوشاک به شدت با کمبود مواد اولیه روبه‌رو هستند به نحوی که در ۴۰ سال گذشته چالش کمبود مواد اولیه امروز

ایجاد صنایع پوشاک در شعاع ۱۲۰ کیلومتری تهران ممکن شد

یدالله صادقی

اشاره به ایجاد صنایع پوشاک در استان تهران با اشاره به استقرار صنایع پوشاک در شعاع ۱۲۰ کیلومتری گفت: صنایع پوشاک در استان تهران فقط در شهرک‌های صنعتی مجوز تأسیس می‌گیرند. به گزارش خبرگزاری تسنیم، یدالله صادقی در جلسه رفع موانع تولید اظهار داشت: طرح رونق تولید از مباحث مهمی است که در کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استان تهران با جدیت پیگیری می‌شود. وی سپس با

مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان تهران با اشاره به استقرار صنایع پوشاک در شعاع ۱۲۰ کیلومتری گفت: صنایع پوشاک در استان تهران فقط در شهرک‌های صنعتی مجوز تأسیس می‌گیرند. به گزارش خبرگزاری تسنیم، یدالله صادقی در جلسه رفع موانع تولید اظهار داشت: طرح رونق تولید از مباحث مهمی است که در کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استان تهران با جدیت پیگیری می‌شود. وی سپس با

بازار لباس مدارس، نیازمند ساماندهی

سفارش‌های مجدد مدارس برای ثبت‌نام‌های طی سال باشند و در مواردی از تامین روپوش در ساینزهای غیرمعمول سرباز می‌زنند، مدارس از همکاری با آن‌ها استقبال نمی‌کنند. در عوض این تولیدکننده از سود چهار برابری مدارس نسبت به تولیدکنندگان از فروش روپوش خبر داد و گفت که در مواردی حتی دیده‌شده مدارس لباس‌ها را دو برابر قیمتی که از تولیدکننده خریده‌اند، به دانش‌آموزان فروخته‌اند.

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران همچنین برخی دیگر از مشاهدات خود را بازگو کرد: «اخیرا یکی از والدین از روی لوگوی لباس با یکی از تولیدکنندگان تماس گرفته بود و درخواست لباس دست دوم داشت. حتی یکی از مدارس اخیرا به یکی از همکاران ما گفته بود که هر دست لباس را به قیمت یک میلیون تومان به دانش‌آموزان فروخته است.» در این شرایط به نظر می‌رسد باید بازار روپوش مدارس سروسامان داده و ضوابطی در این رابطه تعیین شود.

ممکن است قیمت تمام‌شده روپوش برای مدارس خیلی بالاتر از این قیمت‌ها تمام بشود. یک روز بعد مجید افتخاری عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران نیز با اشاره به نبود نهادی برای نظارت بر کیفیت لباس مدارس، از حضور دلالان برای گرفتن سفارش روپوش از مدارس سخن گفت. طبق گفته‌های این تولیدکننده، در مواردی دلالان به مدارس معرفی می‌شوند و سفارش روپوش مدارس را از آن‌ها می‌گیرند و به تولیدکنندگان می‌دهند؛ بنابراین بخش عمده‌ای از مبلغ دریافتی از والدین بابت تهیه روپوش مدارس، نه به جیب تولیدکننده یا سیستم آموزشی، بلکه به جیب دلالان می‌رود. در این میان اما یکی دیگر از فعالان صنعت نساجی که خود تولیدکننده پوشاک مدارس نیز هست، نظر متفاوتی دارد. اکرم عیوض‌خانی عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، حضور واسطه‌ها در بخش تولید روپوش مدارس را تایید کرده اما معتقد است که با توجه به اینکه واسطه‌ها نمی‌توانند پاسخگوی

در حالی که هر سال در آستانه فصل پاییز بحث تولید میلیون‌ها دست لباس مدرسه مطرح است، با آغاز ماه مدارس برخی تولیدکنندگان زوایای پنهانی از پشت پرده تولید روپوش مدارس را مطرح کردند. به گزارش ایسنا، طبق آمارها از مهرماه امسال ۱۴ میلیون و ۶۰۰ هزار دانش‌آموز به مدرسه رفتند که حدود ۸ میلیون و ۱۹۶ هزار نفر از آن‌ها در دوره ابتدایی تحصیل می‌کنند. در این میان دانش‌آموزان دختر در همه مقاطع و دانش‌آموزان پسر معمولا در مقطع دبستان از روپوش مدرسه استفاده می‌کنند. بنابراین می‌توان گفت که سالانه بحث تولید میلیون‌ها دست روپوش مدارس مطرح است و این در حالی است که امسال برخی از دست‌اندرکاران حوزه نساجی؛ زوایای جدیدی از این صنعت را آشکار کرده‌اند.

در این رابطه، حبیب طهماسبی رئیس اتحادیه خیاطان در آخرین روزهای شهریور اظهار کرد: ممکن است برخی مدارس سفارش دوخت روپوش دانش‌آموزان را به واحدهای بدون شناسنامه بدهند که حتی پروانه کسب نیز نداشته باشند؛ بنابراین

۶۴ درصد عرضه کنندگان پوشاک قاچاق در تهران تغییر رویه دادند

و در ابعاد مختلف هماهنگی بین بخشی و هم افزایی ایجاد و از ظرفیت دستگاه‌ها به درستی استفاده شود. وی گفت: تفاهم نامه ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا با وزارت آموزش پرورش نیز می تواند به فرهنگ سازی تبدیل شود و باید زمینه تحقق پذیری آن در ابعاد مختلف فراهم شود چرا که پایداری اشتغال را ایجاد می کند.

نماینده عالی دولت در استان تهران اضافه کرد: در مورد اموال تملیکی باید تجدید نظر اساسی کرد. همچنین وسایل و امکانات حمل و نقل در اختیار کسانی که مامور کشف قاچاق هستند قرار گیرد. وی گفت: اگر می خواهیم اقتصاد قوی و دانش بنیان داشته باشیم در کنار نظارت بر تولیدکنندگان داخلی باید مبارزه با قاچاق کالا به عنوان تصمیم کلان و راهبردی را ادامه دهیم و تهران می تواند در این زمینه پایلوت باشد.

داخلی تکیه کنیم که ثمرات آن را دیدیم و پیشرفت خوبی در حفظ اشتغال موجود، اشتغال جدید و احیای بنگاه های دارای رکود داشتیم.

استاندار تهران افزود: شورای هماهنگی سران سه قوه نیز جهت تحقق رونق تولید تشکیل شده است در همین راستا باید با قاچاق کالا به ویژه پوشاک مبارزه کرد و از ظرفیت همه دستگاه های اجرایی در این مسیر استفاده شود. محسنی بندپی گفت: ۶۴ درصد فروشگاه هایی که اقدام به فروش پوشاک قاچاق می کردند تغییر رویه داده اند که نشانه اثرگذاری اقدامات است و باید به عنوان راهبرد و برنامه بلندمدت مورد توجه قرار گیرد؛ ضمن اینکه نظارت بر قیمت ها و کیفیت کالاهای داخلی نیز ضروری است. رئیس کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا استان تهران افزود: باید مبارزه با قاچاق مداوم داشته باشد تا اشتغال را حفظ کنیم

استاندار تهران گفت: ۶۴ درصد فروشگاه هایی که اقدام به فروش پوشاک قاچاق می کردند تغییر رویه داده اند. انوشیروان محسنی بندپی در چهارمین جلسه کمیسیون مبارزه با قاچاق کالا استان تهران طی سخنانی گفت: در بیانیه گام دوم انقلاب، اقتصاد محور کلیدی عنوان شده و کشورهای سلطه پذیر هستند که اقتصاد ضعیف دارند، در این شرایط با تکیه بر ظرفیت های داخلی می توان بر مشکلات غلبه کرد این در حالی است که زمینه استفاده از این ظرفیت ها به درستی فراهم نشده است.

به گزارش مهر، وی افزود: حمایت از کالای ایران، رونق تولید و اقتصاد مقاومتی و دانش بنیان در سال های اخیر مورد تاکید مقام معظم رهبری قرار گرفته که با فشارهای ظالمانه و تحریم های دشمنان به این امر رسیدیم که باید به اقتصاد

زیست بوم نوآوری در صنعت نساجی رونق می گیرد

حمایت از شکل گیری ایده های نو و ارائه خدمات فنی و تخصصی به مخاطبان اشاره کرد.

گفتنی است نخستین مرکز نوآوری تخصصی نساجی و صنایع وابسته به آن با همکاری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، استانداری یزد، انجمن نساجی، اداره کل آموزش و پرورش و سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان یزد در فضایی به مساحت حدود یک هزار و ۷۰۰ متر مربع در محل هنرستان نساجی شهید ابراهیمی استان یزد راه اندازی می شود. مفاد تفاهم نامه و برنامه ریزی های لازم برای اجرایی شدن آن در قالب کارگروهی مشترک، متشکل از نمایندگان طرفین تفاهم نامه پیگیری خواهد شد.

به گزارش ایسنا، تفاهم نامه همکاری ایجاد نخستین مرکز نوآوری تخصصی نساجی و صنایع وابسته با حضور سورنا ستاری معاون علمی و فناوری رئیس جمهور به امضای پیمان صالحی معاون نوآوری و تجاری سازی فناوری معاونت علمی و محمدعلی طالبی استاندار یزد رسید. این مرکز به عنوان نخستین مرکز نوآوری تخصصی نساجی و صنایع وابسته در استان یزد راه اندازی خواهد شد و هدف از تاسیس آن، بستر سازی برای کاربردی کردن نوآوری و فناوری در صنعت نساجی و شناسایی و تربیت نیروی انسانی متخصص در این حوزه کاربردی است. از دیگر اهداف این تفاهم نامه می توان به بستر سازی برای بازاریابی و توسعه بازار محصولات حوزه صنعت نساجی و

فرصت‌سوزی در کمین صنعت پوشاک

اقدام قابل‌توجهی برای کمک به صنایع مختلف کشور از جمله صنعت پوشاک از سوی مسئولین صورت نگرفته است، اظهار داشت: واحدها به شدت با کمبود مواد اولیه روبه‌رو هستند به نحوی که در ۴۰ سال گذشته چالش امروز کمبود مواد اولیه برای صنایع کشور سابقه نداشته است. وی با اعلام این که تولیدکنندگان پوشاک، مواد اولیه از جمله نخ برای چرخه فعالیت اولیه خود ندارند، افزود: اغلب مواد اولیه در گیرودار واسطه‌ها قرار گرفته و تولیدکنندگان مجبور هستند با پرداخت هزینه‌های بسیار بالا مواد اولیه را تهیه و اقدام به تولید محصول کنند.

وی در ادامه با بیان این که پیش از این با وجود اعمال تحریم‌ها بخش خصوصی از طریق میانبرهای خاص خود جابه‌جایی ارز را انجام و مواد اولیه مورد نیاز خود را تهیه می‌کرد، اظهار داشت: امروز با محدودیت‌های داخلی، بخش خصوصی حتی نمی‌تواند با ارز آزاد مواد مورد نیاز خود را تهیه کند. علاوه بر این دولت تمرکز خود را به تامین درآمد از طریق فشار مالیاتی و گمرکات کرده است.

افتخاری با تاکید بر این که دولت می‌توانست در شرایط فعلی با حمایت از تولیدکنندگان داخلی بستر لازم را برای توسعه آنها به کار گیرد، گفت: تحریم خارجی همیشه یک شرایط مناسبی را برای پیشرفت تولیدکننده داخلی فراهم آورده است، اما در شرایط فعلی تحریم‌های داخلی امکان فعالیت را از تولیدکننده داخلی گرفته است. به نوعی همه تصمیم‌ها سیاسی شده و کسی توجهی به رفع مشکلات تولیدکنندگان ندارد.

این عضو هیئت مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران با بیان این که جالب اینجاست ما برای تولید محصول با کمبود لایی پارچه مواجه هستیم، گفت: در گردباف ۹۰ درصد مواد اولیه از داخل کشور و در پنبه و نخ ما ۷۰ درصد نیازمند واردات هستیم. علاوه بر این در پارچه‌های تخت نیز به دلیل عدم سرمایه‌گذاری در این حوزه ۷۰ درصد وابسته به واردات شده‌ایم. جالب اینجاست ما ۹۰ درصد دکمه‌های کشور را از چین وارد می‌کنیم.

به اعتقاد تولیدکنندگان پوشاک، امروز طلایی‌ترین شرایط برای توسعه صنعت پوشاک است زیرا بازار تشنه کالا است و با افزایش نرخ ارز واردات کالا به‌صرفه نیست. اما نبود مواد اولیه عاملی شده تا سهم تولیدکننده داخلی در بازار افزایش پیدا نکند و آنها نتوانند از تمام ظرفیت خود استفاده کنند. در این شرایط طبیعی است که قاچاقچیان و واردکنندگان خلاءهای بازار را شناسایی کرده و به روش‌های خاص محصولات خود را در بازار به فروش برسانند.

در حالی صنعت پوشاک و نساجی ایران این روزها از فرصت تحریم به خوبی استفاده کرده و در نقطه عطف طلایی قرار دارد، که نیازمند کمک دولت برای تامین نقدینگی و ماده اولیه است تا ظرفیت‌های خالی این صنعت پُر شود، وگرنه بازار پوشاک دوباره دست قاچاقچیان می‌افتد.

تحریم، افزایش قیمت ارز و بسته شدن درهای واردات و قاچاق طی یکی دو سال اخیر برای برخی صنایع کشور به ویژه صنعت نساجی و پوشاک فرصت بی‌نظیری را برای حمایت از تولید داخل و سرپا شدن این صنعت کهنه و خسته ایجاد کرد به طوری که از بهمن ماه سال گذشته با اعمال مرحله اول برخورد با برندهای محرز پوشاک قاچاق در سطح عرضه، بازار شاهد عزم جدی تولیدکننده داخلی برای تأمین نیاز مشتریان بود به نحوی که برندهای مطرح پوشاک داخلی با افزایش تولید باعث شدند تا بازار شب عید ۹۸ شاهد هیچگونه خللی در تامین پوشاک مردم نباشد.

اما با گذشت زمان امروز واحدهای تولیدی صنعت پوشاک که سهم زیادی از بازار داخلی را کسب کرده‌اند، هنوز تشنه مواد اولیه هستند تا چرخ فعالیت خود را توسعه دهند و حتی به صادرات محصولات هم فکر کنند. این روزها تولیدکنندگان پوشاک خسته از شرایط کسب و کار داخلی معتقدند، صنعت نساجی الان بهترین فرصت ممکن را برای توسعه و پیشرفت دارد اما عدم حمایت دولت عاملی شده تا واحدهای تولیدی از تمام ظرفیت خود استفاده نکرده و همچنان بخشی از نیاز بازار در اختیار محصولات وارداتی قرار گیرد. در این شرایط قاچاقچیان پوشاک هم درصددند تا با کاهش برخوردها مجدداً فعالیت خود را از سر بگیرند. به اعتقاد برخی تولیدکنندگان پوشاک طرح‌های ضربتی مقابله با قاچاق مانند بسیاری از طرح‌های دیگر مقطعی بوده و به مرور فراموش خواهد شد.

رضا نقشین یک تولیدکننده روسری در گفتگو با تسنیم با انتقاد از این که نباید مواد اولیه واحدهای تولیدی درگیر تعرفه و مسائل گمرکی قرار گیرد، گفت: امروز مشکل اساسی ما کمبود نقدینگی و نبود مواد اولیه است. وقتی واحد تولیدی نقدینگی کافی در اختیار نداشته باشد به‌طور حتم نمی‌تواند مواد اولیه مورد نیاز خود را آن هم با ارز آزاد تهیه کند. وی با بیان این که حدود ۹۰ درصد مواد اولیه مورد نیاز واحدهای تولید روسری از محل واردات تأمین می‌شود، گفت: حجم استفاده از مواد اولیه و قیمت بالای آن باعث شده تا تولید این مواد در داخل کشور توجیه‌پذیر نباشد، البته این را باید توجه داشت که مواد اولیه وارداتی در مقایسه با داخلی‌ها کیفیت مناسب‌تری دارند.

افتخاری عضو هیئت مدیره اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک تهران نیز در همین ارتباط با اشاره به این که در سال رونق تولید

واردات بی‌رویه نخ، کلافی پیچیده بر گلولی تولیدکننده

قاچاق کالا را بگیرد.

حیدر علی کبیری فعال حوزه صنعت نساجی استان اصفهان نیز با اشاره به اوضاع اقتصادی حاکم بر جامعه و تاثیر آن بر صنعت نساجی عنوان کرد: در حال حاضر حدود ۵۰ درصد واحدهای نساجی استان به فعالیت می‌پردازند که این واحدها نیز تنها ۵۰ درصد ظرفیت تولید خود را به کار گرفته‌اند. کبیری کاهش سرمایه در گردش واحدهای تولیدی و ورود بی‌رویه منسوجات و کالاهای قاچاق برشمرده و گفت: متأسفانه بالا رفتن نرخ ارز و تلاطم آن در ماه‌های گذشته باعث شد تا سرمایه در گردش واحدها به یک‌سوم تقلیل یابد.

او ادامه داد: ورود مواد اولیه و پوشاک نیز از دیگر مشکلاتی است که ضربه‌ای سهمگین به واحدهای تولیدی وارد کرده است. فعال حوزه صنعت نساجی با بیان اینکه واحدهای تولیدی توانایی تولید انواع نخ را دارند، اظهار کرد: چند نفر در کشور، به اندازه نخ کل واحدهای تولیدی، این محصول را وارد می‌کنند که باید جلوی آن گرفته شود. کبیری از رونمایی رسمی فعالیت میز نساجی با حضور وزیر صنعت معدن و تجارت خبر داد و گفت: میز نساجی با هدف حمایت از تولیدکنندگان این صنعت مشکلات واحدهای تولیدی را بررسی و به دولت ارجاع می‌دهد تا جلوی کارهای غیرقانونی و واردات بی‌رویه کالا گرفته شود.

رونق تولید در صنعت نساجی، فعالیت واحدهای تولیدی و تبدیل شدن دوباره اصفهان به لقب منچستر شرق کلافی سر در گم و پیچیده‌ای نیست که دست‌نیافتنی باشد؛ چرا که واردکنندگان منسوجات و مواد اولیه یا به قولی سلاطین نخ کاملاً مشخص هستند، اما اینکه دولت عزمی جزم برای مقابله با آن‌ها دارد تا دوباره چرخ کارخانه‌ها بچرخد یا نه به عملکرد مسئولان باز می‌گردد.

مظفر چلمقانی

صنعتی کارفرمایان استان اصفهان جویا شدیم. مظفر چلمقانی دبیر انجمن صنعتی کارفرمایان نساجی استان اصفهان با اشاره به وجود ۸ هزار واحد صنعتی در استان اصفهان گفت: از این تعداد ۲ هزار و ۳۰۰ واحد، واحدهای نساجی شناسنامه‌دار و دارای مجوز از وزارت صنعت، معدن و تجارت هستند. چلمقانی با بیان اینکه مشکل کنونی این صنعت، واردات بی‌رویه منسوجات و نخ است، ادامه داد: متأسفانه نخ که از اصلی‌ترین مواد اولیه این صنعت است بیش از حد نیاز، با قیمت پایین و بدون اخذ عوارض گمرکی و به صورت قاچاق وارد می‌شود و این در حالی است که تولید نخ واحدهای نساجی چشمگیر بوده و به غیر از نخ پلی استر خاص که تولید داخل نیست، واحدهای نساجی در تولید انواع نخ توانمند هستند.

دبیر انجمن صنعتی کارفرمایان استان اصفهان در خصوص واردات مواد اولیه اظهار کرد: ۶۰ درصد مواد اولیه از کشورهایی نظیر ازبکستان و تاجیکستان وارد کشور می‌شود. چلمقانی با بیان اینکه ماشین‌آلات نساجی از خارج کشور تامین می‌شود، عنوان کرد: خوشبختانه در زمینه تعمیر و نگهداری این ماشین‌آلات هیچ‌گونه وابستگی به کشورهای خارجی نداریم. او در پایان به راه‌حل نجات صنایع نساجی اشاره کرد و گفت: دولت باید با تمام توان جلوی واردات بی‌رویه و

صنعت نساجی اصفهان می‌تواند ارزآوری فراوانی برای کشور داشته باشد، اما با بی‌مهری مسئولان در مقابله با واردات منسوجات و مواد اولیه، فعالیت واحدهای تولیدی کمرنگ شده است. صنعت نساجی یکی از صناعی است که در بسیاری از کشورهای دنیا از جمله ایران قدمت دیرینه دارد؛ صنعتی که توانست با انقلاب صنعتی قامت راست کند و تاثیر بسزایی در رشد اقتصادی ایفا کند؛ در کشور ما نیز روزگاری این صنعت یکی از صنایع فعال بوده، اما در سال‌های اخیر به دلایل مختلف این صنعت استراتژیک افول کرده است.

از میان شهرهای کشور اصفهان در زمینه صنعت نساجی پیش‌تاز بوده به گونه‌ای که در سال ۱۳۰۴ به همت دو بازرگان اصفهانی کارخانه وطن تاسیس شد که در آگهی تبلیغی خود در مهر ۱۳۱۰ اعلام کرد: بهترین پارچه‌های گواردین، پالتویی، فانتزی، اسپورتی و پتوهای کرکی اعلا را مطابق بهترین پارچه‌های اعلائی اروپا تهیه می‌کند. این کارخانه از سال ۱۳۵۲ به شهرک صنعتی محمود آباد انتقال یافت و کار آن در تولید منسوجات داخلی همچنان رونق داشت؛ پس از آن در سال ۱۳۱۱ تاسیس کارخانه ریسایف، نه تنها مردم اصفهان که مردم کشور را از این پیشرفت متحیر کرد. کارخانه زاینده رود، نختاب و کارخانه ریسندگی دهش که بعدها نور نام گرفت، تاسیس شد.

احداث این کارخانه‌ها اصفهان را به شهری پر رونق تبدیل کرد که علاوه بر اشتغال هزاران کارگر، بسیاری از افراد به صورت غیرمستقیم به کار گرفته شدند. از آن گذشته از درآمد حاصل از عوارض این کارخانه‌ها، شهرداری به اصلاح امور زیربنایی شهر، آسفالت‌کشی و احداث خیابان‌های جدید پرداخت. وضعیت صنایع نساجی استان، مشکلات واحدهای نساجی و راهکارهای رونق و فعالیت این صنعت را در گفتگو با دبیر انجمن

سیزدهمین نمایشگاه بین‌المللی ایران پلاست روزهای ۳۱ شهریور الی ۳ مهرماه ۱۳۹۸ با حضور جمع زیادی از شرکت کنندگان داخلی و خارجی برگزار گردید. در این نمایشگاه، تعدادی از شرکت‌های فعال در حوزه صنایع نساجی کشور نیز حضور داشتند که در ادامه توجه خوانندگان گرامی را به گفتگوی ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» با مدیران شرکت‌های ایران دیا و رنگدانه سیرجان جلب می‌نماییم:

خود تحریمی‌ها مزید بر تحریم‌های خارجی شده است

گفتگوی ماهنامه با مهندس فرهاد بهشتی مدیرعامل شرکت ایران دیا

مختلف فعالیت می‌کند.

چه میزان اشتغال در واحدهای

زیرمجموعه ایجاد شده است؟

میزان اشتغال ایجاد شده در مجموعه ایران دیا ۲۲۰ نفر و در نساجی دیا حدود ۱۳۰ نفر است و در مجموع برای حدود ۳۵۰ نفر در شرکت‌های زیرمجموعه اشتغال ایجاد شده است.

با توجه به اینکه فعالیت شرکت ایران دیا رابطه مستقیمی با وضعیت عمومی صنایع نساجی دارد،

و چاپ و تکمیل پارچه فعالیت می‌کند که از سال ۱۳۶۰ و با مدیریت برادرم تا به امروز مشغول به کار می‌باشد.

البته این نکته را هم باید ذکر کنم که حضور و فعالیت ما در زمینه نساجی، مرهون مرحوم پدرمان است که ایشان زمانی که از آمریکا برگشتند و در رشته نساجی فارغ‌التحصیل شدند، وارد فعالیت کاری در زمینه نساجی شدند و بعد از ایشان، ما هم تولید مستر بچ در گرید نساجی را آغاز کردیم و در حال حاضر، کامل‌ترین کارخانه مستر بچ در ایران هستیم که در صنایع نساجی، پلاستیک، افزودنی‌ها و پلیمرهای

به عنوان اولین سوال، از سوابق فعالیت خود در صنایع نساجی کشور صحبت بفرمایید.

من فرهاد بهشتی هستم مدیرعامل شرکت ایران دیا. از سال ۱۳۷۳ فعالیت خود را در زمین تولید مستر بچ در گرید نساجی آغاز کردیم و تا به امروز، این مسیر را ادامه داده‌ایم. در چند سال گذشته با توجه به طرح توسعه‌ای که کارخانه در دستور کار داشته، در زمینه صنایع پلاستیک و همچنین افزودنی‌های مربوطه نیز ورود پیدا کردیم. همچنین واحد دیگر شرکت تحت عنوان نساجی دیا در زمینه رنگرزی

آیا شرایط رکودی سال‌های اخیر تاثیری در فعالیت‌های شرکت شما داشته است؟

در صنعت نساجی همیشه رکود با شدت و ضعف حاکم بوده است ولی از آنجایی که شاخه‌های مختلفی در صنعت نساجی وجود دارد و مسترچ‌های تولیدی شرکت نیز برای شاخه‌های مختلف این صنعت اعم از فرش ماشینی، نخ‌های CF، BCF، همچنین نخ‌های POY، پلی‌استر، پارچه‌های اسپان باند و ... قابل استفاده است، لذا اگر در یکی از این شاخه‌ها رکود حاکم باشد، فعالیت ما در شاخه‌های دیگر بیشتر خواهد شد. به همین دلیل رکود صنایع نساجی در فعالیت ما تاثیر چندانی نداشته و در حال حاضر، شرایط تولید ما روند صعودی دارد. حتی اخیراً نیز طرح توسعه‌ای در شرکت اجرا شده که بازهم جوابگو نبوده و به دنبال خرید ماشین‌آلات جدید جهت پیگیری طرح توسعه مجموعه ایران دیبا هستیم.

در حال حاضر، در کدام یکی از زیرشاخه‌های صنایع نساجی با بیشترین سفارشات و مشتریان مواجه هستید؟

در رابطه با نخ‌های POY از آنجایی که قیمت‌های پلی‌استر در چند ماه گذشته خیلی بالا رفت، کارخانه‌های تولید نخ POY از نظر قیمتی با تولیدکنندگان و فروشندگان مسترچ دچار چالش شدند که خوشبختانه در حال حاضر، با توجه به اینکه قیمت پیگمنت‌های پلی‌استر به رقم منطقی‌تری رسیده، لذا شاهد افزایش تقاضا از جانب مشتریان و مصرف‌کنندگان هستیم.

در حوزه صنعت فرش ماشینی با توجه به اینکه بسیاری از کارخانجات با مشکلات ناشی از تولید و فروش

در بازار مواجه هستند، آیا این موضوع خللی در کار ایران دیبا ایجاد کرده است؟

از آنجایی که پایه فعالیت کارخانه ما بر اساس کیفیت استوار است، و عمده شرکت‌های بزرگ فرش ماشینی که در بازار کار می‌کنند نیز بر روی کیفیت محصولات تمرکز دارند و همگی نیز جزو مشتریان ایران دیبا هستند، لذا ارتباط کاری شرکت با تولیدکنندگان بزرگ فرش ماشینی کامفی‌السابق برقرار است و رکود صنعت فرش ماشینی تاثیری در کار شرکت ایران دیبا نداشته است.

در حوزه صادرات، شرکت ایران دیبا چه فعالیت‌هایی را دنبال می‌کند؟

همانطور که ذکر کردم در بازار داخلی مشتریان شرکت روبه افزایش است و پیگیری طرح توسعه هستیم. در حوزه صادرات نیز در حال حاضر به کشورهای آسیای میانه، عراق و افغانستان محصولات خود را صادر می‌کنیم و این صادرات رو به افزایش است. منتهی مسئله تحریم تاثیر زیادی بر واردات

مواد اولیه و نیز صادرات و بحث نقل و انتقال پول گذاشته و هر روز شرایط سخت و سخت‌تر شده است. به همین دلیل، کار واردات مواد اولیه و صادرات بسیار دشوار شده است.

علاوه بر تحریم‌ها، یک سری سیاست‌ها و بخشنامه‌هایی نظیر پیمان‌سپاری ارزی از جانب دولت در زمینه صادرات اعمال گردید که محدودیت‌هایی را برای صادرکنندگان در پی داشت. آیا این مشکل برای شرکت ایران دیبا نیز وجود داشت؟

بله، متأسفانه دولت یک سری بخشنامه‌ها را بدون اینکه به عواقب آن برای تولیدکنندگان و صادرکنندگان توجه داشته باشد، صادر می‌کند. مقوله پیمان‌سپاری ارزی تاثیر منفی زیادی در کار ما داشته و در مقطع فعلی نیز که نرخ دلار قدری کاهش پیدا کرده، شاهد افت صادرات در بازارهای مختلف هستیم. با این حال، ما کماکان توانستیم روابط کاری خود را با مشتریان خارجی داشته باشیم و لذا افت چندانی در

عرضه از جانب واحدهای پتروشیمی بسیار بهتر شده است.

در این زمینه، از انجمن صنایع نساجی ایران درخواست می‌کنم رایزنی‌هایی را با واحدهای پتروشیمی انجام دهند تا آنها به صورت مدت‌دار با نرخ بهره کم، محصولات خود را به شرکت‌های نساجی ارائه کنند.

انجمن صنایع نساجی در یک سال گذشته اقداماتی را برای ارزیابی نیاز واحدهای نساجی عضو انجمن و اصلاح سهمیه‌ها در سیستم بهین‌یاب انجام داده است. نظر جنابعالی در این زمینه چیست؟

بله در ارتباط با سیستم بهین‌یاب، در گذشته حتی به کارخانجاتی که تعطیل بودند نیز سهمیه‌هایی را اختصاص می‌دادند ولی در حال حاضر، با اقدامات صورت گرفته، قدری ارزیابی‌ها و تخصیص سهمیه‌ها بهتر شده است، هرچند هنوز با شرایط مطلوب فاصله وجود دارد.

با توجه به سناریوهایی که در آینده مخصوصا در ارتباط با مسائل سیاست خارجی و رفع احتمالی تحریم‌ها وجود دارد، چه چشم‌اندازی برای آینده فعالیت شرکت متصور هستید؟

اگر شرایط تحریم به همین روال ادامه داشته باشد، مطمئنا با مشکل جدی مواجه خواهیم شد چراکه بخش عمده مواد اولیه مورد نیاز ما وارداتی است و در صورتی که بیش از این، در تامین این مواد خلل و وقفه صورت گیرد، برای تداوم تولید با مشکل جدی روبه‌رو می‌شویم. کما اینکه در مقایسه با چند ماه قبل نیز شرایط کاری شرکت ما و دیگر همکاران بسیار سخت‌تر شده است.

دیبا بر مبنای کیفیت است تا جنسی که به مشتریان عرضه می‌کند، آنها را از نظر کیفیت دچار مشکل نکرده و نیاز مشتریان را به طور کامل مرتفع نماید. در واقع، امروز از آنجایی حاشیه سودها بسیار کم شده، به هیچ وجه نمی‌خواهیم محصولات خود را به واسطه مشتریان آزمایش می‌کنیم و هدف ما ارائه کیفیت حداکثری به مصرف‌کنندگان می‌باشد.

در زمینه تامین مواد اولیه، آیا این کار به سهولت از منابع داخلی و خارجی انجام می‌گیرد؟

در حال حاضر، ما صرفا مواد پلیمری را از پتروشیمی‌های داخلی تهیه می‌کنیم که در این زمینه مشکل خاصی نداریم. البته در جریان هستیم که مسئله بورس کالا و سیستم بهین‌یاب برای خیلی از کارخانجاتی که تولید الیاف پلی‌استر یا نخ پلی‌پروپیلن انجام می‌دهند، مشکل ایجاد کرده و متأسفانه واحدهای پتروشیمی معمولا به میزان کافی محصول به بازار عرضه نمی‌کنند. البته خوشبختانه در حال حاضر، شرایط در ارتباط با سیستم بهین‌یاب و نیز

صادرات شرکت ایجاد نشده است. متأسفانه همانطور که بارها عرض کردم ما دچار خودتحریمی هستیم و اگر زمانی می‌گفتیم که باید تحریم‌ها را دور بزنیم، امروز باید خودتحریمی‌ها را دور بزنیم. در واقع، علاوه بر اینکه تحریم‌های خارجی تولید را تضعیف کرده، خودتحریمی‌ها در داخل کشور نیز مکمل تحریم‌های خارجی شده و این دو، در حال از بین بردن تولید در کشور هستند.

در ارتباط با تکنولوژی‌ها، ماشین‌آلات و تجهیزات شرکت ایران دیبا صحبت بفرمایید.

حوزه تولید مستریج کار بسیار دشواری است و نیاز به تکنولوژی و دانش فنی دارد؛ هرچند شاید از نگاه برخی افراد کار بسیار ساده‌ای به نظر برسد. افراد زیادی در سال‌های اخیر تلاش کردند وارد تولید مستریج شوند ولی موفق نشدند و پروژه آنها ناتمام ماند. پروسه تولید مستریج مخصوصا در بحث کالرمچینگ یک پروسه بسیار حساس است. همانطور که عرض کردم سیاست کاری شرکت ایران

خطر از دست رفتن بازارهای صادراتی

گفتگوی ماهنامه با مهندس بابک شایسته مدیر عامل شرکت رنگدانه سیرجان

به عنوان اولین سوال، در ارتباط با حضور شرکت رنگدانه سیرجان در نمایشگاه ایران پلاست صحبت بفرمایید.

نمایشگاه ایران پلاست یکی از نمایشگاه‌های تخصصی بالادست پتروشیمی و صنایع تکمیلی است که توسط شرکت ملی صنایع پتروشیمی برگزار می‌گردد. این نمایشگاه در زیرگروه صنایع پلیمری حرف اول را در داخل ایران می‌زند. شرکت رنگدانه سیرجان فعالیت‌های مشترک و مشارکتی قابل توجهی با شرکت‌های پتروشیمی مختلف از جمله واحدهای پلی اتیلنی، پلی پروپیلنی و حتی زیرگروه پلی استر انجام می‌دهد و بر همین اساس، غرفه شرکت نیز در سالی که واحدهای پتروشیمی حضور دارند، مستقر شده است. نمایشگاه بسیار خوب و تاثیرگذار بوده و تعداد شرکت‌های داخلی زیادی در آن مشارکت داشته‌اند. البته نسبت به سال قبل، تعداد شرکت‌کنندگان خارجی بسیار کمتر شده است و اگر اشتباه نکنم از حدود ۹۰ شرکت خارجی در سال قبل، به کمتر از ۴۰ شرکت در نمایشگاه امسال رسیده که اکثراً هم شرکت‌های چینی هستند. در عوض تعداد شرکت‌کنندگان داخلی مخصوصاً در بخش صنایع تکمیلی جهش چشمگیری در ایران پلاست امسال داشته است.

روی هم رفته از نمایشگاه بسیار راضی هستیم. در نمایشگاه امسال، از طریق انجمن مستریج و کامپاند سمیناری را در ارتباط با پلیمرهای زیست تخریب‌پذیر در سالن ۳۵ نمایشگاه برگزار کردیم که آقای دکتر توانایی و خانم دکتر آقاپور نیز در برگزاری این سمینار ما را یاری کردند. در این سمینار توانستیم تعاریف و استانداردهای مربوط به پلیمرهای زیست تخریب‌پذیر را ارائه نماییم تا ذهنیت‌هایی که در این زمینه وجود دارد، اصلاح شود. همچنین به کمک دکتر توانایی، کارگروه مشترکی با دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر تشکیل داده‌ایم تا انشالله بتوانیم آزمایشگاه زیست تخریب‌پذیر را با همکاری اداره استاندارد در دانشگاه صنعتی امیرکبیر راه اندازی کنیم.

در حوزه مصارف نساجی، جدیدترین محصولاتی که توسط شرکت رنگدانه سیرجان ارائه شده چه مواردی هستند؟

در حال حاضر، کامپاندهای نخ‌های چمنی را تولید می‌کنیم که برای کفپوش‌های چمن مصنوعی استفاده می‌شود و مصارف تزئینی و ورزشی دارد. این محصول یک کامپاند تخصصی پایه پلی اتیلنی است که در واقع، میکس چند پلی اتیلن مختلف به همراه افزودنی‌های **uv stabilizer, antioxidant** و رنگ‌های خاص می‌باشد. نخ‌های چمنی بر مبنای مصارفی که دارد، باید خصوصیات خاص خود را در ارتباط با ویژگی **rub fastness** و کاربردهای فضای بازار داشته باشد. روزانه بین ۵ تا ۵,۵ تن نخ چمنی تولید می‌کنیم که انشالله بتوانیم این میزان را به روزی ۱۵ تن برسانیم.

زمینه کاری دیگر شرکت، تولید یک سری الیاف تخصصی در زمینه تقویت کردن (**Rainforce**) کانکریت‌ها است. در این زمینه، دو پروژه در ارتباط با ساخت تونل در لار با همکاری وزارت راه انجام داده‌ایم که هر کدام از تونل‌ها به طول ۶ کیلومتر بوده و تماماً از الیاف واحد سیرجان در آنها استفاده شده است. همچنین قراردادی با مرکز تحقیقات وزارت راه داریم و دو سال در حال کار هستیم تا انشالله این الیاف را جزو پایه‌های استاندارد مرکز تحقیقات در زمینه استحکام بخشی (**reinforcement**) فعالیت‌های راه و

بسیار خوب و مثبت بوده است.

در حال حاضر، شرکت رنگدانه سیرجان چه میزان در حوزه صادرات فعال است و محدودیت‌های صادراتی موجود را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ما دو دوره صادرکننده نمونه کشوری و دو دوره صادرکننده نمونه استانی بوده‌ایم. در سال گذشته نیز تا نیمه اول سال، هم صادرات ریالی و هم صادرات دلاری انجام دادیم. ولی در ۸ تا ۱۰ ماه گذشته، به دلیل مشکلات صادراتی موجود، به طور کلی صادرات خود را قطع کرده‌ایم که همین موضوع هزینه زیادی را برای شرکت به دنبال داشته است. در واقع، ما سال‌ها برای جذب مشتریان صادراتی زحمت کشیده و هزینه کرده‌ایم و اگر این مشتریان، منبع خرید خود را عوض کنند، بازگرداندن مجدد آنها بسیار سخت خواهد بود. متأسفانه هنوز در ارتباط با صادرات ریالی انجام‌شده تا قبل از بخشنامه بانک مرکزی که متأسفانه عطف به ماسبق شده، مشکل داریم و بر مبنای همان جوازها، مجبور به واردات هستیم. لذا در مقطع فعلی منتظر هستیم تا شرایط قدری آرام و پایدار شود تا بتوانیم بار دیگر به مشتریان صادراتی خود که تا حدود زیادی ثابت هستند، بازگردیم.

به رغم همین محدودیت‌های صادراتی، شاهد هستیم یک سری از شرکت‌ها به ارزان‌فروشی کالاهای خود به مشتریان صادراتی روی آورده‌اند که طبیعتاً نمی‌تواند به نفع خود این شرکت‌ها و اقتصاد کشور باشد. نظر جنابعالی در این باره چیست؟

باید توجه داشت اگر کالا در انبار تولیدکنندگان به میزان زیاد دپو شود، آنها ناگزیرند برای تامین سرمایه در گردش مورد نیازشان که به دلیل افزایش نرخ ارز و تورم، چندین برابر افزایش پیدا کرده است، و همچنین به منظور پرداخت بدهی‌های معوقه، خرید مواد اولیه و پوشش هزینه‌های جاری، ناچاراً فروش موجودی انبار ولو به قیمت پایین‌تر را در دستور کار قرار دهند که همین موضوع، موجب ایجاد رقابت ناسالم در بازار و کاهش نامعقول قیمت‌ها شده و زمینه را برای سوءاستفاده برخی مشتریان فراهم آورده است که امیدواریم با تثبیت نرخ ارز تمام این مشکلات مرتفع شود.

ساختمان به ثبت برسانیم.

در حوزه نانو چه کارهای جدیدی صورت گرفته است؟

در حال حاضر، در زمینه نانو کار جدیدی در شرکت انجام نشده است و کارهای قبلی در زمینه نانوانتی باکتریال‌ها، بخش بسته‌بندی و کفپوش‌ها را فعال‌تر کرده‌ایم. البته دو سرفصل در حوزه نانو در برنامه‌های شرکت قرار دارد که انشالله در آینده نزدیک به آنها ورود خواهیم کرد.

همانطور که فرمودید در کنار افزایش چشمگیر تعداد شرکت‌های داخلی ایران‌پلاست، شاهد کاهش شرکت‌کنندگان خارجی بوده‌ایم. این موضوع را مثبت ارزیابی می‌کنید یا منفی؟

به هر حال، طبیعی است که با توجه به شرایط تحریمی کشور، یک سری از شرکت‌های خارجی در نمایشگاه مشارکت نکنند ولی به طور کلی، بازار با توجه به شرایط کشور به صورت تناوبی بالا و پایین می‌شود و چه بسا در سال‌های بعدی با رفع تحریم‌ها مجدداً شاهد افزایش شرکت‌کنندگان خارجی باشیم. به هر حال، در مقطع فعلی به دلیل شرایط اقتصادی-سیاسی کشور، بازار قدری آرام است و در کنار افزایش سرمایه در گردش مورد نیاز واحدهای تولیدی، سرمایه در گردش مصرف‌کنندگان کاهش یافته است. اما روی‌هم‌رفته از آنجایی که بیشتر هدف ما از شرکت در نمایشگاه ارتباط با بخش‌های بالادستی بوده، برای ما حضور در نمایشگاه

ارائه طیف وسیعی از محصولات برای صنایع نساجی

دکتر الهام علی‌نقی‌زاده مدیر تولید و واحد تحقیق و توسعه
شرکت رنگدانه سیرجان

شرکت رنگدانه سیرجان در سال ۱۳۷۵ در منطقه ویژه اقتصادی سیرجان شروع به کار کرده است. محصولات این شرکت شامل مسترچ، افزودنی، کامپاندها و گرانول‌ها برای صنایع نساجی و پلاستیک است. تمامی مسترچ‌ها و محصولات که در این شرکت تولید می‌شوند، بر پایه نانویی است و دارای تاییدیه‌های اداره استاندارد و سازمان غذا و دارو می‌باشد. همچنین کلیه محصولات شرکت برای مصارف صنعتی، پزشکی، دارویی، غذایی و بیمارستانی استفاده می‌شود.

مواد اولیه مورد استفاده شرکت برای صنایع نساجی عمدتاً پلی‌پروپیلن و پلی‌اتیلن ترفتالات است که مستقیماً از پتروشیمی‌های داخلی تهیه می‌کنیم و هیچگونه وارداتی در این زمینه نداریم. البته با توجه به شرایط اقتصادی پیش‌آمده طی دو سال اخیر، افزایش قیمت در زمینه مواد اولیه اتفاق افتاده؛ منتهی از آنجایی که این مواد در داخل تولید می‌شوند، از نظر دسترسی به این مواد به میزان مورد نیاز مشکلی نداریم. اما پیگمنت‌های رنگی که برای مسترچ‌ها استفاده می‌کنیم تماماً وارداتی هستند که بالطبع با افزایش نرخ ارز، با مشکلات و افزایش هزینه‌ها جهت تامین این مواد مواجه هستیم. البته به رغم تمامی مشکلات، خوشبختانه توانستیم این مواد را در سال جاری تامین کنیم و هیچگونه کاهش تولیدی را نسبت به سال گذشته شاهد نبوده‌ایم. مسئله‌ای که باید توجه داشت این است که با توجه به تحریم‌ها و شرایط اقتصادی

جدیدترین محصولی هم که امسال جهت معرفی در سیزدهمین نمایشگاه ایران پلاست ارائه کرده‌ایم محصول بایو است که در حقیقت تولید کامپاندهای زیست‌تخریب‌پذیر با استفاده از مواد اولیه گیاهی می‌باشد. این محصول علاوه بر اینکه خاصیت پلیمری و نانویی را دارد، سازگار و دوستدار محیط‌زیست بوده و هیچگونه آلودگی در محیط زیست ایجاد نمی‌کند. خوشبختانه تولید این محصول از مراحل آزمایشگاهی فراتر رفته و انشالله در آینده نزدیک به مرحله تولید صنعتی می‌رسد.

علاوه بر این، دو سال است که فاز جدیدی را در مجتمع سیرجان آغاز کرده‌ایم و خودمان به صورت عمده تولیدکننده الیاف نساجی و نخ هستیم که این الیاف و نخ‌ها می‌تواند مصارف صنعتی و پزشکی داشته باشد. حتی الیاف پلی‌اتیلنی که در مجموعه تولید می‌شود، برای مصالح آسفالت و بتن کاربرد فراوانی دارد و این الیاف می‌تواند جایگزین تمام فلزات در صنعت راه‌سازی و ساختمان‌سازی باشد. این الیاف در قیاس با مصالح مرسوم، ضمن ایجاد راندمان و مقاومت بالاتر، هزینه تمام‌شده به‌صرفه‌تری را نیز برای مصرف‌کنندگان به دنبال خواهند داشت.

بنابراین به جرأت و اطمینان می‌توانم عرض کنم که مجتمع سیرجان یکی از شرکت‌های پیشرو در صنایع نساجی و پلیمر کشور محسوب می‌شود و خدمات گسترده‌ای را به کلیه فعالان این صنایع در بخش‌ها و زمینه‌های کاری مختلف ارائه می‌نماید.

پیش‌آمده، تعداد زیادی از کارخانجات نساجی در یکی دو سال گذشته تعطیل شدند اما در کنار آن، شاهد افتتاح چندین واحد نساجی در کشور بوده‌ایم. به همین نسبت، بخشی از سفارشات شرکت در حوزه صنایع نساجی با کاهش مواجه شده است که ما متناسب با این شرایط و نیازسنجی از بازار، فعالیت‌های خود را در سایر صنایع و بخش‌ها افزایش داده‌ایم اما همچنان نیاز صنایع نساجی کشور را نیز پوشش می‌دهیم.

ما در شرکت رنگدانه سیرجان، علاوه بر تولید مسترچ، افزودنی‌هایی که برای ارتقای کیفیت منسوجات به عنوان مکمل مورد نیاز هستند را نیز تولید می‌کنیم. کامپاندهای نانویی که تولید می‌کنیم برای مصارف بهداشتی و تولید الیاف نانویی و الیاف آنتی‌باکتریال بسیار مورد استقبال قرار گرفته است. مخصوصاً با توجه به افزایش توجه به مسائل بهداشتی و نیز کاربردهای روزافزون بیمارستانی، تولید منسوجات نانویی برای لباس‌های بیمارستانی و پزشکی پرطرفدار شده است.

جا ماندن صنعت نساجی از اهداف سند راهبردی

گفتگو با آقای یداله مال میر رئیس انجمن تخصصی صنایع همگن نساجی، پوشاک و چرم استان البرز

اشاره

آقای یداله مال میر رئیس انجمن نساجی و پوشاک استان البرز ضمن تشریح وضعیت عمومی صنایع نساجی و پوشاک در کشور و علل و عوامل ایجاد وضعیت فعلی، بر این باور است که با توجه به مشکلات ناشی از تحریم‌ها و بحران‌های سیاسی کشور، امکان دستیابی به اهداف سند راهبردی صنعت نساجی در افق ۱۴۰۴ با روند کنونی میسر نخواهد بود و باید مسئولان کشور رویکرد متفاوتی نسبت به صنعت نساجی اتخاذ نمایند. مشروح این گفتگو در پی می‌آید:

شرایط مساعدی ندارند، وضعیت فعلی صنعت نساجی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

صنایع نساجی هم مجزا از سایر صنایع نیستند و همه بخش‌های متعدد صنعتی در واقع زنجیره پیوسته‌ای هستند که اگر در قسمتی از آن بحرانی پیش آید در سایر قسمت‌ها اثر می‌گذارد. البته در این بحران‌ها صنایع نوپا قطعاً آسیب بیشتری می‌بینند. اما صنعت نساجی به لحاظ قدمتی که در کشور دارد، هر چند در سال‌های بعد از انقلاب به این صنعت بی‌توجهی شده و هیچگونه سیاست‌گذاری سازنده‌ای از طرف دولت برای توسعه و نوسازی این صنعت از طرف بخش دولتی وجود نداشته است، اما به لحاظ سابقه و ریشه‌دار بودن آن و عشق و علاقه پیشکسوتان این صنعت، با توجه به تمامی بی‌مهری‌ها، همچنان سرپا باقی مانده است.

هم اکنون به لحاظ مشکلات ناشی از تحریم اقتصادی که نقل و انتقال ارز، تامین مواد اولیه و ... موجب ایجاد مشکلاتی در این صنعت شده است، فرآیند تولید مختل شده و اکثر واحدها

لطفا خودتان را معرفی نمایید و بفرمایید از چه سالی در این سمت فعالیت دارید؟

اینجانب یداله مال میر بیش از ۳۰ سال در صنعت نساجی در بخش رنگرزی، چاپ و تکمیل پارچه فعالیت دارم و بعد از تاسیس انجمن صنایع همگن نساجی، پوشاک و چرم استان البرز از سال ۹۱ در دوره اول به عنوان نایب رئیس و از دوره دوم تاکنون به عنوان رئیس هیئت مدیره انجمن در خدمت فعالان اقتصادی مرتبط با این صنعت در استان البرز بوده‌ام و هم‌اکنون مسئولیت ریاست کمیسیون صنعت و معدن اتاق بازرگانی استان البرز را نیز به عهده دارم.

اطلاعات بیشتر در خصوص انجمن پیرامون اهداف، شرح وظایف، اقدامات انجام‌شده و برنامه‌های در دست اقدام از طریق وبسایت انجمن ب نشانی www.alborzati.com قابل مشاهده و دریافت می‌باشد.

از آنجا که بسیاری از تولیدکنندگان در صنایع مختلف

**با توجه به اینکه مناطق آزاد تاسیس شدند
برای تسریع و تسهیل امور صادرکنندگان،
متأسفانه این چرخه بر عکس شده است. و
این مناطق مبادی رسمی برای واردات کالای
قاچاق شده‌اند که منسوجات و پوشاک هم
بخشی از این کالای قاچاق محسوب می‌شوند**

کمتر از دوران طلایی صادرات این صنعت می‌باشد که جهت دریافت اعداد و ارقام دقیق صادرات باید از مبادی گمرکات این اطلاعات استخراج و اخذ شود.

در مورد اینکه آیا این صنعت برنامه‌ای برای پیشرفت و توسعه صادرات به کلیه کشورها را دارد باید عرض کنم در این خصوص سازمان توسعه تجارت ایران که متولی واردات و صادرات می‌باشد شرایطی را فراهم کرده است که اگر محصولی قابلیت صادرات داشته باشد و تولید آن در منطقه و یا استانی متمرکز باشد و بیشترین تولید به نسبت سایر استان‌ها برای سازمان مذکور در استان هدف محرز شود، امتیاز می‌ز که در واقع در راستای توسعه صادرات فعالیت می‌کند به استان مربوطه داده می‌شود. در همین راستا با توجه به اینکه استان اصفهان در صنعت نساجی در حال حاضر قطب تولید منسوجات می‌باشد، امتیاز می‌ز نساجی به این استان داده شده است و می‌ز نساجی در حال حاضر توسط صنایع نساجی استان اصفهان با ریاست آقای مهندس شاه‌کرمی و دبیری آقای چلمقانی راهبری می‌شود. و در طول یک سال گذشته که این امتیاز به آن استان داده شده است اقدامات بسیار خوبی از طرف انجمن اصفهان صورت پذیرفته است و انجمن مذکور در نظر دارد مقدمات لازم برای می‌ز نساجی در سطح کشور را فراهم آورد که قطعاً با توجه به اینکه صنایع نساجی در اکثر استان‌های کشور دارای انجمن می‌باشد و اکثر تولیدکنندگان و کارآفرینان عضو انجمن‌های نساجی هستند و از طرفی انجمن البرز در راستای اقدامات فرا استانی و ملی برای توسعه این صنعت با اکثر انجمن‌های سراسر کشور تفاهم‌نامه همکاری پیرامون موضوعات مشترک ملی و فرااستانی از جمله تاسیس تشکیلات ملی صنایع نساجی، پوشاک و چرم کشور را دارد؛ بعد از اعلام آمادگی استان اصفهان برای برگزاری می‌ز

نمی‌توانند با تمام توان، بهره‌وری و فعالیت داشته باشند و به همین لحاظ ظرفیت خالی بسیار داریم. اما جدای از مشکلات ناشی از تحریم‌های خارجی، معضل اصلی در مناسبات داخلی مرتبط با فعالیت‌های اقتصادی می‌باشد که این مشکلات مرتبط با نظام بانکی، نظام مالیاتی، نظام بیمه، نظام گمرکات، روابط کار و کارگر و به‌روز نبودن ساختارهای اداری (نظام اداری) هستند که در ارائه خدمات به بخش خصوصی از سرعت کافی و مطلوبی برخوردار نیستند که جهت اصلاح مواردی که عنوان کردم، قطعاً در سیاست‌های کلان کشور چه داخلی و چه خارجی باید بازنگری شود و این بازنگری زمانی محقق می‌گردد که بینش و نگرش سیاست‌گذاران در سطح کلان کشور دستخوش تغییرات اساسی و بنیادین شود.

بنابراین با توجه به مواردی که برشمردم و از آنجایی که در داخل کشور هم نیروی متخصص و هم تجربه کافی و هم سایر قابلیت‌های دیگر وجود دارد، در صورت عنایت ویژه دولت به صنایع نساجی، مطمئناً این صنعت می‌تواند به دوران طلایی خود بازگردد و اگر این امر محقق شود، این صنعت به لحاظ اینکه در سند راهبردی صنعت و معدن کشور یکی از صنایع استراتژیک محسوب می‌شود می‌تواند نقش بسیار موثری در توسعه اشتغال پایدار در کشور داشته باشد.

در حال حاضر صادرات در صنایع نساجی در چه سطحی صورت می‌گیرد؟ و آیا برنامه‌ای برای پیشرفت در صادرات این صنایع وجود دارد؟

در خصوص صادرات صنعت نساجی مستحضر هستید در دوران طلایی تولید صنایع نساجی در کشور، نه تنها به کشورهای منطقه بیشترین صادرات را داشتیم بلکه به کشورهای اروپایی مانند آلمان، ایتالیا، فرانسه، انگلیسی، روسیه (شوروی سابق)، و ... منسوجات تولیدشده ایران صادر می‌شد. اما در سال‌های بعد از انقلاب به لحاظ مسایل سیاسی خارجی از یک طرف و نیز از آنجایی که اکثر این صنایع تحت نظر و اعمال مدیریت دولتی قرار گرفتند و متعاقباً ماشین‌آلات کارخانجات به‌روزرسانی نشدند، صنایع نساجی رو به نابودی گذاشتند. برای مثال در استان البرز چهار مجموعه بسیار بزرگ داشتیم که در تولید منسوجات، سرآمد کارخانجات صنایع نساجی کشور و منطقه خاورمیانه بودند.

در خصوص اینکه هم اکنون صادرات در این صنعت چه میزان و چه مقدار می‌باشد قطعاً میزان و مقدار آن به مراتب بسیار

قطعا با توجه به بحران‌های سیاسی که موجب بحران در سایر بخش‌ها به خصوص بخش اقتصادی کشور شد، از برنامه اعلام‌شده طبق سند راهبردی عقب هستیم و ایجاد ۲۰۰ هزار شغل در این صنعت از سال ۹۶ تا ۱۴۰۴ با این روند غیرممکن است

نظری داشته باشیم به این بی‌توجهی پی خواهید برد. در صورتی که این صنعت به لحاظ ویژگی‌هایی که دارد به خصوص به لحاظ اینکه با کمترین سرمایه‌گذاری استعداد ایجاد بیشترین اشتغال را دارد به عنوان صنعت پیشران در کشورهای توسعه‌یافته محسوب می‌شود. بنابراین اگر دولتمردان مصمم هستند معضل اشتغال در کشور به صورت اساسی حل شود و دارای اشتغال پایدار باشیم لازم است به این صنعت عنایت ویژه داشته باشند.

قاچاق در صنعت نساجی تا چه میزان به این صنعت ضربه وارد کرده است؟ برای جلوگیری از قاچاق نساجی چه تمهیداتی اندیشیده شده است؟

پدیده شوم قاچاق از مواردی است که بیشترین آسیب را به فرایند تولید داخلی وارد کرده است. تولید منسوجات هم مجزا از این آسیب نیست و این پدیده شوم متأسفانه در داخل کشور توسعه یافته است و مافیای قاچاق توانسته است پیشروی قابل‌توجهی داشته باشد. به‌طوری که بخشی از سیستم‌های اجرایی و اداری کشور را فلج کرده است. در این خصوص می‌توان به مناطق آزاد اشاره کرد. با توجه به اینکه مناطق آزاد تاسیس شدند برای تسریع و تسهیل امور صادرکنندگان، متأسفانه این چرخه بر عکس شده است. و این مناطق مبادی رسمی برای واردات کالای قاچاق شده‌اند که منسوجات و پوشاک هم بخشی از این کالای قاچاق محسوب می‌شوند.

در خصوص جلوگیری از ورود کالای قاچاق قطعا این امر از وظایف ستاد مبارزه با کالای قاچاق و ارزش می‌باشد. اگر قرار باشد تولیدکنندگان برای ورود کالای قاچاق درگیر شوند. پس چه کسی تولید را باید مدیریت و هدایت نماید؟

در این خصوص و به منظور تحرک بیشتر بخش دولتی برای پیگیری خواسته بخش خصوصی و فعالان اقتصادی برای مبارزه با واردات رسمی، دبیرخانه مشترک تشکلهای صنعتی و صنفی نساجی و پوشاک با مشارکت انجمن‌ها و تشکلهای نساجی و پوشاک سراسر کشور شکل گرفته است و طی پیگیری این دبیرخانه در چند سال اخیر بالاخره موفق شدیم بعد از سه سال، مبارزه با برندهای محرز قاچاق پوشاک را تشدید و عملیاتی نمائیم. که در سال ۹۷ در استان تهران عملیاتی شد و هم‌اکنون در ده استان دیگر آغاز شده است و ما امیدواریم این برخورد

نساجی کشور به سرعت این موضوع به لحاظ ارتباط انجمن البرز با کلیه تشکلهای سراسر کشور محقق خواهد شد. علاوه بر میز نساجی تاکنون دو سمینار ملی در خصوص توسعه صادرات در صنعت نساجی با میزبانی استان یزد و با حمایت معنوی و تدارکاتی این انجمن برگزار شده است. دبیر سمینار فوق که از اعضای این انجمن نیز می‌باشد هم‌اکنون به عنوان مشاور در بخش نساجی نمایشگاه دائم صادرات و سرمایه‌گذاری ایران همکاری دارند که نمایشگاه مذکور در راستای توسعه صادرات در صنعت و جذب و هدایت سرمایه‌گذاران برای توسعه فعالیت‌های صنعتی فعالیت دارد.

مدیریت این نمایشگاه که ترکیب تیم‌های تخصصی آنها از سابقه و با تجربه کافی برخوردار هستند و به صورت حرفه‌ای در سطح منطقه و فرامنطقه‌ای برای شناسایی بازارهای منطقه و جهانی فعالیت می‌کنند پتانسیل بسیار خوبی است برای توسعه صادرات و اخیرا به همراه اعضای هیئت مدیره انجمن با مدیریت این نمایشگاه جلسه‌ای داشتیم و در حال تنظیم تفاهم‌نامه همکاری برای تسریع و تسهیل صادرات منسوجات استان از طریق مجموعه یادشده به بازارهای خارج از کشور هستیم.

دولت تا چه اندازه‌ای صنعت نساجی را یاری نموده است؟

سیاست‌گذاران بخش دولتی در سطح کلان نه تنها این صنعت را یاری نکرده‌اند بلکه به علت بی‌توجهی به آن به خصوص عدم نگرش صحیح در بخش توسعه صنعتی کشور، این صنعت هم مشابه اکثر صنایع مورد بی‌مهری قرار گرفته است. اگر به برنامه‌های پنج‌ساله توسعه کشور که در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و علمی و ... تنظیم و بعد از تصویب ابلاغ می‌شود

در صورت تحقق آن در گام اول برای حدود ۱۰۰۰۰ نفر اشتغال ایجاد خواهد شد.

جایگاه صنعت نساجی کشور را در جهان چگونه ارزیابی می‌کنید؟

با توجه به وضعیت جهانی صنایع نساجی و پوشاک و وضعیت نیروی کار و گروه اقتصادی کشور (درآمد متوسط به بالا) ایران پتانسیل صادرات بیش از ۱۲ میلیارد دلار منسوجات، پوشاک، کفش و محصولات چرمی را دارد و براساس سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران که جایگاه اقتصادی، علمی و فناوری را در سطح منطقه ترسیم نموده است و نظر به قدمت، نقش بالای اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم صنعتی، ارزش افزوده بالا و توان بالقوه و بالفعل صادراتی، چشم‌انداز صنعت نساجی و پوشاک کشور در افق ۱۴۰۴ به شرح ذیل ترسیم شده است. «دستیابی به جایگاه سوم صنعت نساجی در منطقه و رسیدن به رتبه پنجاهم جهان با تکیه بر رقابت‌پذیری، نوسازی و سرمایه‌گذاری همراه با توسعه فناوری و ارتقای بهره‌وری عوامل تولید».

اما براساس وضعیت موجود و هدف‌گذاری صنعت نساجی و پوشاک کشور و براساس سند راهبردی صنایع نساجی و پوشاک میزان اشتغال در این صنعت طبق آمار اعلام‌شده از طرف وزارت صنعت و معدن و تجارت در سال ۹۳ سیصد هزار نفر اعلام شده است و طبق جدول اعلام شده در سند، این اشتغال برای سال ۹۶ باید ۳۵۰ هزار نفر و برای سال ۹۹ به ۴۰۰ هزار نفر و برای سال ۱۴۰۴ باید به ۵۰۰ هزار نفر برسد. که قطعا با توجه به بحران‌های سیاسی که موجب بحران در سایر بخش‌ها به خصوص بخش اقتصادی کشور شد، از برنامه اعلام‌شده طبق سند راهبردی عقب هستیم و ایجاد ۲۰۰ هزار شغل در این صنعت از سال ۹۶ تا ۱۴۰۴ با این روند غیرممکن است.

در خاتمه ضمن تقدیر و تشکر از مدیر مسئول و سردبیر محترم نشریه صنعت نساجی و پوشاک که وقت گذاشتند و به عرایض بنده گوش دادند، امید است با نام‌گذاری سال جاری به‌نام رونق تولید از سوی مقام معظم رهبری و با انعکاس نظرات فعالان اقتصادی از طریق رسانه‌ها به گوش مسئولین محترم اجرایی ترتیبی اتخاذ شود تا شرایط لازم برای بهبود محیط کسب‌وکار در عمل و نه در شعار فراهم شود و رسانه‌ها در این اقدام ملی همانطور که رئیس محترم قوه قضائیه اخیرا تاکید کردند، به رسالت خود عمل نمایند و فعالان اقتصادی را در انعکاس نظرات و پیشنهادات به مسئولین یاری دهند.

قانونی از طرف ستاد مبارزه با کالای قاچاق و ارز هم ادامه پیدا کند و هم به بخش‌های دیگر تعمیم یابد.

چه برنامه‌ای برای توسعه صنعت نساجی در استان البرز دارید؟

انجمن بعد از تاسیس، برنامه‌های خود را در سه بخش تنظیم و عملیاتی نمود. در بخش کوتاه‌مدت مهم‌ترین اقدام ایجاد ساختار و سازمان انجمن بود که عملیاتی شد و هم‌اکنون انجمن دارای دبیرخانه فعال و از تشکلهای شاخص استانی و کشوری می‌باشد.

در برنامه میان‌مدت مهم‌ترین موضوعی که در دستور کار انجمن بود تاسیس شرکت تعاونی تامین نیاز طبق مفاد اساسنامه انجمن بود که در سال ۹۳ تاسیس و بعد از اخذ پروانه فعالیت و کارت بازرگانی تعاونی انجمن از سال جاری فعالیت اقتصادی خودش را برای واردات مواد اولیه جهت نیاز تولیدکنندگان صنایع نساجی پوشاک و چرم آغاز کرد و امیدواریم بتوانیم با حذف واسطه‌ها مواد اولیه را با قیمت واقعی در اختیار اعضای انجمن قرار دهیم.

در برنامه درازمدت انجمن با توجه به قابلیت‌ها و ظرفیت‌های استان البرز و به لحاظ اینکه این استان در گذشته نه چندان دور در صنعت نساجی و پوشاک قطب این صنعت محسوب می‌شد و همچنین به لحاظ وجود زیرساخت‌های مرتبط و سایر پتانسیل‌های استان، پیشنهاد ایجاد بزرگترین شهرک تخصصی صنایع نساجی و پوشاک کشور (تولیدی-تحقیقاتی-آموزشی-پژوهشی-نمایشگاهی-فروشگاهی و صادراتی) در مساحتی بیش از ۱۰۰۰ هکتار در سال ۹۴ از طرف انجمن، به کارگروه امور اقتصادی استانداری البرز داده شد که با توجه به تهیه طرح توجیهی از طرف انجمن، مورد موافقت حداکثری کارگروه قرار گرفت و در سال ۹۵ در سفر ریاست محترم جمهوری به این استان مورد تاکید ایشان قرار گرفت و به دستگاه‌های اجرایی استان به طور مکتوب ابلاغ شد تا شرایط لازم برای اجرایی شدن این پروژه را فراهم آورند.

هم‌اکنون مراحل پیگیری در سطح وزارت صنعت، معدن و تجارت می‌باشد که در صورت تامین و تخصیص عرصه مناسب، فرایند جذب و هدایت سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی برای مشارکت در این پروژه که در این خصوص اعلام آمادگی کرده‌اند از طریق شرکت تعاونی تامین نیاز انجمن برای سرمایه‌گذاری، و احداث کارخانه و نصب ماشین‌آلات با آخرین تکنولوژی روز دنیا آغاز و

رقابت نابرابر ریسندگی‌ها با دامپینگ محصولات خارجی

گفتگوی ماهنامه با مهندس «محمد کاردان پور» مدیرعامل شرکت درین ریس و رئیس کمیته ریسندگی الیاف کوتاه انجمن صنایع نساجی ایران

اشاره

مهندس کاردان پور مدیرعامل شرکت درین ریس در این مصاحبه ضمن تشریح فعالیت‌های شرکت درین ریس که چندماهی است فعالیت خود را آغاز کرده، مهم‌ترین مسائل و مشکلات واحدهای ریسندگی کشور را مورد بررسی قرار داده است. وی کمبود مواد اولیه به خصوص پنبه و ویسکوز، کمبود سرمایه در گردش و نیز دامپینگ محصولات خارجی به کشور را سه مشکل اصلی واحدهای ریسندگی در مقطع فعلی عنوان کرده که این مشکلات باعث شده تولیدکنندگان داخلی به رغم تولید محصولات با کیفیت، قادر به رقابت در بازار نباشند. این مدیر با سابقه از مسئولان کشور می‌خواهد به جای پرداخت سوبسید به تولیدکنندگان خارجی، محیط کسب و کار را برای تولیدکنندگان داخلی تسهیل کنند. در ادامه، توجه خوانندگان گرامی را به مشروح این گفتگو جلب می‌نماییم.

معرفی و سوابق فعالیت‌ها

محمد کاردان پور هستم. بعد از فارغ‌التحصیل شدن از رشته مهندسی نساجی، از سال ۱۳۷۰ در بخش فروش مجموعه قالی سلیمان با مدیریت جناب دکتر حسن کاردان مشغول به کار شدم. در سال ۱۳۷۶ در شرکت ریسندگی نظنز به عنوان مدیرفروش فعالیت خود را آغاز کردم تا اینکه در سال ۱۳۸۸ به عنوان مدیرعامل این شرکت انتخاب شدم و فعالیت خود را در این شرکت به عنوان مدیرعامل ادامه دادم. البته در همین برهه، به صورت همزمان مدیریت بخش فروش شرکت کویر سمنان نیز در اختیار من بود. نهایتاً طی ۴ سال اخیر که شرکت درین ریس در فاز عملیاتی

شدن قرار گرفت، ناگزیر تمام فعالیت‌های قبلی را کنار گذاشتم و تمام تمرکز من معطوف به بهره‌برداری از واحد درین ریس گردید. خوشبختانه بعد از حدود ۴ سال و نیم و طی مراحل دشوار تامین و واردات ماشین‌آلات و تجهیزات شرکت به رغم شرایط تحریمی، ماشین‌آلات خط تولید نصب و بیش از ۳ ماه است که واحد درین ریس به طور کامل راه‌اندازی شده است.

در مورد سرمایه‌گذاری صورت گرفته، محصولات تولیدی شرکت و ... صحبت بفرمایید.
ماشین‌آلات واحد درین ریس صرفاً از برند

به مراتب بیش از کشورهای رقیب است. به اعتقاد من، سیاست‌های کلی کشور باید به سمتی برود که واحدهای تولیدی مورد حمایت حداکثری قرار بگیرد به ویژه که امروز اهمیت بخش تولید، صنعت و ایجاد اشتغال برای همه روشن شده و مقام معظم رهبری هم چندین سال است شعار سال را در ارتباط با مسئله تولید، صنعت و اشتغال قرار می‌دهند. بر همین اساس، تصمیم‌گیرندگان صنعتی کشور باید شرایط را برای بخش صنعت تسهیل کنند تا واحدهای تولیدی از تالطم‌های اقتصادی من جمله نوسان نرخ ارز در امان باشند نه اینکه بخواهند تولیدکنندگان و صنعتگران را به چشم یک تاجر نگاه کنند.

با توجه به محدودیت‌هایی که در چند سال گذشته در زمینه تامین پنبه مورد نیاز واحدهای ریسندگی پنبه‌ای ایجاد شده، در این زمینه صحبت بفرمایید.

به نظر من، همانطور که در حوزه مسائل و مشکلات ارزی وظیفه وزارت صنعت است که از واحدهای تولیدی حمایت کند، در بخش پنبه نیز وظیفه حمایت از پنبه‌کاران و حل مشکل تامین پنبه بر عهده وزارت جهاد کشاورزی است. در سنوات گذشته به دلیل حمایت‌هایی که از تولید برخی محصولات کشاورزی صورت گرفته، همین موضوع باعث شده انگیزه کشاورزان برای کاشت پنبه کاهش پیدا کند در حالی در تمام دنیا بابت کشت و تولید پنبه یارانه به کشاورزان پرداخت می‌شود و ارزش افزوده‌ای که با تبدیل پنبه به محصولات تکمیلی نساجی همچون نخ، پارچه و نهایتاً پوشاک در این کشورها ایجاد می‌شود، کاملاً یارانه‌های پرداختی دولت را جبران می‌کند. متأسفانه در سنوات گذشته سرمایه‌گذاری

اهمیت بخش صنعت تقریباً بر همگان روشن شده، وقتی شرایط اینچنینی پیش می‌آید و تغییرات شدید نرخ ارز اتفاق می‌افتد، مسئولان و متولیان امر چاره‌ای بیاندیشند تا هم انگیزه سرمایه‌گذاران پروژه‌های موجود نابود نشود و هم افرادی که می‌خواهند در آینده سرمایه‌گذاری جدیدی در کشور انجام دهند، مایوس نشوند.

البته نکته مثبتی که در این زمینه وجود دارد آن است که با توجه به وارد کردن تکنولوژی جدید در کارخانه و نیز وجود تجربیات گذشته، قطعاً شرایط ما نسبت به رقبای خارجی هم به لحاظ کیفیت و هم به لحاظ کمیت بهتر است و این نقطه مثبت، می‌تواند مشکلات ناشی از افزایش نرخ ارز را تا حدود زیادی جبران کند. البته قطعاً این بدان معنا نیست که مسئولان صنعتی کشور، اقدامات لازم را برای حمایت از واحدهای تولیدی در شرایط دشوار فعلی انجام ندهند.

با توجه به مشکلاتی که برای برخی از واحدها در زمینه بازپرداخت وام‌های ارزی دریافتی از صندوق توسعه ملی ایجاد شده، نظر جناب‌عالی در این زمینه چیست و آیا شرکت درین‌ریس نیز با این مشکل مواجه خواهد شد؟

صد در صد این اتفاق برای ما هم قابل پیش‌بینی است. در مورد مسائل مالی در کشور یک سری اعداد نامتعارف داریم که از آنجمله می‌توان به نرخ بهره اشاره کرد. در هیچ کجای دنیای نرخ بهره به اندازه کشور ما نیست و سایر نرخ‌ها از جمله نرخ ارز نیز در اکثر کشورها ثابت است. اما ما در کشوری زندگی می‌کنیم که واحدهای تولیدی با کلی تلاش وام‌هایی با نرخ بالای ۱۸ درصد دریافت می‌کنند و طبیعتاً هزینه‌هایی که برای تولید متحمل می‌شوند،

ریتر سوئیس است و این واحد صرفاً روی الیاف پنبه‌ای و نخ‌های شانه و کامپکت متمرکز است. با بهره‌برداری کامل از واحد درین‌ریس برای حدود ۳۵۰ نفر به صورت مستقیم اشتغال ایجاد می‌گردد. همچنین میزان تولید شرکت در مقطع فعلی بسته به نمرات مختلف نخ، به طور میانگین ۱۷ تا ۲۰ تن در روز می‌باشد.

در ارتباط با تکنولوژی مورد استفاده در شرکت درین‌ریس صحبت بفرمایید و چه ویژگی‌هایی دارد؟

کل ماشین‌آلات خط تولید شرکت مربوط به ریتر سوئیس است. و از دستگاه اتوکنر اشلافهورث در انتهای خط جهت بوبین‌پیچی استفاده شده است. در ارتباط با ماشین‌آلات و تکنولوژی ریتر مسئله‌ای که وجود دارد این است که اگرچه در قیاس با ماشین‌آلات آلمانی گران‌تر بوده و به سرمایه‌گذاری اولیه بیشتری احتیاج دارد، اما بعد از چند سال و در درازمدت در بخش قطعات یدکی و استهلاک، هزینه کمتری در قیاس با دیگر رقبای احتیاج خواهد داشت و از مزیت بالاتری برخوردار است.

با توجه به مشکلات ارزی و مسائل ناشی از تحریم، پروسه خرید و واردات ماشین‌آلات شرکت آیا به سهولت انجام گرفت؟

ما برای تامین ماشین‌آلات شرکت از منابع صندوق توسعه ملی استفاده کردیم ولی هرگز پیش‌بینی نمی‌کردیم شرایط ارزی کشور تا این حد تغییر کند. این مسئله یکی از اتفاقاتی است که تقریباً تمام مطالعاتی که در ابتدا پیرامون شرایط اقتصادی پروژه انجام می‌گیرد را تغییر می‌دهد و مدیران شرکت را ناگزیر به تغییر سیاست‌گذاری‌های اولیه می‌کند. انتظار داریم با توجه به اینکه

امروز یک سری از همکاران گلایه می کنند که چرا قیمت نخ خارجی ارزان تر از تولید داخلی است که قطعا یکی از دلایل این موضوع آن است که تولیدکنندگان نخ داخلی ۳ برابر بیشتر از واردکنندگان ارزش افزوده پرداخت می کنند. همچنین دلیل دیگر این موضوع هزینه های بالای تولید در کشور از جمله نرخ بهره ۱۸ درصدی بانکهاست

صنعت ریسندگی و سایر بخش های نساجی مشکل ساز شده، موضوع دامپینگ کشورهای همسایه و سیاست گذاری های غلط در ارتباط با واردات است. در این زمینه، با توجه به ظرفیت های جدیدی که در بخش ریسندگی کشور در حال راه اندازی است، قطعا در آینده نزدیک نیاز کشور به طور کامل با تولیدات داخلی مرتفع خواهد شد. اما حتی اگر برخی صنعتگران نیازمند واردات یک کالای مشخصی مانند نخ هستند، این واردات باید در شرایط متعادل انجام شود تا تولیدکنندگان داخلی آسیب نبینند. این روالی است که در تمام دنیا مرسوم است. مشکلی که من به عنوان تولیدکننده نخ دارم مسئله فروش نیست بلکه مسئله تضعیف ارزش کالای داخلی توسط گمرک است. یعنی برخلاف تمام دنیا که گمرکات با ابزار تعرفه از تولید داخلی حمایت می کنند، در کشور ما عکس آن اتفاق افتاده است.

متاسفانه نرخ ارز ۴۲۰۰ تومانی که مبنای محاسبه قیمت کالاهای وارداتی قرار گرفته، برای تمام کالاهای داخلی اعم از نخ و پارچه و ... مشکل ایجاد کرده است. اجازه دهید برای روشن شدن موضوع یک محاسبه ساده به طور مثال انجام دهم: در حال حاضر نرخ مالیات بر ارزش افزوده برای نخ ایرانی با قیمت هر کیلو ۴۰ هزار تومان، معادل ۹ درصد و برابر هر کیلو ۳۶۰۰ تومان است. در حالی که همین نخ که از خارج وارد کشور می شود، حدود ۱۲۰۰ تومان ارزش افزوده پرداخت می کند. یعنی عملا کشور در حوزه ارزش افزوده به کالای خارجی سوبسید پرداخت می کند چرا که قیمت نخ وارداتی با نرخ ۴۲۰۰ تومان یعنی حدود یک سوم نرخ بازار آزاد محاسبه می شود. در واقع، با وجودی که واردکنندگان ۹ درصد ارزش افزوده و ۱۵ درصد تعرفه واردات را می پردازند، اما با توجه به قیمت گذاری کالای وارداتی با نرخ

درین ریس استفاده کرده، از ازبکستان تامین شده است. با این حال، در کشور کارخانه های پنبه پاک کنی خوبی در استان گلستان هستند که به شرط اینکه بتوانند مشکل الیاف غریبه را حل کنند، می توانند جوابگوی نیاز ما باشند و کیفیت پنبه تولیدی آنها نزدیک به پنبه ازبک است. متاسفانه تا به امروز مشکل الیاف غریبه در پنبه های داخلی به طور کامل رفع نشده است و با توجه به اینکه مقوله کیفیت خط قرمز ما است و اگر کیفیت محصولات شرکت افت کند قادر به رقابت نخواهیم بود، لذا ناگزیریم حتما از پنبه مرغوب وارداتی استفاده نماییم.

با توجه به اینکه چند ماه است فعالیت شرکت درین ریس آغاز شده، تا چه میزان نسبت به وجود بازار فروش مناسب در داخل کشور که لازمه تداوم فعالیت این واحد تولیدی است اطمینان دارید و به طور کلی شرایط فروش شرکت در این چند ماه به چه صورت بوده است؟

خوشبختانه از آنجایی که کیفیت نخ تولیدی شرکت در سطح بالایی قرار دارد و سابقه و پیشینه کاری ما نیز همواره بر ارائه محصول باکیفیت استوار بوده است، مشکلی از نظر مشتری نداریم. تنها موضوعی که در

کافی در بخش پنبه کشور صورت نگرفته هرچند امسال با توجه به اطلاعاتی که در اختیار دارم، حدود ۸۰ هزار هکتار به کشت پنبه اختصاص پیدا خواهد کرد و تولید پنبه رو به بهبود است. باید توجه داشت سرمایه گذاری های زیادی در صنعت ریسندگی پنبه ای کشور صورت گرفته و چندین واحد نیز تا پایان امسال راه اندازی خواهند شد. بر اساس بررسی کمیته پایش انجمن صنایع نساجی ایران، امسال حدود ۴۰ هزار تن ظرفیت جدید ریسندگی الیاف کوتاه در کشور ایجاد خواهد شد که بین ۷۰ تا ۸۰ درصد آن وابسته به پنبه است که باید تامین شود. با توجه به اینکه کشور ازبکستان به عنوان تامین کننده اصلی پنبه کشور در سال های اخیر، سرمایه گذاری زیادی در صنعت ریسندگی پنبه ای خود انجام داده و به دنبال توقف کامل خام فروشی پنبه است، یقینا وزارت صنعت و وزارت جهاد کشاورزی باید به صورت متحد عمل کرده و کمبود حدود ۸۰ هزار تنی پنبه در کشور را با حمایت از تولید داخلی این محصول جبران کنند.

آیا در حال حاضر از پنبه داخلی نیز در تولید محصولات شرکت استفاده می کنید یا صرفا از پنبه وارداتی بهره می گیرید؟
عمده پنبه ای که تا به امروز شرکت

انتظار داریم با توجه به اینکه اهمیت بخش صنعت تقریباً بر همگان روشن شده، وقتی شرایط اینچنینی پیش می‌آید و تغییرات شدید نرخ ارز اتفاق می‌افتد، مسئولان و متولیان امر چاره‌ای بیاندیشند تا هم انگیزه سرمایه‌گذاران پروژه‌های موجود نابود نشود و هم افرادی که می‌خواهند در آینده سرمایه‌گذاری جدیدی در کشور انجام دهند، مایوس نشوند

دامپینگ و قیمت‌گذاری در گمرک چیست؟

یکی از مطالبات اصلی ما این است که گمرک کالاهای وارداتی را بر مبنای نرخ ارز واقعی قیمت‌گذاری کند و جز این انتظار دیگری نداریم. ما یقین داریم صنعتگران نساجی کشور به خصوص در بخش ریسندگی که به نمایندگی از آنها صحبت می‌کنم، قادر هستند از لحاظ کیفیت با محصولات خارجی رقابت کنند منتهی شرایط باید عادلانه و منصفانه باشد. به اعتقاد من، اگر شرایط پایدار شود و مسئله نرخ ارز از پیش پای تولیدکنندگان برداشته شود، از آنجایی که سایر هزینه‌های تولید داخل نظیر هزینه کارگری، انرژی و ... در قیاس با کشورهای دیگر قابل رقابت است، واحدهای داخلی مخصوصاً واحدهایی همچون درین‌ریس که از تکنولوژی جدید و پیشرفته استفاده می‌کنند قادرند به راحتی در بازار رقابت کنند.

به عنوان رئیس کمیته ریسندگی الیاف کوتاه انجمن صنایع نساجی ایران، به جز مواردی که تا اینجا ذکر شدند، اهم مسائل و مشکلاتی که اعضا در جلسات مطرح می‌کنند چه مواردی هستند؟ در بحث ریسندگی، یکی از مهم‌ترین

حال در چنین شرایطی که واحدهای داخلی با افزایش هزینه‌های تولید مواجه هستند، حداقل انتظار از متولیان صنعتی این است که به واردات کالای خارجی سوبسید ناشی از نرخ ارز را پرداخت نکنند.

موضوعی که اخیراً در ارتباط با واردات نخ از هند پیش آمد و اعتراض گسترده واحدهای ریسندگی مخصوصاً در استان اصفهان را به دنبال داشت در همین راستا قابل ارزیابی است؟

بسیاری از مشکلات، ناشی همین تصمیم‌گیری‌ها و قیمت‌گذاری‌های غلط بوده است وگرنه اگر همان کالاهای گمرک به صورت صحیح قیمت‌گذاری و وارد می‌شدند یا از ورود قاچاق آنها جلوگیری به عمل می‌آمد، شاید تا این میزان مشکل‌ساز و حاشیه‌ساز نمی‌شد و واحدهای داخلی را تا این حد دچار مشکل نمی‌کرد.

قطعاً این مشکلات به مسئولان وزارت صنعت مخصوصاً دفتر صنایع نساجی منتقل شده و آنها در جریان کامل مسائل هستند. خواسته مشخص واحدهای ریسندگی از وزارت صنعت برای حل مشکل

ارز دولتی، قیمت کالاهای وارداتی در نهایت پایین‌تر از کالای داخلی تمام می‌شود. البته ما انتظار نداریم نرخ تعرفه واردات افزایش پیدا کند یا واردات اگر میزان نیاز به مواد اولیه بررسی شد و کمبودی داشتیم، ممنوع شود؛ اما حداقل انتظارمان این است که تولیدکنندگان داخلی را هم به چشم یک خارجی نگاه کنند. این موضوع فقط مختص نخ نیست، بلکه در ارتباط با پارچه و سایر منسوجات نیز وجود دارد. البته خوشبختانه واردات پوشاک از سال گذشته ممنوع شده که از بابت آن خوشحال هستیم. ولی این ممنوعیت باید به سایر کالاهای نساجی نیز اشاعه پیدا کند و به همان میزان که مثلاً ظرفیت ریسندگی کشور افزایش یافته، کنترل روی واردات محصول مشابه نیز باید افزایش پیدا کند یا حداقل واردات در یک شرایط متعادل و عادلانه اتفاق بیافتد. و یا اگر می‌خواهند هزینه سربار نداشته باشیم، لااقل نرخ مالیات بر ارزش افزوده کالای تولید داخل را کاهش دهند.

بنابراین اتفاقی که امروز متأسفانه در گمرکات می‌افتاد و پاشنه آشیل بخش صنعت کشور شده، این است که کالای خارجی عملاً دامپینگ می‌شود وگرنه ما هیچ مشکلی در زمینه فروش نداریم. اگر قرار است تسهیلات ارزی خود را با نرخ بازار آزاد بازپرداخت کنیم، کالای خارجی هم باید بر مبنای ارز آزاد قیمت‌گذاری شده و ارزش افزوده و تعرفه گمرکی بابت آن پرداخت گردد. امروز یک سری از همکاران گلایه می‌کنند که چرا قیمت نخ خارجی ارزان‌تر از تولید داخلی است که قطعاً یکی از دلایل این موضوع آن است که تولیدکنندگان نخ داخلی ۳ برابر بیشتر از واردکنندگان ارزش افزوده پرداخت می‌کنند. همچنین دلیل دیگر این موضوع هزینه‌های بالای تولید در کشور از جمله نرخ بهره ۱۸ درصدی بانک‌هاست.

خوشبختانه واردات پوشاک از سال گذشته ممنوع شده که از بابت آن خوشحال هستیم. ولی این ممنوعیت باید به سایر کالاهای نساجی نیز اشاعه پیدا کند و به همان میزان که مثلاً ظرفیت ریسندگی کشور افزایش یافته، کنترل روی واردات محصول مشابه نیز باید افزایش پیدا کند یا حداقل واردات در یک شرایط متعادل و عادلانه اتفاق بیافتد

اکثر مصرف‌کنندگان، با کمبود نخ مواجه هستیم چه بهتر است که اولویت را در تامین بازار داخلی قرار دهیم. البته قطعاً با بهره‌برداری از واحدهای جدید ریسندگی در آینده نزدیک، به نقطه‌ای خواهیم رسید که بازار هدف صادراتی هم داشته باشیم چراکه احتمالاً ظرف یک تا یک و نیم سال آینده، ظرفیت کشور در زمینه ریسندگی الیاف کوتاه به حد کافی تکمیل خواهد شد. در صورت تحقق این شرایط، ما هم در شرکت درین‌ریس با توجه به استفاده از تکنولوژی‌ها و ماشین‌آلات جدید و تولید محصولات باکیفیت بالا، برنامه درازمدتی برای صادرات در نظر خواهیم گرفت.

ضمن تشکر از فرصتی که به مجله اختصاص دادید، نکته پایانی جنابعالی را می‌شنویم.

امیدوارم مطالبی که مطرح شد به گوش مسئولان و دست‌اندرکاران کشور برسد و نسبت به حل مشکلات موجود اقدامات لازم را انجام دهند. به اعتقاد من، با توجه به شرایط تحریمی کشور، مسئولان نباید لحظه‌ای چشم از بخش صنعت بردارند و باید بررسی کنند که کشورهای رقیب و همسایه چه رویکردی به مقوله صنعت خود دارند. به عنوان نمونه، کشوری مثل ازبکستان یک استراتژی برای صنعت نساجی تعریف کرده و هدف‌گذاری کرده تا ظرف ۲ یا ۳ سال آینده فروش پنبه را متوقف کرده و به سمت تولید و فروش نخ و در مراحل بعدی به سمت فروش پارچه حرکت کند. مسئولان کشور ما هم باید مقوله صنعت را در اولویت کاری خود قرار دهند و به منظور ایجاد اشتغال در کشور، انگیزه‌ها را برای افزایش سرمایه‌گذاری در بخش صنعت افزایش دهند.

وارداتی رقابت کنند. علاوه بر این سه مورد، مسائل و مشکلات دیگری در زمینه دارایی، تامین اجتماعی و ارزش افزوده نیز وجود دارد که متأسفانه به روش‌های درستی محاسبه و دریافت نمی‌گردند و عمده فشار روی تولیدکنندگان و بخش‌های ابتدایی زنجیره قرار گرفته است. البته این موضوع مربوط به کل صنعت نساجی است، و مطالبات اصلی صنعت ریسندگی همان سه موردی است که خدمتتان عرض کردم.

در ارتباط با شرکت درین‌ریس چه برنامه‌هایی برای آینده فعالیت‌های شرکت در نظر دارید؟

از آنجایی که شرکت درین‌ریس به تازگی شکل گرفته، در مقطع فعلی عمده تمرکز ما روی تکمیل پروژه و نیز تولید نخ‌های خاص و نخ‌های لاکرا و اسلب معطوف شده است. انشالله در آینده اگر شرایط مساعد باشد، توسعه شرکت را نیز در دستور کار قرار خواهیم داد.

آیا شرایط برای صادرات نخ نیز مهیاست؟

به نظر من، وقتی در کشور به اذعان

مسائل مربوط به تامین مواد اولیه است. در این زمینه، خوشبختانه در بخش پلی‌استر به شرایط ایده‌آلی رسیده‌ایم ولی در بخش ویسکوز به صورت ۱۰۰ درصدی به واردات وابسته هستیم. در بخش پنبه نیز امسال پیش‌بینی‌ها از تولید ۶۵ تا ۷۰ هزار تن پنبه تصفیه‌شده حکایت می‌کند که در این بخش هم کمبود داریم و باید واردات انجام دهیم. موضوع دیگر، مسائل تحریم‌ها و تهیه قطعات و ماشین‌آلات است که هزینه‌های زیادی را به واحدهای ریسندگی تحمیل کرده است. باید توجه داشت شرکت‌های ریسندگی در قیاس با سایر بخش‌ها، به سرمایه‌گذاری بیشتری نیاز دارند و به همان نسبت بعد از راه افتادن خط تولید، سرمایه در گردش مورد نیاز این واحدها بیشتر از مراحل بعدی تولید نظیر بافندگی، رنگرزی و تکمیل می‌باشد. بنابراین مشکل دوم واحدهای ریسندگی، سرمایه در گردش است که در این زمینه نیازمند حمایت نظام بانکی هستند.

مسئله سوم، مربوط به شبکه فروش واحدهاست که به دلیل سیاست‌های اتخاذشده، شاهد دامپینگ کالاهای وارداتی هستیم و واحدهای ریسندگی داخلی از نظر قیمت تمام‌شده نمی‌توانند با کالاهای

لزوم توجه به صنایع مزیت‌دار همچون نساجی و پوشاک

گفتگو با مهندس نیما بصیری تهرانی نایب رئیس
کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران

اشاره

مهندس نیما بصیری نائب رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران در گفتگویی ضمن تشریح دلایل بروز رکودهای سنگین در بخش صنعت کشور، معتقد است: برای فاصله گرفتن از رکود، باید تجربه کشورهای نظیر ترکیه یا کره جنوبی در تدوین استراتژی مناسب توسعه صنعتی و توجه این کشورها به صنایع مزیت‌دار همچون نساجی و پوشاک، الگو قرار گرفته و دولت‌ها در کشور ما نیز نگاه خود را به سمت صنایع مزیت‌دار که با کمترین سرمایه‌گذاری بالاترین اشتغال را ایجاد می‌کنند و در عین حال، بازار مصرفی خوبی هم در کشور دارند، معطوف نمایند.

چرا هر از گاهی صنایع کشور وارد دوران رکود می‌شوند؟

به طور کلی به دلیل وابستگی شدید اقتصاد کشور به نفت و درآمدهای نفتی طی چند دهه گذشته، اکثر سیاست‌گذاری‌ها و رویکردهای مسئولان کشور به بخش‌های مختلف اقتصاد از جمله بخش صنعت، رابطه مستقیمی با میزان درآمدهای نفتی و صادرات نفت داشته است. معمولاً روال به این صورت است که با کاهش قیمت نفت یا اعمال تحریم علیه صادرات نفت ایران، دولت‌ها از نظر درآمدی در مضیقه قرار می‌گیرند و برای سیر کردن شکم صنایع بزرگ وابسته به خود، از شکم صنایع کوچک و متوسط و بنگاه‌های وابسته به بخش خصوصی می‌زنند. در این مقاطع، دولت‌ها برای تامین هزینه‌ها و سرپا نگه داشتن صنایع بزرگ و عمدتاً بدهکار، و نیز تامین سایر هزینه‌های خود که دیگر با درآمدهای نفتی قابل پوشش نیست، ناگزیر به سیاست‌هایی همچون سه‌قله کردن منابع بانکی برای صنایع بخش خصوصی، اعمال سخت‌گیری در ارتباط با صادرکنندگان، افزایش فشارهای مالیاتی بر روی بنگاه‌های کوچک و متوسط و سیاست‌هایی از این دست روی می‌آورند که این خود فشار مضاعفی را برای صنایع بخش خصوصی وارد آورده و منجر به افزایش هزینه‌های تولید، قیمت

تمام‌شده و متعاقباً کاهش توجیه اقتصادی تولید در مورد آنها می‌گردد. البته همانطور که ذکر شد این موارد مختص و منحصر به بخش خصوصی است و بنگاه‌های بزرگ دولتی و شبه‌دولتی از اعمال اینگونه سخت‌گیری‌ها و فشارها مبری و مستثنی هستند و رکود معنای چندانی در ارتباط با آنها ندارد.

البته در مقاطعی که هم دولت‌ها با قیمت بالای نفت و افزایش درآمدهای نفتی مواجه هستند، اگرچه شرایط قدری برای بنگاه‌های بخش خصوصی مساعدتر شده و راه تنفس برای این بنگاه‌ها بازتر می‌شود، اما در این مقاطع نیز به دلیل عدم سرمایه‌گذاری درآمدهای نفتی در صنایع بخش خصوصی و نیز رویکرد دولت‌ها به سمت واردات انواع کالاهای مصرفی، بازهم صنایع کوچک و متوسط از موهبت درآمدهای نفتی بی‌بهره مانده و ناگزیر می‌شوند با واردات کالاهای ارزان و کم‌کیفیت، رقابت نمایند که در بسیاری از موارد، این رقابت به نفع کالاهای وارداتی و تولیدکنندگان خارجی تمام می‌شود.

بنابراین می‌توان گفت در طی سال‌های گذشته، چه در دوران افزایش درآمدهای نفتی و چه در مقطع فعلی که صادرات نفت و درآمدهای دولت از این حیث کاهش شدیدی پیدا کرده، صنایع وابسته به بخش خصوصی که

عمدتاً بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند، با مقوله رکود و کاهش تولید و فروش در بازار عجین هستند و راه‌گزیز چندانی هم برای آنها نیست.

برای فاصله گرفتن از رکود در صنایع باید چه سیاست‌هایی را اندیشید؟

برای فاصله گرفتن از رکود، باید تجربه کشورهای نظیر ترکیه یا کره جنوبی در تدوین استراتژی مناسب توسعه صنعتی و توجه این کشورها به صنایع مزیت‌دار، الگو قرار گرفته و دولت‌ها در کشور ما نیز نگاه خود را از سمت صنایع بزرگ که با بهره‌وری پایین و متکی به یارانه انرژی فعالیت می‌کنند، به سمت صنایع مزیت‌دار که با کمترین سرمایه‌گذاری بالاترین اشتغال را ایجاد می‌کنند و در عین حال، بازار مصرفی خوبی هم در کشور دارند، معطوف نمایند. صنایعی مانند نساجی و پوشاک؛ سلولزی؛ آرایشی-بهداشتی؛ مواد شیمیایی و تعاونی؛ کاغذ، مقوا و بسته‌بندی؛ صنایع غذایی و آشامیدنی؛ صنایع های‌تک؛ و ده‌ها صنعت دیگر وجود دارند که صدها برابر صنایع بزرگ قابلیت اشتغال‌زایی و خلق ارزش افزوده دارند و می‌توانند ضمن تامین نیازهای جمعیت ۸۰ و چند میلیونی کشور، تامین‌کننده نیاز بازارهای همسایه و حتی بازارهای اروپایی باشند. لذا باید نگاه دولت‌ها حمایت از صنایع مذکور و تلاش برای رفع موانع تولید از پیش پای آنها باشد.

متأسفانه به رغم تصویب قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار در مجلس مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۶ و تایید آن توسط شورای محترم نگهبان، همچنان به زعم فعالان بخش خصوصی، مفاد این قانون به شکل درست و کامل اجرا نشده است و اکثر موانع کسب‌وکار در زمینه صدور مجوزها، مالیات‌ها، دریافت انشعابات، اعطای تسهیلات، حمایت از سرمایه‌گذاری و ... همچنان پابرجا هستند و تا زمانی که این موانع از پیش پای صنایع بخش خصوصی برداشته نشود، رکود و تعطیلی صنایع کوچک و متوسط امری اجتناب‌ناپذیر خواهد بود.

آیا واردات کالاهای کم‌کیفیت و ارزان‌قیمت بر روند رکود صنایع مختلف در ایران تاثیر داشته؟

صددرد. نمونه بارز این معضل را در ارتباط با صنعت نساجی و پوشاک می‌توان مطرح کرد که در مقاطعی، تولیدکنندگان داخلی به دلیل واردات بی‌رویه نخ و پارچه از هند و چین یا واردات بی‌رویه پوشاک آنها به تعرفه ترجیحی از ترکیه دچار مشکلات عدیده‌ای شدند و حتی طی چند سال اخیر، چند واحد بزرگ نساجی کشور با اشتغال حدود ۱۰۰۰ نفر عملاً تعطیل شدند. البته در این زمینه باید اشاره شود که در دورانی که نرخ ارز به صورت تصنعی ثابت نگه داشته شده بود، عملاً سوبسیدی به تولیدکنندگان خارجی و همچنین واردکنندگان و قاچاقچیان جهت سرازیر کردن انواع کالاهای مصرفی به کشور پرداخت می‌شد و هر نوع واردات با سود سرشار مواجه بود. بیشترین آسیبی هم که صنایع مختلف کشور از واردات و قاچاق دیدند در دوران ارزانی نرخ ارز بود که خوشبختانه با واقعی شدن نرخ ارز طی چند سال اخیر، اگرچه هزینه‌های

تولید نیز به همان نسبت بالاتر رفته اما لاقابل این سوبسید به واردکنندگان و تولیدکنندگان خارجی حذف شده و زمینه بیشتری برای تولیدکنندگان داخلی جهت تولید و فروش محصولات خود در بازار داخلی و همچنین صادرات فراهم شده است.

چه پیشنهادی به دولت جهت کاهش رکود و تورم در اقتصاد دارید؟

رکود و تورم دو مقوله‌ای هستند که به اذعان اکثر کارشناسان اقتصادی، حداقل در کشور ما ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند و در مقاطع مختلف معمولاً به صورت همزمان مشاهده می‌شوند. لذا در این زمینه باید اقتصاددانان زبده و کارشناسان داخلی و بین‌المللی به بازی گرفته شوند تا راهکارهایی برای کاهش رکود در کشور بدون آنکه نرخ تورم افزوده شود، مورد اجماع قرار بگیرد.

اما به نظر اینجانب، یکی از راهکارهای مهم برای کاهش رکود و تورم، تغییر نگرش دولت‌ها از صادرات نفت و مواد خام به سمت حمایت‌های واقعی از صنایع بخش خصوصی و صنایع دارای مزیت است که در پاسخ‌های قبلی به برخی از این صنایع اشاره شد. این حمایت‌ها باید در مسیری باشد که ضمن کاهش موانع و مشکلات کسب‌وکار و تولید، زمینه را برای افزایش ظرفیت تولید بنگاه‌های موجود و راه‌اندازی مجدد بنگاه‌های تعطیل و نیمه‌تعطیل فراهم آورد تا این بنگاه‌ها بتوانند با افزایش تولید و فروش در بازار داخلی و صدا لیت‌ه حرکت به سمت صادرات، از رکود فاصله بگیرند.

در این زمینه، کاهش نرخ سود تسهیلات بانکی؛ استمهال بدهی واحدهای بدهکار که اوضاع نامطلوب اقتصادی آنها را زمینگیر و ناتوان کرده؛ کاهش فشارهای مالیاتی در شرایط تحریمی؛ کاهش محدودیت‌های صادراتی و تامین ارز بنگاه‌ها؛ اعطای تسهیلات کم‌بهره با دوره بازپرداخت طولانی برای خرید و واردات ماشین‌آلات، مواد اولیه و تجهیزات تولید؛ اصلاح قوانین و مقررات تامین اجتماعی و حمایت بیشتر از کارفرمایان از طریق تقبل بخشی از سهم بیمه کارفرمایان از طرف دولت؛ و ده‌ها راهکار دیگر که بارها توسط کارشناسان مختلف اشاره شده، باید در اولویت مسئولان قرار گرفته و به صورت جدی و فوری به اجرا گذاشته شوند.

البته در کنار تمامی این موارد، از یک نکته مهم نباید غافل شویم که همانا حل و فصل مسائل و مشکلات سیاسی کشور با دنیا از طریق دستگاه دیپلماسی است. بدون تردید تا زمانی که روابط اقتصادی و سیاسی کشورمان با دنیا به روال عادی بازنگردد و امکان مراودات پولی و بانکی برای ما به صورت قانونی و عادی فراهم نباشد، بسیار دشوار می‌توان در ارتباط با حل سایر مسائل و مشکلات تولیدکنندگان و صنایع کشور صحبت کرد. لذا امیدواریم با توجه به تلاش‌های اخیر مسئولان کشور و دستگاه دیپلماسی برای رفع تحریم‌ها به صورت عزم‌تندانه، هرچه سریع‌تر توافقی بین کشورمان و طرف‌های خارجی حاصل شده و واحدهای تولیدی کشور بتوانند فعالیت‌های عادی خود را در شرایط غیرتحریمی، ادامه دهند.

فساد قاچاق پوشاک را در گمرک جستجو کنید

مهندس عباس سرشارزاده عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران

عباس سرشارزاده با اشاره به اینکه در تولید چادر مشکی دو بحث فنی وجود دارد، اظهار داشت: در حال حاضر تولیدکنندگان داخلی در تولید فیزیکی پارچه چادر مشکی که باید دارای لطافت و نرمی بالایی داشته باشد، مشکلی ندارند، به نحوی که ماشین‌آلات دو کارخانه کرپ‌ناز کرمانشاه و حجاب شهرکرد قادر به تولید این پارچه هستند. وی با بیان اینکه مشکل اساسی در تولید چادر مشکی رنگ آن است، افزود: وقتی پارچه چادر در دستگاه‌های خاص به نرمی و لطافت می‌رسد باید بتوان رنگ مشکی را در تار و پود این پارچه قرار داد که ما دانش فنی این موضوع را نداریم و تکنیک خاصی را می‌طلبید.

این تولیدکننده با اعلام اینکه ایرادات تولید چادر مشکی باعث شده تا محصول بور و حتی به قرمزی بزند، گفت: کارخانه ایران مریوس در رابطه با رنگ چادر مشکی تلاش بسیاری کرد و تا حدودی هم موفق شد اما در نهایت بروز برخی مشکلات باعث شد تا نتواند در تولید چادر مشکی موفق باشد. سرشارزاده با اعلام اینکه آنهایی که ماشین‌آلات تولید چادر مشکی را خریده‌اند نخست باید به فکر انتقال دانش فنی رنگ آن باشند، تصریح کرد: باید قبل از خرید ماشین‌آلات به طرف خارجی گفته شود در صورتی این ماشین‌آلات خریداری می‌شود که دانش فنی آنها نیز به کشور انتقال پیدا کند اما متأسفانه ما فقط تمرکز خود را به خرید ماشین‌آلات قرار دادیم و امروز در دانش فنی مشکل داریم.

اراده‌ای برای تولید چادر مشکی در کشور نیست

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با انتقاد از اینکه البته امروز تلاشی برای کسب دانش فنی تولید چادر مشکی در کشور نمی‌شود، گفت: اگر یک‌دهم هزینه خرید ماشین‌آلات صرف سرمایه‌گذاری در دانشگاه‌ها برای تولید چادر مشکی می‌شد به طور حتم ما امروز در این

جایگاه قرار نداشتیم و حتی می‌توانستیم با دو کارخانه‌ای که امروز در کشور مستقر هستند تمام نیاز چادر مشکی کشور را تأمین کنیم. اما مشکل اینجاست که آقایان اعتقادی به سرمایه‌گذاری در دانشگاه‌ها ندارند و هنوز تولید چادر مشکی لنگ دانش فنی رنگ آن است.

این تولیدکننده با اشاره به اینکه کارخانه کرپ‌ناز کرمانشاه تجهیزات لازم را برای تولید چادر مشکی دارد اما مشکلات رنگ، عاملی شده تا امروز به تولید پارچه‌های چایی و روسری بپردازد، در خصوص استقرار کارخانه جدیدی در قزوین به منظور تولید چادر مشکی، افزود: اگر آقایان پتانسیل فقط دو کارخانه کرپ‌ناز و حجاب شهرکرد را فعال کنند ما نیازی به استقرار کارخانه جدیدی نداریم البته هنوز هم کارخانه قزوین افتتاح نشده است.

ترخیص شبانه کانتینرهای قاچاق پوشاک در گمرکات

سرشارزاده به موضوع قاچاق در پوشاک نیز اشاره کرد و اظهار داشت: براساس اعلام مسئولان سالانه ۸ میلیارد دلار پوشاک وارد کشور می‌شود که از این میان کمتر از یک میلیارد آن از

آنهايي که ماشين آلات توليد چادر مشكي را خريده اند نخست بايد به فکر انتقال دانش فني رنگ آن باشند. بايد قبل از خريد ماشين آلات به طرف خارجي گفته شود در صورتي اين ماشين آلات خريداري مي شود که دانش فني آنها نيز به کشور انتقال پيدا کند

ارزشي به فروش مي رسد. جالب اينجاست آنها از توليدکنندگان نيز به صورت طاقه اي خريد مي کنند و حتي فاکتورهاي صوري به آنها ارائه مي دهند که در نهايت توليدکننده علي الراس شده و بايد ماليات مضاعف پرداخت کند.

وي در توضيح اين موضوع گفت: به عنوان نمونه بنکدار از طريق کد اقتصادي اقدام به خريد از توليدکننده مي کند اما اين کد اقتصادي که مربوط به شرکتي هست عمر شش ماهه داشته و وقتي که ممیز مالياتي به توليدکننده براي پرداخت ماليات مراجعه مي کند توليدکننده مي بيند که کد اقتصادي خريدار فاقد اعتبار بوده و بايد ماليات مضاعفي پرداخت کند. جالب اينجاست بنکداران از طريق واسطه هايي اين شرکتهاي صوري را به صورت شش ماهه يا یک ساله تأسيس و بعد از خریدهاي خود آنها را تعطيل مي کنند.

اين توليدکننده با انتقاد از اينکه هيچ پارچه فروشي به صورت واقعي ماليات پرداخت نمي کند، گفت: همين مشکل اساسي ما شده است. توليدکننده مشمول پرداخت ماليات است اما توزيع کننده از خلاهاي قانوني مالياتي استفاده کرده و فقط نرخ علي الحسابي را به صورت ساليانه به سازمان مالياتي پرداخت مي کند، اين درحالي است که کسي از آنها نمي پرسد اين کالا از کجا آمده و با چه نرخی به فروش مي رسد. سرشارزاده به بازار بي سامان فروش چادر مشكي در کشور اشاره کرد و گفت: آقايمان هيچ اراده اي براي ساماندهي توزيع چادر مشكي ندارند و حتي وقتي ما اعتراض مي کنيم مي گویند موضوع را سياسي نکنيد چرا که بازاریان مغازه ها را بسته و همين موضوع مشکل ساز مي شود. در اين شرايط بگوئيد توليدکننده بايد چکار کند.

منبع: تسنيم

مبادي رسمي وارد کشور مي شود. البته جالب اينجاست آقايمان صادرات پوشاک چين، امارات، ترکيه و کشورهاي ديگر را به ايران معيار قرار داده و با محاسبه اختلاف رقم گمرکي واردات پوشاک به کشور در نهايت اعلام مي کنند که اين ميزان رقم پوشاک به صورت قاچاق يا کم اظهاري وارد کشور شده است. وي اضافه کرد: اما بايد اين نکته را توجه کرد که شبانه در گمرکات کانتينرها به صورت ۱۰ تايي يا ۵ تايي از گمرک ترخيص شده ولي برگ سبز ترخيص یک کاميون ثبت مي شود. فساد را بايد در گمرکات جستجو کرد، مگر مي شود ۸ ميليارد دلار را به صورت کوله بري و يا لنجي وارد کشور کرد. قاچاقچيان به راحتی در گمرکات با کم اظهاري و يا صرف هزینه هايي کانتينرهای خود در روز روشن و يا حتي شبانه ترخيص مي کنند و کسي هم با آنها برخورد نمي کند. ما اين موضوع را در جلسات با مسئولان گمرک تاکيد کرديم و آنها نيز ضمن تأييد اين موضوع گفتند نمي توانيم با آنها برخورد کنيم.

درد است که شبکه قاچاق معاف از پرداخت ماليات باشد

اين توليدکننده با اعلام اينکه امروز بايد توليدکننده ايراني ارزش افزوده بالايي را بابت محصولات خود پرداخت کند، افزود: قاچاقچيان هيچ پولي پرداخت نمي کنند به نحوي که شبکه قاچاق معاف از ماليات است و همين موضوع آسيب جدي را به توليدکنندگان وارد کرده است. سرشارزاده افزود: امروز وقتي ممیزان مالياتي به بنکداران مراجعه مي کنند با مشاهده ارزش مغازه و اجاره بهاي آن رقمي را براي آنها تعيين مي کنند که اين موضوع براي ما بسيار سوال برانگيز است. ممیز مالياتي ديگر کاري ندارد که در اين مغازه چه کالايي وارد و با چه

مگر مي شود ۸ ميليارد دلار را به صورت کوله بري و يا لنجي وارد کشور کرد. قاچاقچيان به راحتی در گمرکات با کم اظهاري و يا صرف هزینه هايي کانتينرهای خود در روز روشن و يا حتي شبانه ترخيص مي کنند و کسي هم با آنها برخورد نمي کند

باختينه

چرا ایران در جذب ۸۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی ناکام ماند؟

محسن جلال پور رئیس سابق اتاق ایران

هندوستان و چین) که در دوره‌ای، جزو گزینه‌های مطلوب برای سرمایه‌گذاری بودند دچار مشکلاتی شدند و جریان ورود سرمایه به این کشورها تا حدودی معکوس شد.

در همین مقطع، وقوع انقلاب در خیلی از کشورهای عربی و تشدید تنش‌ها در خاورمیانه، خیلی از کشورهای رقیب ایران را در وضعیت نااطمینانی قرار داد و این می‌توانست بهترین فرصت برای جلب سرمایه‌های خارجی توسط ایران باشد. در آن مقطع به دنبال برگزاری انتخاباتی پرشور، سرمایه اجتماعی ساختار سیاسی در ایران به شدت بالا رفته بود و شعارهای رئیس‌جمهور منتخب مردم مبنی بر حل مناقشه هسته‌ای و تعامل با جهان ایران را در آستانه یک تحول اساسی قرار داده بود. فرآیند مذاکرات هسته‌ای که با تابوشکنی همراه بود و پس از نزدیک به چهاردهه وزرای خارجه ایران و آمریکا را سر یک میز نشانداده بود، مزید بر علت شد و نگاه جهانیان را نسبت به ایران تغییر داد.

امیدها به شدت تقویت شده بود و مردم چشم‌انداز بسیار مثبتی پیش‌رو می‌دیدند. بنابراین طبیعی بود که بعد از برجام موجی از سرمایه‌گذاران خارجی مشتاق سرمایه‌گذاری در ایران باشند. اما سرمایه‌گذار خارجی به ۱۰ دلیل از ورود به اقتصاد ایران ترسید.

۱- بعد از برجام مشخص بود که اقتصاد ایران ظرفیت رشد داشت، اما فضای سرمایه‌گذاری مهیا نبود و نه بخش دولتی و نه حتی بخش خصوصی ایران آمادگی و شفافیت لازم برای شراکت با سرمایه‌گذار بین‌المللی را نداشتند.

۲- پس از برجام درحالی‌که سرمایه‌گذاران خارجی ما را رصد می‌کردند، منافع ملی را قربانی منافع گروهی کردیم و به جای پیام همکاری، پیام واگرایی دادیم. رفتار برخی از رقبای سیاسی دولت ضدمنافع ملی بود و این سیگنال را داد که ایران آستان

«۸۰ میلیارد دلار سرمایه خارجی بعد از برجام وارد ایران کردیم، کمتر از ۵ میلیارد آن جذب شد. اگر همه این مقدار جذب شده بود هیچ‌کس نمی‌توانست ما را تحریم کند.» این نکته را اخیراً محمدجواد ظریف در جمعی مطرح کرده، اما به دلایل عدم جذب این مقدار سرمایه اشاره نکرده است. دست بر قضا همان روزهایی که برجام به تایید کشورهای مذاکره‌کننده با ایران رسید، در کسوت ریاست اتاق ایران با بیش از ۲۰۰ هیئت خارجی ملاقات داشتیم.

در این دوره که به گمانم یکی از خاص‌ترین دوره‌های دیپلماسی اقتصادی در ایران است، تنها در اتاق ایران با ۶ رئیس‌جمهور، ۹ نخست‌وزیر، ۲۵ وزیر و ده‌ها معاون وزیر و مقام ارشد دولتی، ۱۱ رئیس‌اتاق و بیش از ۴ هزار تاجر و فعال اقتصادی دیدار داشتم و مذاکره صورت گرفت. گاه در یک روز دو تا سه هیئت بلندپایه به اتاق ایران می‌آمد و گاهی شمار اعضای هیئت‌های خارجی و تجار ایرانی به قدری زیاد بود که سالن ۴۰۰ نفره اتاق ایران هم گنجایش کافی برای پذیرش مهمان‌ها را نداشت. به گمانم نه قبل و نه بعد از انقلاب چنین علاقه‌ای برای حضور در ایران وجود نداشته یا دست‌کم اجرایی نشده است. پس اظهارات وزیر امور خارجه درباره اینکه پس از برجام، ۸۰ میلیارد دلار تقاضا برای سرمایه‌گذاری در ایران وجود داشته، گزاف نیست.

اما چرا این مقدار سرمایه به اقتصاد ایران جذب نشد؟ ابتدا توضیح می‌دهم که چرا دوره خاص پس از برجام یک فرصت طلایی برای اقتصاد ایران بود و بعد می‌گویم چرا نتوانستیم از این فرصت استفاده کنیم. بعد از وقوع بحران مالی که اقتصاد جهان را درگیر رکودی فراگیر کرد، جهت حرکت سرمایه‌های جهانی تغییر کرد و به‌طور مشخص از حجم سرمایه‌گذاری در بازارهای نوظهور کاسته شد. به‌طور مشخص کشورهای بریک (برزیل، روسیه،

دعواهای شدید داخلی است.

۳- پس از برجام رقبای سیاسی دولت سناریوهای مختلفی را اجرا کردند تا این پیام را به جامعه جهانی بدهند که بخشی از ساختار سیاسی ایران فعلا علاقه به بهبود رابطه با جهان را ندارد. این رفتارها نااطمینانی را تشدید کرد. بدیهی است هیچ کشوری بدون داشتن رابطه خوب با جامعه جهانی، نمی‌تواند در جلب سرمایه موفق عمل کند.

۴- تنها رقبای سیاسی دولت را نباید متهم این ناکامی تاریخی دانست. دولت هم غفلت کرد و در باد برجام خوابید و گام موثری برای اصلاحات ساختاری و رقابتی کردن اقتصاد برنداشت. ما نیاز به تحول در سیاست‌گذاری و بازنگری در قوانین و تحول در نظام اداری داشتیم. دولت نه تنها اقتصاد رقابتی نکرد که حتی برای بهبود بوروکراسی و ارتقای مناسبات اداری هم گامی برنداشت. حتی ذره‌ای به خود زحمت ندادیم اندکی در فضای کسب‌وکار کشور گشایش ایجاد کنیم.

۵- علاوه بر این دولت توانست سیستم حقوقی را متقاعد به بازنگری در قوانین و مقررات کند. یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های سرمایه‌گذار خارجی، کیفیت مناسب دفاع از حقوق مالکیت و سرمایه‌گذاری است. اگر سرمایه‌گذار یا کارآفرین نسبت به حقوق مالکیت خود اطمینان نداشته باشد، قطعاً فعالیت نخواهد کرد.

۶- ظرفیت‌های نظام بانکی و بازار سرمایه ایران برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی بسیار محدود بود. هیچ اقدامی برای اصلاح نظام بانکی و بازار سرمایه نکردیم. بانک‌ها و بازار سرمایه ما هنوز هم قادر به تطبیق‌پذیری با بانک‌های بین‌المللی نیستند.

۷- آن‌روزها خیلی از افرادی که روندهای اقتصاد ایران را رصد می‌کردند نسبت به افزایش فعالیت‌های رانت‌جویانه و تشدید فساد ناشی از سیاست‌گذاری هشدار دادند. خیلی از نهادهای بین‌المللی هم چنین روزهایی را برای اقتصاد ما پیش‌بینی کرده بودند، اما خودمان غفلت کردیم.

۸- معمولا انتظار این است که بخش خصوصی شفاف‌تر از بخش دولتی و عمومی عمل کند، اما متأسفانه بخش خصوصی ایران هم دست کمی از دولت نداشته و ندارد. برای سرمایه‌گذار

خارجی، شفافیت به مثابه راه نفس کشیدن است، اما جریان ورود و خروج منابع دولت و بخش خصوصی ایران شفاف نیست. طوری که حتی صورت‌های مالی خیلی از شرکت‌های ایرانی مورد قبول سرمایه‌گذار خارجی نیست.

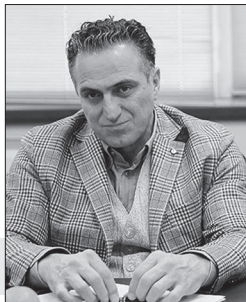
۹- در دهه‌های اخیر کیفیت نامطلوب سیاست‌گذاری در ایران منجر به ایجاد خفیه‌های عمیق رانت و فساد شده است. این خفیه‌ها میدان عمل را برای فعالیت‌های ناسالم مهیا کرده و کارآفرینان واقعی را به حاشیه رانده است. سرمایه‌گذار خارجی نشانه این عارضه را در گنگ و مبهم بودن جریان‌های مالی و ترازنامه‌های ناشفاف بنگاه‌ها می‌بیند. بدیهی است در چنین فضایی، سرمایه‌های پاکیزه وارد نشده و در مقابل، اقتصاد ایران بهشت پول‌شویی و قاچاق می‌شود.

۱۰- حتی اگر نیمی از مشکلات اشاره شده وجود نمی‌داشت، باز هم نقش دولت در اقتصاد ایران یک عنصر بازدارنده است تا پیش‌برنده. چون این نقش طوری تعریف شده که سرمایه‌گذار خارجی می‌داند حتی اگر با بخش خصوصی ایران پیمان‌های سفت و سخت ببندد، روزی از رفتارهای غیرقابل پیش‌بینی برخی سیاست‌گذاران ضربه خواهد خورد.

به هر حال سرمایه‌گذاران خارجی آمدند و همه چیز را به چشم خود دیدند. از نزدیک با مقامات و تجار ایرانی مذاکره کردند و متوجه شدند فضای کسب‌وکار و کارآفرینی در ایران مساعد نیست و بخش خصوصی واقعی هنوز شکل نگرفته است. متوجه شدند سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در ایران عمدتاً وابسته به درآمدهای نفتی است و سهم بخش خصوصی در تشکیل سرمایه در ایران تقریباً هیچ است. متوجه شدند اگرچه در بخش‌هایی از ساختار سیاسی ایران میل به ترمیم رابطه با جهان وجود دارد، اما همچنان برخی معتقدند که نفع آن در بهبود رابطه با جهان نیست. متوجه شدند تخصیص بهینه منابع در ایران مخدوش است و سرمایه آن طور که باید در همه بخش‌ها جریان داشته باشد، گرفتار انحصار گردش در بخش‌ها و طبقاتی خاص است. به این ترتیب ما که دوران طلایی پیوستن به روند جهانی شدن یعنی فاصله سال‌های اواخر دهه ۹۰ میلادی تا سال ۲۰۰۸ میلادی را از دست داده بودیم، باز هم یک فرصت طلایی‌تر را از دست دادیم.

منبع: دنیای اقتصاد

بحران ماشین آلات در کمین آینده صنعت

مهدی رهبری نایب رئیس انجمن صنایع پوشاک ایران

به عبارتی آن چیزی که تحت عنوان محصول در دنیای امروز وجود دارد، زاید تعاملی است که بین ساخت محتوایی هر صنعت با ماشین آلات موجود در آن صنعت وجود دارد. حالا در نظر بگیرید به خاطر مصیبت‌های حاکم بر اقتصاد کلان، یک بخش این ماجرا که مشخصاً مرتبط با ماشین آلات است از حرکت بایستد و چشم‌انداز روشنی برای خود متصور نباشد.

به نظر شما چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ بی شک و بدون تعارف برای بسیاری از شاخه‌های صنعتی ما این آینده قابل تصور است. تورم‌های کمرشکن و سرعت‌های عجیب رشد تورم باعث شده است که تولیدکنندگان نتوانند مجالی برای اندیشه به نوسازی ماشین آلات خود بیابند و شاید دیر نخواهد بود که یک مشکل دیگر روی دست صنعت ایران بماند و آن هم چیزی نیست جز فرسودگی و استهلاک که دامن ماشین آلات صنعتی را گرفته است.

این مسئله یک هشدار جدی است که برای نجات صنعت باید توجه زیادی معطوف به آن بشود. بگذارید با این پیش فرض در مورد خطر فوق صحبت کنیم. تصور کنید همه تلاش دست اندرکاران اقتصادی جواب می‌دهد و همین فردا دیگر مشکل مالیات بر ارزش افزوده و مشکل ناکارآمدی نظام

است که رفع معضلات صنعت به دغدغه‌ای فراتر از جامعه صنعتی کشور تبدیل شده است. اما یک نکته را نباید فراموش کرد که در کنار همه این فعالیت‌ها (چه مفید و یا چه بیهوده) و در کنار وجود مطالبه رفع نامالیمات بوروکراسی، خطر استهلاک و فرسودگی ماشین آلات نیز وجود دارد که به طور جدی بسیاری از صنایع را تهدید می‌کند.

هر صنعتی بی‌شک وابسته به تکنولوژی، ماشین آلات و نوسازی سخت‌افزاری است. در کنار رشد صنایع مختلف، صنعت ماشین‌سازی و سخت‌افزارهای صنعتی نیز هر روز صعود بسیار مطلوبی را تجربه می‌کند. در خیلی از مواقع صنعتگران متوجه نیستند که رشد خود را مدیون رشد تکنولوژی و مدیون اندیشه‌های برتر ساخت تکنولوژی در صنعت ماشین آلات هستند. اگر «مهندسی ایده» نتواند ساخت و تکامل خود را تقویت کند، بی‌شک هر صنعتی می‌تواند آنقدر گرفتار ماندگاری و فقدان پویایی شود که در نهایت از بین برود. رقابت در دنیای امروز بی‌قید و بدون هر مکنی وابسته به همین رشد در تکنولوژی و تزریق آن به صنایع مختلف است. البته صنعت و ماشین، همواره در تعاملی دو سویه ارزش افزوده‌های صنعتی را خلق و توسعه صنعتی را به جلو هدایت کرده‌اند.

صنعت و تولید در ایران در هر شرایطی با یکسری موانع و مشکلات روبه‌رو هستند. در واقع می‌شود گفت که برای تولید، ظاهراً مشکلات هرگز به تعطیلات نمی‌روند. حتی وقتی خیلی از گره‌ها باز می‌شوند و تولیدکنندگان می‌توانند حضور خود را برای کار مولد تا حدی تثبیت کنند، باز هم چالش‌هایی وجود دارد که بی‌شک آینده را تحت الشعاع قرار می‌دهد، منتهی چون متأسفانه تولیدکنندگان، تحلیل‌گران و تصمیم‌سازان اقتصاد ایران همه به نوعی در تلاش هستند تا امروز را با کمترین معضلات و دردهای موجود به فردا برسانند، کسی به این نمی‌اندیشد که خطرهایی بس بزرگ‌تر در کمین آینده است و اگر برای آن‌ها فکری نشود، می‌تواند حتی فردا را نیز به مخروطی کشنده برای تولید بدل کند.

بر اساس همین روزمرگی در رفع گره‌های آزاردهنده تولید، اگر دقت کنید این روزها همه (از اهالی تولید تا اساتید دانشگاه و از فعالان بازار تا برنامه‌ریزان دولتی) در اندیشه آن هستند تا مشکل نقدینگی، مالیات، مواد اولیه و معضلات ناشی از تامین ارز را برای تولیدکنندگان برطرف کنند. صفحات رسانه‌های مختلف پر از اظهارنظر در مورد این تنگناهای موجود بر سر راه تولید است و بسیار هم اتفاق مبارکی

بحران ماشین‌آلات می‌تواند همه در دسره‌های صنعتی را به نقطه صفر بازگرداند. چون هم دولتی‌ها و هم صنعتگران برنامه‌ای مدون برای رفع این مشکل ندارند. در همه دنیا شرکت‌ها و موسسات صنعتی غیر از در نظر گرفتن هزینه‌های استهلاک، پنج درصد درآمد خالص خود را برای نوسازی تکنولوژی ذخیره می‌کنند اما می‌شود با جرات گفت در ایران چنین برداشتی از این مدل رفتار اقتصادی در میان بنگاه‌های صنعتی بسیار به ندرت اتفاق می‌افتد

بانکی و مشکل نقدینگی و مواد اولیه و... وجود ندارد اما آیا برای خلاصی از ضربه‌ای که تورم‌های غیرطبیعی و ویرانگر به روند نوسازی تکنولوژی زده است، ایده و یا راهبردی داشته‌ایم؟ اگر پاسخ به این پرسش منفی باشد که قطعاً مثبت هم نخواهد بود، باید گفت که صنعت فرایند تازه‌ای را در سقوط و نزول آغاز خواهد کرد. برنامه‌ریزان دولتی باید این هشدار را روی میز بگذارند و هر روز به آن نگاه کنند و از یاد نبرند که بحران ماشین‌آلات می‌تواند همه در دسره‌های صنعتی را به نقطه صفر بازگرداند. چون هم دولتی‌ها و هم صنعتگران برنامه‌ای مدون برای رفع این مشکل ندارند. در همه دنیا شرکت‌ها و موسسات صنعتی غیر از در نظر گرفتن هزینه‌های استهلاک، پنج درصد درآمد خالص خود را برای نوسازی تکنولوژی ذخیره می‌کنند اما می‌شود با جرات گفت در ایران چنین برداشتی از این مدل رفتار اقتصادی در میان بنگاه‌های صنعتی بسیار به ندرت اتفاق می‌افتد.

برخی تصمیم‌سازان اجرایی هم هنوز این نکته را درک نکرده‌اند که ماشین‌آلات صنعتی، هر کدام، فقط یک اشتغال ایجاد می‌کنند و به درد هیچ کار دیگری جز ایجاد ارزش افزوده صنعتی از ناحیه شغلی مولد نمی‌خورند. کارخانه‌های پوشاک را در نظر بگیرید. به نظر شما یک ماشین دوخت جز آن که توانسته یک شغل مولد ایجاد نکند و حلقه‌های تولید محصول صنعتی را تکمیل سازد، کار دیگری هم می‌کند؟ این درک چون عمقی کارساز نداشته است، برای همین همواره در دهه‌های گذشته واردات ماشین‌آلات صنعتی بدترین کارکرد را داشته است. به نحوی که با واردات این ماشین‌آلات ممنوع

بوده است و یا دولت‌ها برای آن که بگویند در این حوزه فعال هستند بدنه صنعت را با واردات ماشین‌آلات مستعمل از اروپای شرقی پر می‌کردند. این اتفاق در صنعت نساجی رخ داد و محصولی جز ورشکستگی و ناکارآمدی نداشت.

در صنعت ایرانی و در تصمیم‌سازی‌های صنعتی اگر این چشم‌انداز به درک مشخصی رسیده بود، آیا امروز می‌بایست واردات ماشین‌آلات، محدود و پر دردسر و در نهایت با پرداخت حقوق و عوارض گمرکی همراه باشد؟ از همه اسفناک‌تر استقرار حقوق و عوارض گمرکی تا حدود ۳۰ درصد برای قطعات یدکی این ماشین‌آلات است. آیا این ماشین‌آلات سرمایه ملی نیستند؟ اگر سرمایه ملی محسوب می‌شوند چرا برای سالم نگهداشتن آن‌ها که در گروهی رساندن قطعات یدکی است، تا بدین حد سخت‌گیری و اعمال هزینه صورت می‌گیرد؟

لذا به جد پیشنهاد می‌دهم که واردات ماشین‌آلات صنایع صاحب مزیت مانند صنعت دوخت را آزاد و مسیر ورود آن‌ها را بدون حقوق و عوارض گمرکی هموار

سازید. بگذارید آنقدر ماشین دوخت و سایر ماشین‌آلات صنعتی کارآمد و کارساز و قطعات یدکی وارد شود که رقابت بازار قیمت آن‌ها را منطقی نموده و فعالان این صنعت سریعاً نسبت به نوسازی و به‌روزرسانی خطوط خود اقدام و تازه‌واردها در اولین قدم خود که خرید خطوط تولید است با چالش روبه‌رو و دلزده نشوند.

نگاه خود را بسط دهیم و ایده‌های خود را عمق ببخشیم. مشکلات صنعت کشور فقط نامالیامات حاکم بر روزگار اکنون صنایع نیستند هر چند که رفع معضلات امروز واجب است و باید برای آن هر لحظه در اندیشه چاره‌ای بود اما مشکلاتی نیز در کمین صنایع هستند که آینده را ملتهب کرده‌اند. همین که امروز صنعتگران با آه و ناله می‌گویند که برای تهیه ماشین‌آلات بودجه ندارند و این امر مهم را از اولویت‌های خود خارج می‌سازند باید تصور کرد که به واسطه این اتفاق در ۵ سال آینده چه اتفاق تلخی در حوزه ماشین‌آلات صنعتی رخ خواهد داد. امروز، زود تمام خواهد شد. به فردا نیز اندیشه کنیم.

هفته نساجی چین و درس‌هایی برای ایران

گزارش کمیته روابط بین‌المللی انجمن صنایع نساجی ایران از برگزاری هفته نساجی چین و حضور نماینده انجمن در این رویداد (۳ الی ۷ مهرماه ۱۳۹۸)

(Keqiao) از نواحی حومه شهر شائوشینگ (Shaoxing) چین واقع در ایالت ژجیانگ (Zhejiang) برگزار گردید. این شهر در حدود ۸ میلیون نفر جمعیت دارد که نزدیک به ۱,۲ میلیون نفر آن در ناحیه کچیائو ساکن هستند.

از آنجا که بیش از ۱۰ هزار کارخانه نساجی در این منطقه وجود دارد، این منطقه به نام شهر نساجی چین (China Textile City) شناخته می‌شود. در بازار منسوجات این منطقه که هم‌اکنون بزرگترین بازار منسوجات جهان می‌باشد بیش از ۳۰ هزار غرفه عرضه انواع مختلف منسوجات فعالیت می‌کند که گردش مالی آن در سال گذشته ۱۸۱ میلیارد یوان (تقریباً ۲۶ میلیارد دلار) بوده است.

تعدادی از برنامه‌هایی که در مدت ۴ روز در این شهر برگزار گردیدند به شرح ذیل بودند:

با توجه به برنامه‌ریزی دولت چین جهت ارتقای صنعت نساجی این کشور و حمایت از برقراری ارتباطات جهانی در این حوزه، همزمان با برگزاری جشن‌های ۷۰ سالگی انقلاب کمونیستی چین، در طی مدت ۴ روز از ۳ الی ۷ مهرماه سال جاری برنامه‌های مختلفی در حوزه صنعت نساجی بطور همزمان در شهر کچیائو (Keqiao) که به شهر نساجی چین مشهور است اجرا گردید.

در حاشیه این ویژه برنامه‌ها، تفاهم‌نامه همکاری بین انجمن صنایع نساجی ایران به نمایندگی آقای دکتر شاهین کاظمی و آقای آلبرت فو (Albert Fu) رئیس انجمن مهندسين نساجی چین منعقد گردید. با تبادل این تفاهم‌نامه انجمن صنایع نساجی ایران به صورت رسمی به اتحادیه همکاری‌های جاده ابریشم جدید در حوزه علوم و فناوری صنایع نساجی (AITST) پیوست.

در طی این مدت ویژه برنامه‌های هفته نساجی چین در ناحیه کچیائو

رشته مهندسی نساجی در دانشگاه‌های چین و همچنین دو نفر از اساتید دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (آقایان دکتر هزیر بهرامی و سعید شیخ زاده نجار) برگزار گردید، چهره‌های شناخته‌شده جهانی در حوزه علوم و فناوری نساجی از قبیل پروفیسور تاکشی کیکوتانی (Takeshi Kikutani) از انیستیتو تکنولوژی توکیو ژاپن، پروفیسور سیرام راماکریشنا (Seeram Ramakrishna) از دانشگاه ملی سنگاپور، پروفیسور گاجانان بات (Gajanan Bhat) از دانشگاه جورجیا آمریکا، پروفیسور کریس کار (Chris Carr) از دانشگاه لیدز انگلستان، پروفیسور جان ژین (John H. Xin) از پلی تکنیک هنگ کنگ، پروفیسور کونیو کیمورا (Kunio Kimura) رئیس انجمن علوم و فناوری الیاف ژاپن و ... نیز سخنرانی داشتند.

از راست: آقای دکتر شاهین کاظمی (رئیس کمیته روابط بین الملل انجمن صنایع نساجی ایران) آقای آلبرت فو (رئیس انجمن مهندسين نساجی چین) - میزبان و رئیس همایش های نساجی چین آقای لورنزو بارتومل (رئیس انجمن طراحان مد و لباس برزیل)

- اجلاس جهانی همکاری‌های راه و کمربند

صنعت نساجی (راه ابریشم جدید زمینی و دریایی)

(Belt & Road Forum for Textile Cooperation)

طرح راه ابریشم جدید یا طرح یک کمربند و یک جاده، یک طرح سرمایه‌گذاری در زیربنای اقتصادی بیش از ۶۰ کشور جهان و توسعه دو مسیر تجاری «کمربند اقتصادی راه ابریشم» و «راه ابریشم دریایی» است که توسط چین در سال ۲۰۱۳ ارائه شده‌است. این طرح قدرت صنعتی اقتصاد چین و توان سرمایه‌گذاری آن است. این طرح شامل دو مسیر تجاری «کمربند اقتصادی راه ابریشم» و «راه ابریشم دریایی» است. «کمربند اقتصادی راه ابریشم» در مسیر باستانی راه ابریشم چین را از طریق آسیای مرکزی، ایران و خاورمیانه به اروپا متصل می‌کند و «راه ابریشم دریایی» چین را از طریق دریا به جنوب شرق آسیا و آفریقا و حوزه خلیج فارس مرتبط می‌کند. این طرح توسط، شی جینگ پینگ، رئیس جمهور چین، در سال ۲۰۱۳ ارائه شد.

در این اجلاس نمایندگان انجمن‌های نساجی از کشورهای ایران، هندوستان، پاکستان، سری لانکا، لهستان، اوکراین، روسیه، برزیل، مکزیک، گواتمالا، پرو، نیجریه، اتیوپی و ... حضور داشتند و در خصوص موضوعات مختلفی از قبیل جهانی‌سازی نساجی، پتانسیل کشورهای مختلف در صنعت نساجی و ... به سخنرانی و ایراد نقطه نظرات خود پرداختند.

- دومین کنفرانس جهانی بازارپردازی منسوجات

(The 2nd World Textile Merchandising Conference)

در این کنفرانس که با حضور بیش از ۱۰۰ مهمان خارجی و متجاوز از ۱۰۰۰ شرکت کننده چینی برگزار گردید، افراد بسیار شاخصی از قبیل آقای سان رویژه (Sun Ruizhe) رئیس انجمن ملی صنایع نساجی و پوشاک چین (CNTAC)، آقای کریستین شیندلر (Christian Schindler) مدیرعامل فدراسیون جهانی تولیدکنندگان منسوجات از سوئیس (ITMF)، آقای ماتیس کریتی (Matthijs Crietee) دبیرکل فدراسیون جهانی پوشاک از هلند (IAF)، خانم لین کوهن-سولال (Lyne Cohen-Solal) مشاور صنعت مد وزارت فرهنگ فرانسه و ... به ایراد سخنرانی در حوزه‌های مختلف صنعت نساجی، پوشاک و مد پرداختند.

- پانزدهمین کنفرانس آسیایی نساجی

(The 15th Asian Textile Conference)

و نهمین کنفرانس علمی نساجی چین

(The 9th China Textile Academic Conference)

این کنفرانس به صورت دوسالانه به میزبانی یکی از ۸ کشور عضو فدراسیون مراکز آموزش تخصصی نساجی برگزار می‌شود که در سال جاری این میزبانی به عهده چین بود و دوره آتی آن نیز به میزبانی ژاپن برگزار خواهد شد. در این کنفرانس که با حضور بسیاری از اساتید

از راست:
آقای کریستین شیندلر رئیس انجمن جهانی تولیدکنندگان نساجی (ITMF) از سوئیس
آقای آنتوان آلفر (نماینده انجمن نساجی روسیه)
آقای دکتر شاهین کاظمی (عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران)
آقای مائیس سرتی رئیس فدراسیون جهانی پوشاک (IAF) از هلند

بیان کلیاتی از کشور ایران از قبیل جمعیت، مساحت، میزان GDP و سایر پارامترهای اقتصادی پرداختند و در ادامه با ذکر تاریخچه‌ای از انجمن صنایع نساجی ایران و اهم فعالیت‌های جاری در آن، مطالب اصلی خود را با ارائه آماری از تعداد و وضعیت کارخانجات نساجی ایران آغاز نمودند. در این بخش ضمن مروری بر میزان واحدهای صنعت نساجی فعال در ایران در حوزه‌های مختلف از بخش تولید الیاف مصنوعی تا تولید پوشاک (بر طبق گزارش‌های کارگروه پایش انجمن صنایع نساجی ایران)، آمارهای مختلفی را نیز در حوزه میزان واردات و صادرات بخش‌های مختلف صنعت نساجی ایران ارائه دادند که مورد توجه بسیاری از حاضرین قرار گرفت. از نکات بسیار جالب توجه در این بخش مقایسه آمار واردات ایران در بخش‌های مختلف صنعت نساجی با آمار واردات سایر کشورها و همچنین آمار صادرات چین به عنوان اصلی ترین تولیدکننده جهانی منسوجات بود. برطبق اسلایدهای ارائه شده توسط ایشان مهم‌ترین بخش‌های واردات رسمی در ایران به ترتیب در حوزه الیاف، نخ و پارچه می‌باشد، در حالیکه در سایر کشورهای جهان سهم پوشاک و پارچه بخش اعظم را شامل می‌شود که این موضوع نشان‌دهنده اهمیت صنایع داخلی نساجی در ایران می‌باشد. از طرف دیگر در کشور چین نیز بخش عمده صادرات مربوط به کالاهای آماده مصرف نظیر پوشاک بوده که نشان از توجه این کشور به ایجاد ارزش افزوده بیشتر در زنجیره صنعت نساجی است. یکی دیگر از نکات بسیار قابل توجه در سخنرانی ایشان، مقایسه میزان

- گردهمایی اتحادیه‌های جهانی، انجمن‌ها و سازمانهای مرتبط با علوم و فناوری نساجی

Alliance of International Textile)
(Science & Technology

در این گردهمایی نمایندگانی از سازمان‌ها، دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی فعال در حوزه علوم و فناوری نساجی از کشورهای چین، ایران، نیوزلند، هنگ کنگ، مجارستان، هندوستان، ایتالیایی، پرو، مکزیک و ... درخصوص مسائل مختلف در حیطه علوم و فنون صنعت نساجی و همچنین مد سخنرانی داشتند.

سخنرانان «دومین کنفرانس جهانی بازارپردازی منسوجات» که بیشتر از افراد صاحب منصب در حوزه صنعت نساجی چین و یا نمایندگان انجمن‌های جهانی بودند بیشتر در حوزه جهانی به موضوعات مرتبط با صنعت نساجی در جهان و مخصوصا موضوعاتی در حوزه مد پرداختند و سخنرانان «اجلاس جهانی همکاری‌های راه و کمر بند صنعت نساجی (راه ابریشم جدید زمینی و دریایی)» که نمایندگانی از بیش از ۴۰ کشور جهان بودند بیشتر تمرکز خود را بر روی ارائه وضعیت صنعت نساجی در کشور مطبوع خود و پتانسیل‌های همکاری متقابل با صنعت نساجی چین قرار دادند.

در بخش علمی این کنفرانس نیز با نام «پانزدهمین کنفرانس آسیایی نساجی» عمده سخنرانی‌ها توسط افراد دانشگاهی و با نگاهی عمیق به موضوعات علمی روز و ارائه آخرین یافته‌های محققین اختصاص داشت. در طی این رخدادها آقای دکتر شاهین کاظمی به عنوان رئیس کمیته روابط بین الملل و همچنین رئیس کمیته آموزش و تحقیقات انجمن صنایع نساجی ایران به ترتیب ۳ سخنرانی با موضوعات ذیل ارائه نمودند که مورد استقبال حاضرین در این رخدادها قرار گرفت و در تعدادی از میزگردهای تخصصی برگزار شده در حوزه نساجی نیز به نمایندگی از انجمن صنایع نساجی ایران شرکت داشتند:

- زنجیره ارزش صنعت نساجی در ایران

- راهکارهای ایجاد توسعه پایدار در صنعت نساجی

- جایگاه آموزش، تحقیقات و موسسات آموزش عالی در توسعه نساجی در ایران

در سخنرانی «زنجیره ارزش صنعت نساجی در ایران» ایشان ابتدا به

و با مقایسه این آمار با سایر نقاط جهان، به نقطه قوت ایران از بابت دسترسی به نیروهای دانش آموخته قوی و دستمزد نسبتاً پایین‌تر نسبت به سایر کشورها پرداختند که در صورت توجه به این موضوع می‌توان تولید بسیاری از انواع منسوجات را با تکیه بر مزایای بومی و منطقه‌ای ایران نظیر دسترسی به منابع نفتی و محصولات پتروشیمی بیش از پیش توسعه داد.

در کنار سمینارها و کنفرانس‌های فوق، از سایر رخدادهایی که به صورت همزمان در این منطقه برگزار گردید نیز می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- نمایشگاه بین‌المللی منسوجات
- مسابقات بین‌المللی طراحی بافت پارچه، طراحی چاپ پارچه، طراحی مد و لباس و ...
- کنفرانس بین‌المللی چاپ دیجیتال در نساجی
- کنفرانس خلاقیت مدیریت در حوزه صنایع نساجی و پوشاک
- کنفرانس جهانی حق ثبت انحصاری (Copy Right) در طراحی منسوجات چینی
- اهدای جوایز بسیار زیادی در حوزه‌های مرتبط با صنعت نساجی به دانشجویان، صنعتگران، محققان و ...

همچنین در طی این همایش‌ها از طرح دولت محلی با همکاری انجمن ملی صنایع نساجی و پوشاک چین جهت ایجاد بزرگترین خوشه نساجی جهان در این منطقه نیز رونمایی شد.

شایان ذکر است که برای اجرای همایش‌ها و کنفرانس‌های مذکور بودجه‌ای در حد یک میلیون دلار توسط دولت چین اختصاص یافته بود که منجر به برگزاری بسیار باشکوه این حجم عظیم از برنامه‌ها با مهمانانی از بیش از ۳۰ کشور دنیا گردید.

صادرات وزنی و ارزشی کالاهای مرتبط با صنعت نساجی بود. هرچند که فرش و کفپوش‌ها در کنار گونی، الیاف و نخ از اقلام عمده صادراتی نساجی ایران بر حسب میزان وزنی می‌باشد و اختلاف این حوزه‌ها در میزان وزن با یکدیگر بسیار زیاد نیست، اما وقتی به جداول ارزی حال از صادرات توجه می‌کنیم به خوبی متوجه می‌شویم که میزان ارزآوری صادرات کفپوش‌ها بیش از ۳ برابر ارزش حاصل از صادرات گونی، الیاف و نخ می‌باشد و این مسئله به خوبی نشان‌دهنده جایگاه و اهمیت تکمیل زنجیره ارزش افزوده در صنعت نساجی می‌باشد.

در سخنرانی دوم که به موضوع «راهکارهای ایجاد توسعه پایدار در صنعت نساجی» اختصاص داشت، ایشان به جایگاه جهانی مسئله توسعه پایدار در صنعت نساجی (Sustainability) و نقاط اشتراک و تضاد آن با سایر موضوعات روز نظیر بازیافت منسوجات (Recycling) و یا توسعه سرمایه‌گذاری در تولید بیشتر منسوجات پرداختند. هرچند که امروزه توجه جامعه جهانی به موضوعاتی نظیر توسعه پایدار و بازیافت بیشتر از گذشته شده است، اما این موضوع نمی‌تواند زنگ خطری بر افزایش سرمایه‌گذاری در تولید منسوجات باشد زیرا که در بسیاری از کاربردهای صنعتی مسائل مختلفی نظیر مسائل اقتصادی، سرمایه‌گذاران را مجبور به استفاده از مواد بازیافتی نساجی می‌نماید. از سوی دیگر مسئله توسعه پایدار در صنعت نساجی یک نگرش جدید در استفاده از مواد اولیه و فرآیندهای تولید است به نوعی که حداقل آسیب را به محیط زیست وارد نموده و قابلیت باز تولید بسیاری از منابع اولیه را حد مطلوبی نگه خواهد داشت.

در سخنرانی سوم با عنوان «جایگاه آموزش، تحقیقات و موسسات آموزش عالی در توسعه نساجی در ایران» آقای دکتر کاظمی ضمن بیان تاریخچه‌ای از آموزش آکادمیک و دانشگاهی صنعت نساجی در ایران، آمار از موسسات آموزش عالی فعال در حوزه تربیت نیروی مهندسی و همچنین نیروی طراحی و مد در صنعت نساجی ایران ارائه نمودند

جمع بندی

همانگونه که مشخص است کشور چین هم اکنون اصلی‌ترین بازیگر صنعت نساجی جهان می‌باشد. در گذشته این کشور تنها به نام تولیدکننده انبوه منسوجات عامه‌پسند و با کیفیت متوسط و با برخورداری از حداقل‌های طراحی بر مبنای معیارهای جهانی شناخته می‌شد. اما امروز این کشور قصد دارد تا با بهره‌گیری از هنر طراحان مد و لباس سطح اول جهانی قدم در بخش لوکس و با ارزش افزوده بالای صنعت نساجی قرار دهد و بدین منظور با برگزاری این رخدادهای عظیم و دعوت از افراد بسیار صاحب‌نام عرصه جهانی و طراحان مد بسیار مطرح دنیا قصد شناسایی بیش از پیش پتانسیل‌های خود در این صنعت بسیار عظیم را دارد.

از سوی دیگر کشورهای دیگر نیز هر کدام با تکیه بر پتانسیل‌های منطقه‌ای خود می‌خواهند در عوض مقابله و جبهه‌گیری در برخورد با صنعت نساجی چین و محصولات آن، با همکاری این صنعت عظیم فضاهای رشدی پیدا نموده و صنعت داخلی خود را تقویت نمایند.

به عنوان مثال در ارائه برنامه‌های نمایندگان انجمن‌های نساجی اکثر کشورهای اروپای شرقی نظیر لهستان، اوکراین و ... به خوبی مشاهده می‌شد که این کشورها تمرکز خود را در عوض تولید نخ و پارچه بر روی استفاده از پارچه و ایجاد مد و لباس‌های جدید قرار داده اند و قصد دارند که با استفاده از پارچه‌های چینی که به سفارش آنها تولید می‌شوند، برندهایی در جهت پاسخگویی به نیاز روز بازار اروپا خلق نمایند که مشخصاً ارزش افزوده آن نیز بسیار زیاد و قابل توجه است. همانگونه که مشخص است در این کشورها نیروی کار نسبت به سایر کشورهای اروپای غربی ارزان‌تر بوده و از سوی دیگر نزدیکی به بازار مصرف‌کننده‌های اروپای غربی سبب می‌شود که بتوانند سریع‌تر البسه و منسوجات خود را حتی در محموله‌های بسیار کوچک و سفارشی روانه بازار نمایند که این مسئله نقطه قوت آنها در قیاس با تولیدکنندگان چینی است و به همین دلیل این انجمن‌ها سیاست به اصطلاح برد-برد (Win-Win) با تولیدکنندگان چینی در راستای این موضوع تدوین نموده اند و در حال پیگیری آن می‌باشند.

مشابه این سیاست نیز در مورد انجمن‌های صنایع نساجی کشورهای آمریکای مرکزی نظیر مکزیک، پرو، گواتمالا و ... قابل مشاهده بود. این کشورها با بهره‌برداری از نیروی کار ارزان خود در قیاس با بازار آمریکا و کانادا و همچنین نفع بردن از جنگ تجاری بین چین و آمریکا توانسته‌اند با بهره‌برداری از قیمت رقابتی منسوجات چینی، نه تنها تولیدکنندگان البسه و کالاهای نهایی خود را به میزان قابل‌توجهی تقویت نمایند، بلکه از سوی دیگر با ایجاد شرایط سرمایه‌گذاری مناسب، بسیاری از تولیدکنندگان چینی را ترغیب به سرمایه‌گذاری در کشور خود و تولید کالا در کنار مرزهای بازار بزرگی نظیر آمریکا نمایند.

انجمن‌های نساجی کشورهای آفریقایی نیز به نوعی دیگر مزایایی را

برای سرمایه‌گذاران صنعت نساجی چین ایجاد نموده بودند که به رشد صنعت در کشورهای متبوع آنها کمک نماید و حتی به تازگی دولت چین در این کشورها بر روی آموزش آکادمیک صنعت نساجی نیز سرمایه‌گذاری نموده است و اقدام به تاسیس دانشکده نساجی در اتیوپی، نیجریه و ... و تربیت مدرس برای آنها نیز نموده است.

حال سوال در این است که آیا اصولاً سیاستی در حد کلان صنعت نساجی در ایران وجود دارد یا خیر؟ و اگر همچنین موضوعی تاکنون مورد توجه قرار نگرفته است، هم‌اکنون سیاست نساجی ایران در این بازار به شدت رقابتی جهانی به چه صورتی بایستی تدوین شود تا در آینده بتوانیم حرفی در عرصه جهانی داشته باشیم؟

آیا ما بایستی کشوری باشیم که کل زنجیره صنعت نساجی از تولید الیاف طبیعی (پنبه، پشم و ابریشم) و الیاف مصنوعی (پلی استر، پلی پروپیلن، اکریلیک و ...) تا محصولات نهایی نظیر پوشاک، منسوجات خانگی و ... را به صورت کاملاً داخلی تامین نماییم؟

آیا سرمایه‌گذاری زیاد در عرصه تولید نخ‌های پنبه‌ای با توجه به محدود بودن منابع داخلی تامین الیاف پنبه و همچنین سرمایه‌گذاری بسیار زیاد کشورهای تولیدکننده الیاف پنبه (نظیر ازبکستان و ...) در حوزه ریسندگی و بافندگی و ایجاد ارزش افزوده بیشتر و ممانعت آنها از فروش پنبه خام به ایران در آینده می‌تواند سیاست درستی باشد؟ یا می‌توان این سرمایه‌گذاری را به سمت تولید الیاف اکریلیک و اکریلونیتریل که نیاز بسیار اساسی صنعت فرش ماشینی ایران است و منجر به تکمیل زنجیره ایجاد ارزش افزوده در این بخش از صنعت نساجی باشد می‌توان سوق داد؟

اگر روزی اهرم‌های حمایتی دولتی نظیر ممنوعیت واردات و یا تفرقه‌های بالا از بخش‌های مختلف صنعت نساجی برداشته شود، کدام بخش‌ها قابلیت ادامه حیات در بازار جهانی را دارند؟

آیا تولیدکنندگان کوچک پوشاک ایران که به دلیل محدودیت‌های موجود اکثراً قابلیت سرمایه‌گذاری در بخش طراحی، برندینگ و ... را ندارند می‌توانند از مزایای نسبی حاکم بر این بازار یعنی دسترسی به نیروی کار نسبتاً ارزان و تحصیل کرده، دسترسی به بازار بزرگ ۸۰ میلیونی داخل کشور و همچنین دسترسی به بازارهای بسیار بزرگ منطقه‌ای در کشورهای خاورمیانه، آسیای میانه و ... بهره‌برداری لازم را نمایند و یا فقط به صورت کوتاه‌مدت به اهرم‌های حمایت دولتی در ایجاد محدودیت واردات پوشاک از سایر کشورها مخصوصاً ترکیه دل خوش کرده اند؟ و بسیاری از آیاهای دیگر ...

مراجع:

گزارش کمیته روابط بین الملل انجمن صنایع نساجی ایران و نشریه رشته‌ها و بافته‌ها- شماره ۴۸۱

گزارشی از نخستین همایش ملی روز جهانی پنبه در کاشمر

۴ راهبرد توسعه کشت پنبه در کشور

سوابق درخشان صنعت پنبه کشور، مسئولیت ما را در بهبود شرایط آن و تقویت زنجیره ارزش پنبه از مزرعه تا صنعت سنگین می‌کند و دستیابی به این مهم و تداوم آن جز با مشارکت، همکاری و تعامل صنعت و تشکلهای مرتبط میسر نخواهد بود. برای مهیا نمودن زمینه توسعه پایدار کشت و تولید پنبه؛ افزایش عملکرد، بهبود کارایی مصرف آب، توسعه ضریب مکانیزاسیون و انتقال فناوری از راهبردهای اساسی است که انتظار می‌رود در ستاد و سازمان‌های جهاد کشاورزی استان‌ها در دستور کار قرار گیرد. امید داریم این نشست فرصتی فراهم نماید تا بار دیگر توجهات به سمت محصول ارزشمند پنبه جلب و با همکاری همه‌جانبه مسئولین و بخش خصوصی در زنجیره تولید و بازرگانی، تصمیمات موثری در زمینه ارتقای پنبه کشور اتخاذ گردد.

چرخه صنعت، اشتغال و صادرات کشور را باید با پنبه گره زد
در این همایش، معاون زراعت وزارت جهاد کشاورزی گفت: چرخه صنعت، اشتغال، ارزش افزوده و صادرات کشور را باید با پنبه گره زد. عباس کشاورز در همایش ملی روز جهانی پنبه که برای نخستین بار در کشور همزمان با هفتم اکتبر در کاشمر برگزار شد، افزود: با بررسی صورت گرفته در سال ۹۲ حدود ۸ محصول ۹۴ درصد واردات کشور را تشکیل می‌دهند، به نوعی وابستگی، امنیت غذایی، ارزی که از کشور خارج می‌شود و فرصت اشتغالی که از دست می‌دهیم به دلیل این هشت محصول است. وی اظهار کرد: به رغم اینکه در دهه ۷۰ و ۸۰ صادرکننده پنبه بودیم اما طی سال‌های ۹۰ تا ۹۲ کمتر از ۴۰ درصد نیاز کشور به پنبه در داخل تولید می‌شد، حال آن که در دنیا نسبت به پنبه توجه خاصی صورت گرفته و صنعتگران به این حوزه وارد شده‌اند.

کشاورز با بیان اینکه پنبه مثل شکر و گندم نیست که ما در بعضی از آن‌ها هنوز واردکننده هستیم، اظهار کرد: پنبه محصولی است که اسباب توسعه است و ایجاد ارزش افزوده می‌کند. وی عنوان کرد: تمام کشورها مثل استرالیا فارغ از اینکه بنیه اقتصادی‌شان خوب است یا کشورهای کمتر توسعه‌یافته مثل هند و پاکستان حمایت خاصی از محصول پنبه می‌کنند، زیرا ایجاد ثروت، فرصت و ارزش افزوده به علت فرایند بسیار متنوع صنعتی و تقاضای روزافزون برای کیفیت الیاف طبیعی است.

کشاورز ادامه داد: پنبه یکی از چند محصولی است که تمام تکنولوژی‌های کشاورزی را دارد و این نشان می‌دهد باید به این محصول توجه کرد، همچنین

به مناسبت هفتم اکتبر، همایش ملی روز جهانی پنبه در کاشمر روز دوشنبه ۱۵ مهرماه ۱۳۹۸ و با حضور معاون وزیر جهاد کشاورزی و جمعی از مسئولان و متولیان صنعت پنبه کشور برگزار شد که در ادامه، توجه خوانندگان گرامی را به گزارش این مراسم جلب می‌نماییم.

قرائت پیام وزیر

محمود حجتی در پیامی به اولین همایش ملی روز جهانی پنبه در ایران که در شهرستان کاشمر برگزار شد، اظهار کرد: سوابق درخشان صنعت پنبه کشور، مسئولیت ما را در بهبود شرایط آن و تقویت زنجیره ارزش پنبه از مزرعه تا صنعت سنگین می‌کند و دستیابی به این مهم و تداوم آن جز با مشارکت، همکاری و تعامل صنعت و تشکلهای مرتبط میسر نخواهد بود. متن کامل پیام وزیر جهاد کشاورزی به این شرح است: ضمن تبریک روز جهانی پنبه و قدردانی از زحمات کلیه دست‌اندرکاران محترم همایش، پنبه به عنوان محصول راهبردی در ضروری‌ترین مصارف جامعه اعم از پوشاک، روغن، خوراک دام و سایر محصولات صنعتی، نقش مهمی در اقتصاد ملی و حفظ اشتغال دارد. در شرایط فعلی و به منظور کاهش فشارهای اقتصادی ناشی از تحریم، دستیابی به توسعه پایدار پنبه یک ضرورت انکارناپذیر است. گرچه اقدامات سال‌های اخیر امیدبخش بوده؛ اما حجم نیازها و فرصت‌های پیش رو برای پایداری تولید این محصول فراتر از اقدامات موجود است.

آب را به همراه دارد.

کشاورز اظهار کرد: با تکنولوژی کشت نشایی به جای ۳۰ کیلو بذر با ۸ کیلو بذر می‌توان نسبت به کاهش هزینه‌ها اقدام کرد و مشکل تکنولوژی هم ندارد، بنابراین باید مسائل پنبه را جدی بگیریم. وی در ادامه با تاکید بر گسترش آبیاری میکرو برای پنبه که در افزایش تولید و کاهش هزینه معجزه می‌کند؛ گفت: باید برای ارائه یک پکیج کاهش هزینه و افزایش تولید برنامه‌ریزی کنیم. در حوزه پنبه تکنولوژی‌هایی وجود دارد اما نیاز به مراقبت و مدیریت دارد پس ما باید برای نهادهای خصوصی خدمات فنی فراهم کنیم تا به کشاورز این خدمات را ارائه کند. معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی گفت: در حال حاضر بذر عرضه‌شده استاندارد است اما با ایده‌آل فاصله دارد که باید در این زمینه سرمایه‌گذاری صورت گیرد و تمام بذر پنبه دلیته در خاک رود و ارقام کیفی یکنواخت باشند، هرچند در حوزه بذر گام‌های خوبی برداشته شده اما باید ترقی کند.

او ادامه داد: در حوزه بازرگانی نیز باید نسبت به واردات محصولات پنبه‌ای اعم از نخ و پارچه و... چه قاچاق و غیر قاچاق سخت‌گیری کنند، ما اگر اشتغال و رونق کسب‌وکار می‌خواهیم پنبه یکی از آن‌هاست بنابراین ما باید نسبت به رویکرد خارج از مرز سخت‌گیری کنیم و از تولیدات داخل حمایت کنیم زیرا این سرزمین این ظرفیت را دارد. وی موضوع تغییر اقلیم را به نفع پنبه دانست و افزود: هرچند کشاورز حق انتخاب دارد اما باید سیاست‌های ما در حمایت از تولید پنبه تغییر کند تا عملکردمان بالای ۳۵ تن برود. با توجه به اینکه محصول پنبه بازار تجارت خوبی دارد بنابراین قیمت‌های تضمینی نیاز نیست و فقط باید کارآفرینان حوزه صنعت نساجی روی کیفیت کار کنند.

کاشت بیش از ۹۰ هزار هکتار پنبه در کشور

در این همایش همچنین مجری طرح پنبه وزارت جهاد کشاورزی گفت: امسال ۹۰ هزار و ۲۵۰ هکتار در کشور پنبه کشت شده که در مقایسه با سال گذشته رشد ۲۷ درصد داشته است. ابراهیم هزارجریبی افزود: امیدواریم با تلاش‌هایی که صورت گرفته در عملکرد هم شاهد رشد ۸۰ درصدی باشیم و به تولید ۲۲۸ هزار تن که طبق برنامه است، برسیم. وی پیش‌بینی کرد: امسال حدود ۶۵ تا ۷۰ هزار تن الیاف پنبه تامین شود که براساس مصرف سال گذشته ۵۰ درصد از نیاز کشور تامین خواهد شد.

هزارجریبی بیان کرد: هرچند کشاورزان به برنامه خوداتکایی لبیک گفتند و سطح زیر کشت و عملکردها افزایش یافت اما هنوز راضی‌کننده نیست و انتظار داریم حاصل کار کشاورزان به نحو مطلوبی خریداری شود تا در سال‌های آینده توسعه این محصول را به صورت پایدار داشته باشیم. وی کنترل آفات را یکی از معضلات اصلی زراعت پنبه دانست و گفت: به رغم اینکه پنبه از گیاهان پرافت است، اما پاییز سال قبل در این خصوص نشست‌های متعددی داشتیم که نتیجه آن منجر به تشکیل کمیته تخصصی

فراوانی ارز و عدم توجه به تولید داخلی و عدم بینش مناسب به توسعه کشور موجب شده به طور جدی به این امر نپردازیم. وی با ابراز تاسف از اینکه ما عمیق و دوراندیش و مستمر به مسائل نگاه نمی‌کنیم؛ گفت: خوشبختانه در سال‌های اخیر از نظر ورود کشور به امر پنبه بعد از گندم و چغندر به سمت موضوع تحقیقات پنبه رفته‌ایم.

معاون زراعت وزارت جهاد کشاورزی اظهار کرد: در این زمینه موسسه تحقیقاتی پنبه تشکیل دادیم که این نشان می‌دهد توجه در باب تحقیقاتی انجام شده و بر اساس آن ظرف ۴ تا ۵ سال ۲۰ درصد وابستگی کشور را در مورد پنبه کم کردیم که البته راضی‌کننده نیست ولی گام خوبی است البته هنوز چالش‌هایی نیز داریم. وی در ادامه با اشاره به اینکه شفاف شدن نرخ ارز باعث توجه به پنبه شده است، بیان کرد: کارخانه‌های نساجی کمک کردند انگیزه در کشاورزان ایجاد شود تا به پنبه توجه کنند، به طوری که در همه استان‌ها سطح زیر کشت پنبه بالا رفته و برخی استان‌ها مثل گلستان، فارس، خراسان رضوی و اردبیل رشد شگفت‌انگیزی داشته و اکنون رکورد عملکرد را دارند.

کشاورز همچنین به چالش‌های حوزه محصول پنبه اشاره کرد و گفت: اولین چالش میزان عملکرد است که نمی‌توانیم با این عملکرد رقابت کنیم، متأسفانه در محصول پنبه عملکردمان قابل قبول نیست ولی در مورد گندم، چغندر و سیب زمینی این میزان بالا رفته بنابراین باید روی رقم، مدیریت تولید، تکنولوژی و درآمد آن کار کنیم. معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی دومین مشکل محصول پنبه را هزینه بالای تمام‌شده دانست و افزود: علاوه بر پایین بودن عملکرد و بالا بودن هزینه‌ها، حجم مکانیزاسیون این محصول پایین است به طوری که در خصوص برداشت، فقط دستگاه غوزه‌چین درست کردیم و کشاورزان با دست برداشت می‌کنند بنابراین نمی‌توانند با کشورهای پیشرفته رقابت کنند. وی گفت: سومین چالش این محصول آب است به طوری که پنبه در بین پنج گروه اول مصرف آب است که باید این چالش حل و فصل شود. برای افزایش حاصلخیزی کشاورزی و کاهش مصرف آب محصول پنبه راه حل‌هایی وجود دارد که در خراسان رضوی و داراب در استان فارس کشاورزان از آن بهره‌مند شدند که کاهش ۲۵ تا ۴۰ درصدی مصرف

از ورود کالاهایی شویم که در داخل کشور تولید می‌شود، افزود: با توجه به اینکه عمده کالای قاچاق مربوط به محصولات نساجی است، اگر در این حوزه تولید خوب و با کیفیت داشته باشیم می‌توانیم با نمونه محصولات خارجی رقابت کنیم. وی با تأکید بر اینکه در شرایطی که با تحریم مواجه هستیم اما در بحث صادرات نساجی و پوشاک در کشور و استان از رشد ۳۶ درصدی برخوردار بودیم، ابراز کرد: اگرچه در سال‌های گذشته یکی از رقبای جدی حوزه تولیدات، قاچاق بوده است اما تحریم و فشار در راستای مقابله با قاچاق نقش مهمی داشته است.

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری خراسان رضوی با بیان اینکه در استان به دنبال توسعه بخش‌های تولیدی و زیرساخت‌های آن هستیم، بیان کرد: ۳۳ درصد تولید نخ در خراسان رضوی افزایش یافته است و امیدواریم این روند توسعه بهتر و بیشتری پیدا کند. وی با اشاره به اینکه خراسان رضوی از دیرباز از توانمندی، پتانسیل و ظرفیت بالایی در حوزه تولید پنبه برخوردار است، یادآور شد: تلاش می‌کنیم شهرک پوشاک و نساجی را با کمک صنعتگران و اصناف استان در مشهد ایجاد کنیم. رسولیان افزود: با مدیریت صحیح فرآیند می‌توانیم در حوزه صادرات و مقابله با قاچاق اثرگذاری خوبی داشته باشیم و از سهم ۲ میلیاردی سوغات استان سهم قابل توجهی به این حوزه اختصاص دهیم. وی با بیان اینکه ۴۰ درصد محصولات پنبه را برای نیاز کشور وارد می‌کنیم، اظهار کرد: مجموعاً سالانه ۱۳۰ هزار تن پنبه در کشور تولید و وارد می‌شود و این در حالی است که ظرفیت واحدهای تولیدی بیش از ۱۸۰ هزار تن است بنابراین ضرورت دارد تفاوت ۵۰ هزار تنی این محصول را در میزان مصرف، کاهش دهیم.

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری خراسان رضوی با اشاره به اینکه در راستای افزایش تولید پنبه و توجه به این محصول به عنوان یک محصول استراتژیک باید اقدامات و برنامه‌ریزی‌های علمی و راهبردی انجام شود، خاطرنشان کرد: آمادگی داریم طرح پیلوت الگوی اصلاح کشت پنبه را در خراسان رضوی اجرایی و پیگیری کنیم، چرا که صنعت برای توسعه وابستگی جدی به این محصول دارد.

گیاه پرشکی پنبه در سازمان حفظ نباتات شد.

مجری طرح پنبه وزارت جهاد کشاورزی افزود: سه استان مهم گلستان، خراسان رضوی و فارس را در پیلوت‌های حمایتی قرار دادیم و امسال با توجه به اینکه در برخی از مناطق آفات بیشتری داشتیم، کنترل بهتری صورت گرفت. وی ادامه داد: سازمان حفظ نباتات باید سید سموم مربوط به آفات مختلف را متنوع کرده تا کشاورزان استفاده بهتری ببرند هرچند مبارزه‌های بیولوژیک هم در دستور کار قرار دارد. به رغم اینکه در بخش برداشت پنبه گام‌های خوبی برداشته شده و تسهیلات کم‌بهره و یارانه‌های دولتی تامین شد اما بنا به دلایلی نشد کمباین‌ها را از کشورهای مختلف وارد کنیم. هزارجریبی عنوان کرد: شرکت‌های داخلی تولیداتی از کمباین‌ها دارند که گلایه کشاورزان در خصوص کیفیت نداشتن این کمباین‌ها را در برداشت و دیگر ایرادات اعلام شد.

پنبه کاران بدون حمایت نمی‌توانند در بازارهای جهانی رقابت کنند

رئیس موسسه تحقیقات پنبه کشور نیز گفت: با توجه به اینکه بسیاری از کشورهای دنیا ارقام قابل توجهی را به عنوان یارانه به این محصول اختصاص می‌دهند برای کشاورزان داخلی سخت است که بدون حمایت بتوانند در بازارهای جهانی رقابت کنند. قربانعلی روشنی در نخستین همایش ملی روز جهانی پنبه که همزمان با برگزاری اجلاس این محصول در ژنو سوییس با حضور مسئولان، کارشناسان کشوری، استانی و پنبه کاران در مجتمع فرهنگی-هنری سرو کاشمر برگزار شد افزود: چون پنبه با ارزش‌ترین گیاه از نظر ارزش افزوده در دنیاست به همین خاطر اکثر کشورهای توسعه‌یافته به این محصول توجه ویژه‌ای دارند. وی اضافه کرد: طرح کلان پنبه تراریخته شاید یکی از راهکارها برای فرار از سم‌پاشی‌های بی‌رویه محصول پنبه باشد هرچند برخی افراد مخالف سم‌هایی که به محیط، آب و خاک خسارت می‌زند نیستند ولی وقتی در محصولی تغییرات ژنتیکی اتفاق بیفتد بیش از حد در مورد آن تبلیغات منفی می‌کنند.

رئیس موسسه تحقیقات پنبه کشور گفت: پنبه محصولی است که باید برای فناوری‌های بعد از کشت آن سرمایه‌گذاری کنیم و مکانیزاسیون را به کمک این محصول بیاوریم اما در این عرصه غفلت کرده‌ایم. روشنی افزود: در صنعت الیاف فقط ۵۰۰ میلیارد دلار سود وجود دارد ولی ما خیلی راحت غفلت کردیم و تسلیم شعاری شدیم که می‌گوید لذتی که در واردات است در تولید نیست.

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری خراسان رضوی نیز با اشاره به جایگاه و اهمیت استراتژیک محصول پنبه، گفت: اگر می‌خواهیم در روستاها شغل ایجاد کنیم و خانه‌ها را در سطح روستاها تبدیل به کارخانه کنیم باید به محصول پنبه توجه جدی داشته باشیم. علی رسولیان با بیان اینکه با بررسی وضعیت بازار و موضوع قاچاق و کالای خارجی باید مانع

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران بررسی کرد:

چرا دست کارآفرینان به کار نمی‌رود؟

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با بیان اینکه فضای کسب‌وکار برای فارغ التحصیلان و کارآفرینان مهیا نیست بر ضرورت حذف مقررات زائد و موانع کسب‌وکار در کشور تاکید کرد. هادی ابوی در گفتگو با «ایسنا» با اشاره به تأکیدات مقام معظم رهبری در اصلاح فضای کسب‌وکار کشور گفت: اینکه رهبری نسبت به این مسئله دغدغه دارند و گزارش‌هایی که ایشان رویت می‌کنند نشان می‌دهد فضای کسب‌وکار برای کارآفرینان مساعد نیست و این فضا به قدری سخت و گران شده که دیگر هیچ‌کسی حتی تولیدکننده و کارآفرین دستش به کار نمی‌رود.

وی ادامه داد: متأسفانه ما راه‌اندازی کسب‌وکار و اشتغال را گران کرده‌ایم و شرایط کار را به‌گونه‌ای رقم زده‌ایم که اگر کسی بخواهد برای ایجاد یک کار مجوزی بگیرد باید فراز و نشیب‌های فراوانی را طی کند. این مقام مسئول کارگری خاطرنشان کرد: تعدادی از نیروهای جوان تحصیلکرده بعد از فارغ‌التحصیلی می‌نشینند طرح و ایده‌ای را در ذهن می‌پروراندند تا به تولید برسانند؛ ولی وقتی می‌خواهند ایده خود را عملیاتی کنند با مقررات و قوانین دست و پاگیر بسیاری روبه‌رو می‌شوند و برای تبدیل ایده به محصول باید از سازمان‌ها و دستگاه‌های مختلف اعم از شهرداری، دارایی، اداره بهداشت و... مجوز داشته باشند؛ درحالی‌که هر کدام از این کارها مدت‌ها زمان می‌برد و این‌گونه می‌شود که افراد از پیگیری طرح و

ایده خود صرف‌نظر می‌کنند.

سر راه کارآفرین ایجاد می‌کنند.

دلیل تسخیر بازارهای جهانی توسط چین

ابوی گفت: اگر امروز چین به یک غول اقتصادی تبدیل شده و تولیداتش تمام دنیا و بازارهای آمریکا، اروپا، آسیا و خاورمیانه را گرفته به این دلیل بوده که فضای کسب‌وکار را برای مردم خود سهل و آسان کرده و قوانین زائد را برداشته است. وی ادامه داد: در آنجا بخشی از محل سکونت افراد شاغل به کارگاه تبدیل شده و بخشی دیگر دفتر قبول و پذیرش سفارش‌ها است و فرد در کنار خانه خود مشغول تولید و فروش محصول است؛ ولی اگر ما بخواهیم چنین کاری را انجام بدهیم مجازات سنگین تعیین می‌کنند و از شهرداری تا مالیات و دارایی هرکدام مانعی بر

فروش کالای ایرانی باید یک افتخار باشد

دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران با اشاره به رواج پدیده فرار مالیاتی تصریح کرد: کسی که می‌خواهد کسب‌وکاری راه‌اندازی کند قبل از اینکه به فکر خط تولید و تامین مواد اولیه و عرضه کالایش باشد به این فکر می‌کند که چطور دارایی و شهرداری را دور بزند و فروشش را کم اعلام کند؛ درحالی‌که فروش کالای ایرانی باید یک افتخار باشد و همه دستگاه‌ها و سازمان‌ها کمک کنند تا تولید بدون دغدغه در کشور شکل بگیرد و افراد خلاق ایده‌های کارآفرینی خود را به ظهور و بروز برسانند.

معاونت طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت گزارش کرد:

تجربه ترکیه برای جذب سرمایه گذاری خارجی

طرح مشوق سرمایه گذاری عمومی براساس طبقه بندی صورت گرفته ترکیه در این طرح صرف نظر از اینکه در کدام منطقه سرمایه گذاری انجام شود، کلیه پروژه هایی که ظرفیت خاصی را برآورده می کنند و حداقل مقدار ثابت سرمایه گذاری را داشته باشند، در چارچوب طرح مشوق های سرمایه گذاری عمومی پشتیبانی می کند. مقدار حداقل سرمایه گذاری ثابت یک میلیون لیر ترکیه در مناطق یک و دو و ۵۰۰ هزار لیر ترکیه در مناطق ۳ تا ۶ در نظر گرفته شده است.

برنامه مشوق سرمایه گذاری منطقه ای

از سوی دیگر، براساس برنامه مشوق سرمایه گذاری منطقه ای این کشور، آن دسته از صناعی که باید از طریق مشوق های مربوطه مورد پشتیبانی قرار گیرند بر مبنای توانایی بالقوه رقابتی استان مزبور تعیین می شوند. حداقل مبلغ ثابت سرمایه گذاری برای هر یک از صنایع و مناطق در نظر گرفته شده است؛ به گونه ای که پایین ترین مبلغ سرمایه گذاری در مناطق یک و دو برابر با یک میلیون لیر ترکیه است؛ در حالی که این مبلغ برای چهار منطقه باقیمانده دیگر برابر با ۵۰۰ هزار لیر ترکیه است.

اقدامات حمایتی

پس از دسته بندی استان ها این کشور به منظور فراهم کردن هرچه بیشتر زمینه جذب سرمایه خارجی اقدام به پیش بینی طرح های حمایتی از سرمایه گذاران کرد که در این خصوص می توان به «معافیت از مالیات ارزش افزوده» اشاره کرد. این طرح شامل سرمایه گذاری در زمینه ماشین آلات و تجهیزات وارداتی یا تامین شده در داخل کشور می شود. «معافیت از عوارض گمرکی» یکی دیگر از طرح های حمایتی در نظر گرفته شده از سوی این کشور محسوب می شود که براساس آن سرمایه گذاران در زمینه ماشین آلات و تجهیزات وارداتی مطابق با چارچوب تعیین شده در گواهی مشوق مربوطه از پرداخت عوارض گمرکی معاف خواهند بود. «کسر مالیات» سومین طرح حمایتی است که براساس پیش بینی صورت گرفته از سوی این

ارزیابی تجربه ترکیه در جذب سرمایه گذاری خارجی نشان دهنده آن است که این کشور به منظور جذب هر چه بیشتر سرمایه خارجی از ژانویه سال ۲۰۱۲ سیاست های جدیدی را در دستور کار قرار داده و توانسته روند مناسبی را در این مسیر تجربه کند. مشوق های سرمایه گذاری پیش بینی شده از سوی این کشور دربرگیرنده پنج محور «سرمایه گذاری های عمومی»، «سرمایه گذاری های منطقه ای»، «سرمایه گذاری های اولویت دار»، «سرمایه گذاری های کلان» و «سرمایه گذاری های استراتژیک (راهبردی)» می شود. به گزارش دنیای اقتصاد، مشوق های سرمایه گذاری مزیت اقتصادی قابل اندازه گیری است که دولت ها برای بنگاه های خاص یا مجموعه ای از بنگاه ها با هدف هدایت سرمایه گذاری به سمت بخش ها یا مناطق مورد نظر یا تحت تاثیر قرارداد رفتار سرمایه گذاران ارائه می کنند؛ این مشوق ها می توانند مالی، مالیاتی، گمرکی و اجتماعی باشد. با توجه به اهمیت مقوله جذب سرمایه خارجی معاونت طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت در گزارشی به تجربه ترکیه در سال های اخیر در این زمینه پرداخته است. براساس این گزارش، ترکیه برای دستیابی به اهداف جذب سرمایه گذاری خارجی ۶ طبقه بندی استانی در نظر گرفته که براساس آن ۸ استان در منطقه یک، ۱۳ استان در منطقه دو، ۱۲ استان در منطقه سه، ۱۷ استان در منطقه چهار، ۱۶ استان در منطقه ۵ و ۱۵ استان نیز در منطقه ۶ دسته بندی شده اند.

مطرح می‌شود که این کشور چه طرح‌هایی را در میان طرح‌های اولویت‌دار در نظر گرفته است. براساس دسته‌بندی صورت گرفته از سوی نهادهای ذی‌ربط این کشور موضوعات سرمایه‌گذاری زیر به‌عنوان سرمایه‌گذاری‌های دارای اولویت در چارچوب الزامات کشور ترکیه تعیین شده است.

برخی از اولویت سرمایه‌گذاری در این کشور شامل «سرمایه‌گذاری در حوزه گردشگری در مناطق حفاظت و توسعه گردشگری، سرمایه‌گذاری در حوزه معدن، سرمایه‌گذاری در حوزه حمل‌ونقل ریلی و دریایی، سرمایه‌گذاری‌های صنعت دفاعی، سرمایه‌گذاری در حوزه زیست فناوری، تومورشناسی، داروسازی، فرآورده‌های خونی، صنایع دفاعی با حداقل سرمایه‌گذاری برابر با ۲۰ میلیون لیر ترکیه، سرمایه‌گذاری در حوزه امکانات آزمایشگاهی، تونل باد و سرمایه‌گذاری‌های مشابه ساخته شده برای صنایع خودروسازی، فضایی یا دفاعی، سرمایه‌گذاری در حوزه صنایع کلیدی، وسایل نقلیه موتوری با حداقل سرمایه‌گذاری به مبلغ ۳۰۰ میلیون لیر ترکیه، سرمایه‌گذاری در ساخت و تولید موتورهای خودرو با حداقل سرمایه‌گذاری ۷۵ میلیون لیر ترکیه و سرمایه‌گذاری‌های تولید و ساخت قطعات مخصوص انتقال و تجهیزات الکترونیکی خودرو به مبلغ حداقل ۲۰ میلیون لیر ترکیه و ... می‌شود.

مشوق‌های سرمایه‌گذاری استراتژیک

در کنار اولویت‌های سرمایه‌گذاری این کشور پنج شرط نیز برای مشوق‌های سرمایه‌گذاری استراتژیک در نظر گرفته شده است. در واقع این برنامه از آن دسته سرمایه‌گذاری‌های پشتیبانی می‌کند که شرایط زیر را داشته باشند:

- ۱- براساس «استراتژی تامین واردات»، از تولید محصولات میانی و نهایی با وابستگی بالای واردات باهدف کاهش کسری حساب جاری پشتیبانی کند،
- ۲- تولید انبوه کالاهای وارداتی واسط و نهایی که ظرفیت تولید داخلی کمتر از میزان واردات باشد،
- ۳- حداقل میزان سرمایه‌گذاری ثابت ۵۰ میلیون لیر ترکیه باشد،
- ۴- حداقل ۴۰ درصد ارزش افزوده ایجاد کند و
- ۵- حداقل میزان سرمایه‌گذاری ثابت لازم یک میلیون لیر ترکیه برای مناطق یک و دو و ۵۰۰ هزار لیر ترکیه در چهار منطقه دیگر است.

آن دسته از سرمایه‌گذاری‌هایی که معیارهای مزبور را محقق نکنند، نمی‌توانند از این طرح بهره‌مند شوند.

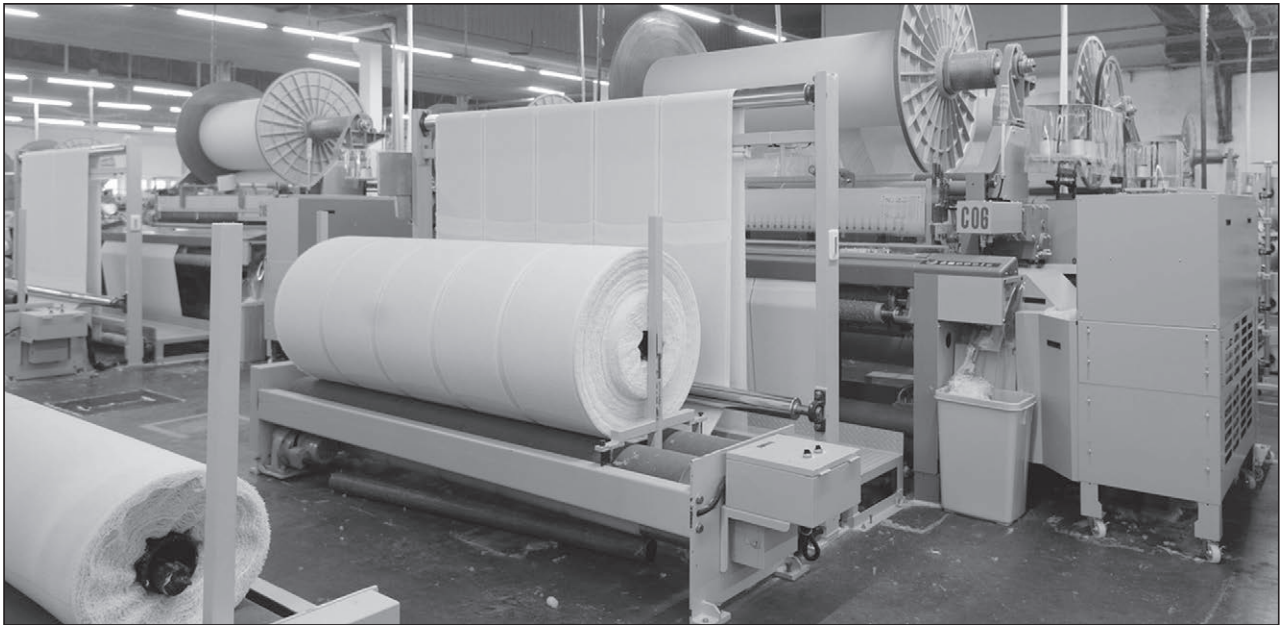
کشور درآمد سرمایه‌گذار براساس نرخ کاهش یافته مشمول مالیات قرار خواهد گرفت و تا زمانی که کل ارزش مربوطه به مبلغ مورد محاسبه بر مبنای نرخ آورده تعیین شده دولت جهت سرمایه‌گذاری مزبور نرسیده باشد، سرمایه‌گذار مشمول تخفیف مالیاتی خواهد بود. «معافیت بر درآمد تکلیفی» یکی دیگر از طرح‌های حمایتی این کشور محسوب می‌شود. در این زمینه ترکیه مالیات تکلیفی اعمالی بر مالیات بر درآمد کارکنان، جهت کارکنان جدیدی که در چارچوب سرمایه‌گذاری جذب می‌شوند اعمال نخواهد کرد. البته این پشتیبانی صرفاً برای سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در یک منطقه قابل اعمال است.

ترکیه طرح حمایتی‌ای نیز درخصوص «حق بیمه تامین اجتماعی» در نظر گرفته که براساس آن وزارت اقتصاد فرض را بر این خواهد گذاشت که هزینه‌های مرتبط با حق بیمه تامین اجتماعی برای کارکنان جذب شده جهت سرمایه‌گذاری جدید به مبلغ مربوطه حداقل دستمزد قانونی تادیه خواهد شد. این پشتیبانی نیز صرفاً برای سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در منطقه یک قابل اعمال خواهد بود. «پشتیبانی درخصوص نرخ بهره» نیز از دیگر طرح‌های حمایتی این کشور محسوب می‌شود. این پشتیبانی جهت آن دسته از وام‌های سرمایه‌گذاری ارائه می‌شود که به‌منظور تامین مالی سرمایه‌گذاری‌های به مدت یک سال استقراض شده و حداکثر ۷۰ درصد از مبلغ ثابت سرمایه‌گذاری که در گواهی مربوطه به ثبت رسیده باشد را شامل شوند. براین اساس وزارت اقتصاد حداکثر تا سقف خاصی نسبت به پرداخت بخشی از سهم بهره/سود متعلق به وام اقدام خواهد کرد.

ترکیه در طرح‌های حمایتی خود «اختصاص زمین» بسته به در دسترس بودن زمین دولتی در محل‌های مورد نظر سرمایه‌گذار را نیز در نظر گرفته است و بر این اساس نسبت به واگذاری زمین‌های مزبور مطابق با قواعد و اصول وزارت دارایی جهت سرمایه‌گذاری اقدام خواهد کرد. هشتمین طرح حمایتی پیش‌بینی شده از سوی این کشور نیز به «عودت مالیات ارزش افزوده» باز می‌گردد. این طرح منوط به آن خواهد بود که حداقل مبلغ ثابت سرمایه‌گذاری ۵۰۰ میلیون لیر ترکیه باشد، مالیات ارزش افزوده وصولی از مخارج ساختمانی و ساخت‌وسازهای صورت گرفته برای سرمایه‌گذاری‌های راهبردی مسترد خواهد شد. این پشتیبانی برای آن دسته از سرمایه‌گذاری‌هایی ارائه می‌شود که براساس برنامه مشوق سرمایه‌گذاری راهبردی واجد شرایط تشخیص داده شوند.

مشوق‌های سرمایه‌گذاری دارای اولویت

با توجه به حمایت‌های پیش‌بینی شده از سوی ترکیه حال این سوال

نگاهی به بازار پارچه‌های پنبه‌ای در آسیا

چین همچنان به عنوان بزرگترین مصرف‌کننده پارچه‌های پنبه‌ای در قاره کهن شناخته می‌شود و سهم ۳۲ درصدی از کل مصرف آسیا را به خود اختصاص می‌دهد.

قرار دارد. از سوی دیگر، کشور هند در این سال ۴٫۹ میلیارد دلار پارچه پنبه‌ای فروخته است. این دو کشور مجموعاً سهم ۶۳ درصدی از کل بازار آسیا در اختیار دارند. بر اساس این گزارش، کشورهایی که در سال ۲۰۱۸ بالاترین سرانه مصرف پارچه‌های پنبه‌ای را داشته‌اند عبارتند از: ترکیه (۹۹۸۵ مترمربع به ازای هر ۱۰۰۰ نفر)؛ بنگلادش (۵۲۱۹ مترمربع به ازای هر ۱۰۰۰ نفر) و ویتنام (۲۴۸۳ مترمربع به ازای هر ۱۰۰۰ نفر).

چین در صدر تولیدکنندگان

در دوره مورد بررسی در این گزارش،

اختصاص می‌دهد. میزان مصرف چین تقریباً دوبرابر بنگلادش به عنوان دومین مصرف‌کننده بزرگ پارچه‌های پنبه‌ای آسیا می‌باشد و مصرف سالانه بنگلادش رقم ۸۶۹ میلیون مترمربع برآورد شده است. بعد از این دو کشور، ترکیه با مصرفی بالغ بر ۸۱۹ میلیون مترمربع سومین مصرف‌کننده بزرگ پارچه‌های پنبه‌ای در قاره آسیا محسوب می‌شود.

فروش و سرانه مصرف

از لحاظ ارزش فروش، کشور چین با فروش پارچه‌های پنبه‌ای به ارزش ۱۳ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ در صدر فهرست

گروه مترجمین مجله: بر اساس گزارش جدیدی که در ارتباط با بازار پارچه‌های تارپودی از جنس پنبه در قاره آسیا و چشم‌انداز آن منتشر شده، میزان درآمدهای بازار پارچه‌های پنبه‌ای در آسیا با افزایش اندک ۲ درصدی به ۴۳٫۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ رسیده است. با وجودی که مصرف کلی پارچه‌های پنبه‌ای در چین با کاهش پایدار در دوره ۲۰۱۹-۲۰۱۰ مواجه بوده، اما این کشور همچنان به عنوان بزرگترین مصرف‌کننده پارچه‌های پنبه‌ای در قاره کهن شناخته می‌شود و سهم ۳۲ درصدی از کل مصرف آسیا را به خود

۲۰۰۷ تا ۲۰۱۸ مواجه بوده و بالاترین نرخ رشد واردات در سال ۲۰۱۷ گزارش شده که در این سال میزان واردات پارچه‌های پنبه‌ای آسیا با رشد سالانه ۴۲ درصد مواجه بوده است.

در بین کشورهای آسیایی، بنگلادش بزرگترین واردکننده پارچه‌های تارپودی پنبه‌ای در قاره آسیا بوده و حجم واردات این کشور در سال ۲۰۱۸ رقم ۸۷۳ میلیون مترمربع گزارش شده است که حدود ۴۲ درصد از کل واردات بنگلادش، کشور ویتنام با سهم ۱۲ درصدی از کل واردات در جایگاه دوم قرار دارد و کشورهای چین، هنگ‌کنگ، اندونزی، کامبوج و ترکیه، در رده‌های بعدی فهرست واردکنندگان هستند.

۵۶ درصدی از کل صادرات، بزرگترین صادرکننده پارچه‌های پنبه قاره محسوب می‌شود. بعد از این کشور، پاکستان با صادرات ۴۲۲ میلیون مترمربع، هند با صادرات ۱۱۸ میلیون مترمربع و ترکیه با صادرات ۱۰۹ میلیون مترمربع، با اختلاف نسبت به چین در رده‌های بعدی قرار دارند. سه کشور ذکرشده رویهمرفته ۲۹ درصد از کل صادرات پارچه‌های پنبه‌ای آسیا را در اختیار دارند.

از سوی دیگر، میزان واردات پارچه‌های پنبه‌ای تارپودی در قاره کهن با افزایش ۴،۹ درصدی در سال ۲۰۱۸ مواجه بوده و این قاره تقریباً ۲،۱ میلیارد مترمربع از این نوع پارچه‌ها را وارد کرده است. کل حجم واردات با نرخ رشد میانگین سالانه ۲،۱ درصدی در دوره

میزان تولید پارچه‌های پنبه در قاره آسیا کاهش ملایمی را نشان می‌دهد. بالاترین نرخ رشد تولید این نوع پارچه‌ها در سال ۲۰۱۵ و معادل ۵،۹ درصد در سال، به ثبت رسید. اوج تولید پارچه‌های پنبه‌ای در قاره کهن مربوط به سال ۲۰۰۸ بوده که در این سال ارزش تولید به سطح ۵۹،۶ میلیارد دلار رسید. با این حال، از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۸ میزان تولید نتوانسته ضرباهنگ گذشته خود را حفظ کند و به صورت مستمر با کاهش مواجه بوده است. در سال ۲۰۱۸ میزان تولید پارچه‌های پنبه‌ای تارپودی در آسیا رقم ۶،۲ میلیارد مترمربع بوده که نسبت به سال قبل، کاهش ۴،۲ درصدی داشته است. از نظر ارزش، تولید پارچه‌های پنبه بر مبنای قیمت‌های صادراتی، رقم ۴۶،۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ برآورد شده است. در این میان، چین با سهم ۴۰ درصدی از کل، بزرگترین تولیدکننده پارچه‌های پنبه‌ای در آسیا محسوب می‌شود. بعد از این کشور، ترکیه با تولیدی بالغ بر ۸۳۳ میلیون مترمربع در جایگاه دوم قاره کهن قرار دارد. جایگاه سوم نیز در اختیار هند قرار دارد و میزان تولید پارچه‌های پنبه‌ای هند در سال ۲۰۱۸ رقم ۷۹۲ میلیون مترمربع اعلام شده است.

پایداری روند صادرات

بر اساس این گزارش، میزان صادرات پارچه‌های پنبه‌ای در دوره ۲۰۱۰-۲۰۱۸ روند نسبتاً ثابت و بدون تغییری را نشان می‌دهد. کل صادرات پارچه‌های تارپودی پنبه‌ای آسیا در سال ۲۰۱۸ رقم ۲،۲ میلیارد مترمربع عنوان شده که تقریباً در سطح صادرات سال قبلی است. در این بخش نیز چین با سهم

رشد ۳۵ درصدی تجارت پوشاک در یک دهه

صادرات مد و پوشاک جهانی طی مدت یک دهه حداث سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ با افزایش ۳۵,۱ درصدی مواجه شده است.

چین که در سال ۲۰۰۱ وارد WTO شد، صادرات پوشاک این کشور طی دوره یادشده با افزایش ۹۳,۳ درصدی مواجه بوده است. منطقه خاورمیانه و استرالیا نیز از جمله بالانشینان فهرست هستند و صادرات پوشاک این مناطق نیز ظرف مدت ده سال منتهی به ۲۰۱۷ نزدیک به ۱۰۰ درصد رشد نشان می‌دهد.

[۱] به موجب این توافق‌نامه که از سال ۱۹۷۴ تا پایان سال ۲۰۰۴ اجرا گردید، محدودیت‌ها و سهمیه‌هایی برای صادرات پوشاک و منسوجات از کشورهای در حال توسعه به مقصد کشورهای توسعه‌یافته اعمال گردید. بر همین اساس، ایالات متحد آمریکا و اتحادیه اروپا با هدف حمایت از صنایع نساجی داخلی خود، واردات پوشاک و منسوجات از کشورهای در حال توسعه را محدود کردند و هر کشور در حال توسعه، تنها مجاز به صادرات مقادیر مشخصی از پوشاک و منسوجات به آمریکا و اتحادیه اروپا بود. با تاسیس سازمان جهانی تجارت (WTO) توافق‌نامه موسوم به MFA از ابتدای سال ۲۰۰۵ میلادی ملغی گردید.

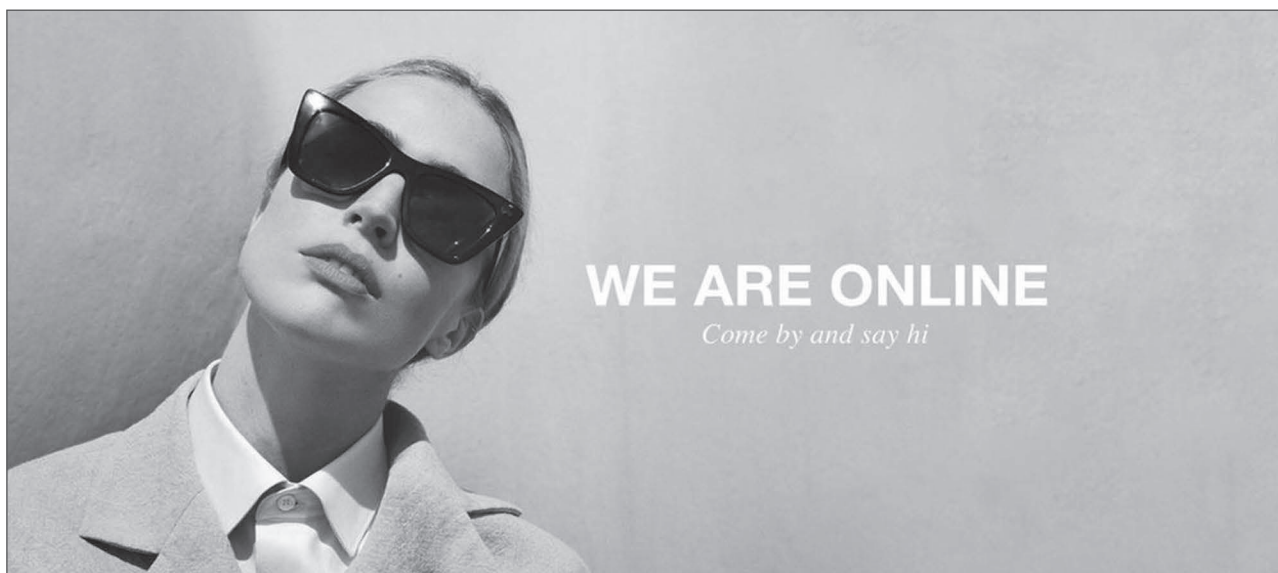
گروه مترجمین مجله: جدیدترین آمار سازمان جهانی تجارت (WTO) نشان می‌دهد که صادرات مد و پوشاک جهانی طی مدت یک دهه حداث سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ با افزایش ۳۵,۱ درصدی مواجه شده است؛ در حالی که تجارت جهانی در این مدت ۲۶,۴ درصد افزایش داشته است. در سال ۲۰۰۷، یعنی دو سال بعد از پایان توافق‌نامه تجاری منسوجات و پوشاک [۱] موسوم به Multifiber Agreement-MFA، صادرات جهانی پوشاک به ۳۴۹ میلیارد دلار افزایش یافت. یک دهه بعد یعنی در سال ۲۰۱۷، این صادرات به ۴۷۱ میلیارد دلار افزایش پیدا کرد. در همین بازه زمانی، تجارت جهانی از ۱۴ تریلیون دلار در سال ۲۰۰۷ به ۱۷,۷ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۷ افزایش یافت.

بر اساس این گزارش، هند در مدت مورد بررسی، قوی‌ترین رشد را در تجارت بین‌المللی پوشاک برجای گذاشته و بعد از این کشور، برزیل، خاورمیانه و چین قرار دارند. بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ صادرات مد و پوشاک ایالات متحد آمریکا ۲۸,۶ درصد، ژاپن ۲۰,۱ درصد و اتحادیه اروپا ۳۳,۵ درصد رشد داشته است. همچنین در مورد

تمرکز اچ اندام و زارا بر فروش آنلاین

شرکت های اچ اندام و ایندیتکس هر دو در حال کاستن از فروشگاه های فیزیکی و اختصاص منابع بیشتر به بخش فروش آنلاین خود هستند.

آنلاین خود را در عربستان سعودی، امارات متحده عربی، لبنان، مصر، مراکش، رژیم اسرائیل، صربستان، و اندونزی (با مجموع جمعیتی بالغ بر ۵۰۰ میلیون نفر) افتتاح کرده است. و به دنبال آن است که ضمن راه اندازی و گسترش فروش آنلاین در کشور آفریقای جنوبی، قطر، کویت، بحرین، عمان، اردن، کلمبیا، فیلیپین و اوکراین، کلکسیون های پاییز/زمستان خود را در مناطق ذکر شده به صورت آنلاین عرضه نماید. همچنین شرکت H&M ارتقای قابل توجه در فروش آنلاین این شرکت را به علاقمندان خود وعده داده که شامل بهبود شیوه ارسال و ارائه محصولات و نیز زمان تحویل کوتاه تر می باشد؛ به ویژه موضوع زمان تحویل از جمله مسائلی است که H&M در قیاس با رقبای صرفاً آنلاین خود نظیر Zalando، Boohoo و البته Amazon.com با ضعف مواجه است و شرایط مطلوبی در این زمینه ندارد. برند H&M همچنین وعده داده که با توجه به سرمایه گذاری صورت داده در شرکت ارائه خدمات مالی Klarna که یک «فینتک (fintech)» محسوب می شود، انعطاف پذیری بیشتری در شیوه های پرداخت برای مشتریان در نظر بگیرد.

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، شرکت سوئدی Hennes&Mauritz مالک برندهای H&M، Monki و Weekday و همچنین گروه اسپانیایی ایندیتکس (مالک برندهای زارا و ماسیمو دوتی)، هر دو در حال کاستن از فروشگاه های فیزیکی و اختصاص منابع بیشتر به بخش فروش آنلاین خود هستند. برند H&M بعد از آنکه در سال گذشته میلادی حدود ۱۴۰ فروشگاه خود را تعطیل کرد، برنامه های خود برای افتتاح فروشگاه های جدید را از ۱۷۵ فروشگاه به ۱۳۰ مورد در سراسر جهان تعدیل کرده است. این برند در حال کاهش ظرفیت های فروشگاه های خود در اروپاست و در سال جاری، فروشگاه های برند H&M در قاره اروپا کاهش خواهد یافت. در همین حال گروه ایندیتکس به عنوان شرکت مادر زارا، در سال گذشته ۳۵۵ فروشگاه خود را تعطیل کرد و قصد دارد برای سال جاری میلادی در کنار افتتاح ۳۰۰ فروشگاه جدید، ۲۵۰ فروشگاه موجود خود را نیز تعطیل نماید. برنامه دو شرکت H&M و ایندیتکس برای فروش های آنلاین در سال جاری، قابل توجه است. ایندیتکس تا اینجای سال ۲۰۱۹ فروشگاه های

برند ریباک خط لباس بارداری را راهاندازی می کند

کلکسیون جدید ریباک با این هدف راهاندازی شده که مادران آینده احساس قدرت و اعتماد به نفس بیشتری را در جریان فعالیتهای مختلف داشته باشند.

بهاری که گذشت، ریباک سایزهای جدید لباسهای زنانه از ۱X تا ۳X را معرفی کرد که معادل سایز ۴۶ تا ۵۴ اروپایی است. امروزه پوشاک بارداری به یک زمینه متداول، شیک و شکیل در بخش پوشاک تبدیل شده و به منظور توجه ویژه به شکم زنان در طول دوران بارداری طراحی شده است. منطقه آسیا اقیانوسیه بالاترین رشد را در استفاده از این نوع پوشاک نشان می دهد. پیدا کردن لباس بارداری آراسته و شکیل یک چالش برای زنان باردار است. در کنار فقدان زرق و برق و آراستگی، بسیاری از برندها تمایل چندانی برای ایجاد تنوع یا دامنه سایز در پوشاک مخصوص بارداری ندارند چراکه می دانند اکثر زنان پول زیادی را برای لباسهایی که فقط برای مدت کوتاهی خواهند پوشید، پرداخت نخواهند کرد. با این حال، برندهای زیرکتر برای تولید لباسهایی سرمایه گذاری می کنند که حتی مدت طولانی بعد از دوران بارداری نیز قابل استفاده باشند و حتی توسط زنانی که هیچگاه حامله نشده اند نیز مورد استفاده قرار گیرند.

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، برند Reebok یک خط لباس ورزشی مخصوص زنان باردار را طراحی کرده است. این خط شامل لگین و بالاپوش تولیدشده از مواد اولیه با خاصیت الاستیک بالا می باشد. برای مثال، شلوارهای چسبان مخصوص بارداری دارای کمر بند نایلونی مضاعف می باشد تا شکم زن باردار را به خوبی محافظت کرده و در وضعیت مطمئن نگه دارد. همچنین بالاپوش بارداری یکپارچه، هیچگونه خط دوخت و اتصالی ندارد تا حداکثر راحتی را برای فرد پوشنده ایجاد نماید. پالت رنگی خط جدید شامل سیاه، آبی دریایی و صورتی می باشد. کلکسیون جدید ریباک با این هدف راهاندازی شده که مادران آینده احساس قدرت و اعتماد به نفس بیشتری را در جریان فعالیتهای مختلف چه در ورزش و یا زندگی روزمره خود داشته باشند. گفتنی است برند ریباک مستقر در آمریکا در زمینه پوشاک و تجهیزات ورزشی فعالیت می کند و متعلق به شرکت آدیداس است.

برند Old Navy سالانه ۷۵ فروشگاه افتتاح می کند

هدف این برند آن است که تعداد فروشگاه‌های خود را از حدود ۱۱۰۰ فروشگاه فعلی که اکثراً در ایالات متحد آمریکا هستند، به ۲۰۰۰ فروشگاه افزایش دهد.

بی‌رحم و سخت برای اکثر خرده‌فروشان و فروشگاه‌های فیزیکی آمریکا بوده است به طوری که در نیمه اول سال جاری، بیش از ۷ هزار فروشگاه در آمریکا تعطیل شده است. بخش عمده تعطیلی‌ها در مورد فروشگاه‌های پوشاک و کفش اتفاق افتاده که این موضوع از ورشکستگی شرکت‌ها و متعاقباً حرکت شرکت‌ها به سمت کاهش تعداد فروشگاه‌های پرهزینه نشئت گرفته است.

مناسب برای بسیاری از زنان آمریکایی که با محدودیت سبک‌ساز سایر برندهای پوشاک این کشور مواجه هستند، تبدیل شود. این برند زیرساختی را ایجاد کرده که بتواند به سرعت فروشگاه‌های خود را با آنچه مشتریان می‌خواهند، تامین کند و به دنبال آن نیست که یک سری طبقه‌بندی و دسته‌بندی مشابه از محصولات را برای همه سلیقه‌ها ارائه نماید. البته باید توجه داشت سال ۲۰۱۹ سالی

برند Old Navy قصد دارد سالانه ۷۵ فروشگاه جدید را افتتاح کند. به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، هدف این برند آن است که تعداد فروشگاه‌های خود را از حدود ۱۱۰۰ فروشگاه فعلی که اکثراً در ایالات متحد آمریکا هستند، به ۲۰۰۰ فروشگاه افزایش دهد. بخش عمده افتتاح‌های جدید در بازارهای کوچک اتفاق خواهد افتاد. ظرف چند سال گذشته، Old Navy حدود ۳۵ فروشگاه را در بازارهای کوچک‌تر افتتاح کرده است و حدود ۷۵ درصد از کل فروشگاه‌های این برند در خارج از مال‌ها و مراکز تجاری بزرگ قرار دارد.

لازم به ذکر است برند Old Navy به شرکت Gap تعلق دارد و مخاطبان اصلی آن خانواده‌هایی هستند که به دنبال ارزش بالا در محصولات می‌گردند. پوشاک بچگانه یکی از زمینه‌های اصلی فعالیت این برند محسوب می‌شود و مادران می‌توانند با مراجعه به فروشگاه‌های این برند، به طور مکرر و مستمر برای فرزندان در حال رشد خود خرید کنند. مادران همچنین می‌توانند در زمانی که در فروشگاه هستند، برای خودشان یا هر عضو دیگری از خانواده نیز محصولات مناسب پیدا کنند.

برند Old Navy همچنین بر افزایش دامنه سبک‌ساز محصولات خود تمرکز کرده است تا بتواند به یک مقصد و برند

روش مقرون به صرفه برای تولید پارچه‌های هوشمند

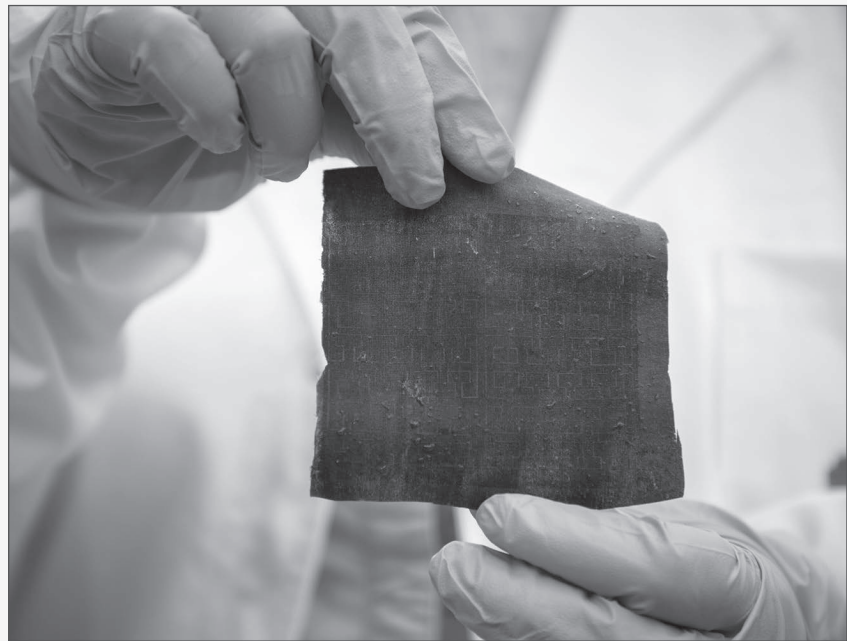
در این روش، ظرف حدود ۳ دقیقه می‌توان یک تکه پارچه یا منسوج هوشمند تولید کرد که دارای خواص ضدآب و کشسانی باشد.

محدود ذخیره‌سازی انرژی و توجیه اقتصادی نیز مواجه هستند. این اجزای الکترونیکی همچنین ممکن است در حین تماس با عرق یا رطوبت محیط، با مشکل اتصال کوتاه یا خرابی مکانیکی مواجه شوند.

این در حالی است که ابرخازن‌های پایه گرافنی نه تنها کاملاً قابل شستشو هستند، بلکه می‌توانند انرژی مورد نیاز برای تامین یک پوشاک هوشمند را ذخیره‌سازی کرده و ظرف چند دقیقه، در تیراژ و مقیاس بزرگی ساخته شوند. این تکنولوژی می‌تواند امکان ذخیره‌سازی انرژی‌های تجدیدپذیر برای منسوجات هوشمند و الکترونیکی در یک زمان واقعی را فراهم کند.

گفتنی است صنعت تولید پارچه‌های هوشمند به عنوان یک صنعت در حال رشد، از کاربردهای متنوعی در زمینه دستگاه‌های پوشیدنی، مراقبت‌های درمانی و بخش‌های نظامی-دفاعی برخوردار است که شامل رصد علائم حیاتی بیمار، ردیابی موقعیت و وضعیت سلامتی سربازان در میدانی نظامی، رصد وضعیت جسمانی خلبانان و رانندگان برای اطلاع از خستگی احتمالی آنها، و موارد متعدد دیگر می‌شود.

منبع: www.sciencedaily.com

اساس این تکنولوژی، ابرخازن‌های گرافنی که دستگاه‌های قدرتمند برای ذخیره‌سازی انرژی با ماندگاری بالا هستند و به آسانی با سلول‌های خورشیدی یا دیگر منابع انرژی ترکیب می‌شوند، مستقیماً روی منسوجات چاپ لیزری می‌شوند.

رویکردها و روش‌های موجود برای ذخیره‌سازی انرژی از طریق منسوجات هوشمند، نظیر تعبیه (دوخت) باتری در پوشاک یا استفاده از الیاف الکترونیکی (e-fibers) معمولاً دست و پاگیر بوده یا موجب سنگینی منسوج می‌شوند و در عین حال، با مسائلی همچون ظرفیت

سرویس علمی و اطلاع‌رسانی
مجله: دانشمندان دانشگاه RMIT در ملبورن استرالیا به تازگی یک روش مقرون به صرفه و قابل استفاده در مقیاس صنعتی را برای تولید سریع پارچه از منسوجات هوشمندی که در آنها دستگاه‌های ذخیره‌کننده انرژی تعبیه شده، طراحی کرده‌اند. در این روش، ظرف حدود ۳ دقیقه می‌توان یک تکه پارچه یا منسوج هوشمند تولید کرد که دارای خواص ضدآب و کشسانی بوده و در عین حال، قابلیت اینکه تکنولوژی‌های استخراج انرژی در آن تعبیه شود را نیز داشته باشد. بر

Heimtextil 2020 پذیرای مشارکت کنندگان جدید جشن پنجاه سالگی یک نمایشگاه تجاری

و ایده‌های زیادی را برای طراحان داخلی و فعالان بین‌المللی صنعت مبلمان و دکوراسیون منزل در خود دارد و انواع پرده‌ها، پارچه‌های دکوری، انواع کفپوش، محافظ‌های داخلی اشعه خورشید و سیستم‌های دکوری در کنار کلکسیون‌های جدید برندهای شناخته‌شده، به نمایش در خواهد آمد.

حدود ۱۴۰ کشور شامل استارت‌آپ‌ها و فعالان بین‌المللی مطرح و شناخته‌شده عرصه منسوجات خانگی، نوآوری‌های نساجی برای تجهیز اتاق خواب را ارائه خواهند کرد. بخش مد و خانگی همچنین پذیرای نام‌ها و برندهای شناخته‌شده و برجسته از کشورهای هلند، اتریش و سوئد خواهد بود. علاوه بر این، تولیدکنندگان منسوجات خانگی رده بالا از قاره آسیا نیز در نمایشگاه حضور خواهند داشت.

در این دوره از نمایشگاه، بخش ماشین‌آلات و تکنولوژی نساجی با دو زیرشاخه «تکنولوژی چاپ دیجیتال» و «فرآوری منسوجات»، گسترش بیشتری پیدا خواهد کرد. در این بخش، تکنولوژی‌های مربوطه از چاپگرهای دیجیتال، نرم‌افزارها و اکسسوری‌های مرتبط

گروه مترجمین مجله: نمایشگاه منسوجات خانگی Heimtextil که روزهای ۷ تا ۱۰ ژانویه ۲۰۲۰ در آلمان برگزار خواهد شد، پذیرای مشارکت‌کنندگان جدیدی از قاره اروپا و سایر نقاط دنیا خواهد بود. انتظار می‌رود حدود ۳ هزار غرفه‌گذار در این نمایشگاه مشارکت کنند. تولیدکنندگان بین‌المللی، نمایشگاه Heimtextil را به عنوان یک مرجع قابل‌اعتماد و یک بستر جذاب برای کسب‌وکار صادراتی خود می‌شناسند و از این نمایشگاه به عنوان بستری برای ارائه جدیدترین محصولات فصلی خود در ابتدای سال میلادی بهره می‌برند.

در این رویداد، محصولات متنوع در حوزه منسوجات خانگی توسط حدود ۲۵۰ طراحی بین‌المللی منسوجات در معرض دید بازدیدکنندگان قرار خواهد گرفت. تولیدکنندگان ماشین‌آلات چاپ دیجیتال و فرآوری منسوجات، نوآوری‌های خود را ارائه خواهند کرد. این نمایشگاه تجاری همچنین ایده‌های تخصصی و راهکارهایی را در ارتباط با تجهیز منازل و محیط‌های تجاری همچون هتل‌ها و مراکز اقامتی عرضه خواهد کرد. نمایشگاه Heimtextil پیشنهادها

heimtextil

Frankfurt am Main
7. – 10.1. 2020

علاوه بر این، اطلاعات ارزشمندی در باره جدیدترین تکنولوژی‌ها و توسعه محصولات از طریق سخنرانی‌های ارائه‌شده در بخش «تالار گفتگوی تکنولوژی نساجی»، ارائه خواهد شد. برای مثال، انجمن صنعت مهندسی مکانیک آلمان (VDMA) اطلاعاتی در مورد «تولید بر مبنای تقاضا-آینده تولید شخصی‌شده و پاسخگو» ارائه خواهد کرد. شرکای صنعتی موسسه تکنولوژی نساجی (ITA) در دانشگاه آخن آلمان، موسسه تحقیقات نساجی و الیاف آلمان (DITF)، انجمن تولیدکنندگان تجهیزات چاپ اسکرین اروپا (ESMA)، موسسه تحقیقات نساجی ساکسون (STFI) و شبکه جهانی اطلاعات نساجی (WTiN) نیز برنامه‌هایی را برای ارائه محتوا به بازدیدکنندگان و علاقمندان در دستور کار دارند.

جشن پنجاه سالگی

لازم به ذکر است که نمایشگاه Heimtextil ۲۰۲۰ که روزهای ۷ تا ۱۰ ژانویه در شهر فرانکفورت آلمان برگزار خواهد شد، در حقیقت پنجاهمین دوره این رویداد معتبر بین‌المللی است و فعالان صنعت منسوجات خانگی برای پنجاهمین بار دور یکدیگر جمع خواهند شد. به همین مناسبت، جشن سالگرد ویژه‌ای نیز در جریان نمایشگاه برگزار خواهد شد و طرح‌های کلاسیک دهه‌های گذشته، یک فیلم سالانه و یک شال ویژه به نمایش گذاشته خواهد شد. اولین دوره Heimtextil در سال ۱۹۷۱ برگزار شده است.

در همین ارتباط، دیتلف براون مدیرعامل شرکت نمایشگاهی فرانکفورت (مسه فرانکفورت) می‌گوید: «برگزار پنجاه دوره نمایشگاه طی پنج دهه گذشته، یک پدیده و تجربه استثنایی و منحصربه‌فرد در صنعت نمایشگاه‌های تجاری جهان با روند پرسرعت آن است و در واقع نوعی جاودانگی برای این نمایشگاه است. بر خلاف دیگر نمایشگاه‌های تجاری، Heimtextil به واسطه تنوع محصولات، سابقه و پیشینه بین‌المللی و حضور رهبران بی‌چون و چرای بازار در بخش نساجی، جایگاه خود را پیدا کرده است. این نمایشگاه به عنوان یک رویداد در حوزه طراحی، دائماً خود را بازسازی و بازآفرینی کرده و همچنان به ارائه ترندهای خانگی پیشرفته و جدید می‌پردازد و ترندهای آینده در حوزه مبلمان و منسوجات خانگی را ملموس و باورپذیر می‌سازد.»

گرفته تا ماشین‌آلات فرآوری منسوجات ارائه خواهد شد. امروزه انقلاب دیجیتال به تغییرات بنیادین در تولید و فرآوری منسوجات خانگی منجر شده است. صنایع نسل ۴ و دیجیتالی شدن از نکات کلیدی در این حوزه هستند که ویژگی‌هایی همچون شخصی‌سازی بیشتر محصولات، اتوماسیون، یادگیری ماشین، داده‌های بزرگ، سیستم‌های تولید خودکنترل و چاپ دیجیتال را در برمی‌گیرند. در نمایشگاه Heimtextil پیش رو، فرصت‌های فراهم‌شده در اثر تغییرات چشمگیر تکنولوژیکی در صنعت مورد تاکید قرار خواهد گرفت و جدیدترین پیشرفت‌های صورت‌گرفته در محصولات ارائه خواهد شد.

بر اساس اعلام مسئولان نمایشگاه، شرکت Wybenga از هلند برنامه کامل ماشین‌آلات برای تولید انواع پرده را در فرانکفورت عرضه خواهد کرد. همچنین شرکت J Zimmer اتریش و ZSK آلمان محصولات جدید خود را ارائه خواهند کرد. بر اساس اعلام ZSK، این شرکت در نمایشگاه بر ترندهای معطوف به شخصی‌سازی و اختصاصی‌سازی محصولات تمرکز خواهد کرد و در همین راستا، جدیدترین ماشین‌آلات گلدوزی با سوزن‌های بیشتر را در معرض دید بازدیدکنندگان قرار خواهد داد. تعداد بیشتر سوزن‌ها باعث می‌شود جریان کار ماشین کارآمدتر و موثرتر شود. انجمن ماشین‌آلات نساجی ایتالیا (ACIMIT) نیز نوآوری‌های تکنیکی اعضای خود را در بخش فرآوری منسوجات عرضه خواهد کرد. در بخش تکنولوژی چاپ دیجیتال، شرکت HP تولیدکننده چاپگر از آلمان، شرکت Mtex از پرتغال و نیز شرکت‌های Aleph و Fotoba International، MS Printing Solutions و Sublitex از ایتالیا مشارکت خواهند داشت.

گزارشی از نمایشگاه Intertextile Apparel شانگهای

در این دوره از نمایشگاه که روزهای ۲۵ تا ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۹ برگزار گردید، ۸۹۶۶۲ بازدیدکننده از بیش از ۱۲۰ کشور مشارکت کردند.

گروه مترجمین مجله: نمایشگاه پارچه و پوشاک Intertextile شانگهای در حالی بیست و پنجمین سالگرد خود را جشن گرفت که در این مدت توانسته به یک بستر تجاری با اعتبار بالا و بهترین مکان برای یافتن مشتریان جدید و ارتقای کسب‌وکار در چین و ملاقات با شرکای جهانی، تبدیل شود. در این دوره از نمایشگاه که روزهای ۲۵ تا ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۹ برگزار گردید، ۸۹۶۶۲ بازدیدکننده از بیش از ۱۲۰ کشور و منطقه جهان و طیف وسیعی از بازارها مشارکت کردند و تعداد بازدیدکنندگان نسبت به سال ۲۰۱۸ با افزایش ۱۵ درصدی مواجه بود. در قیاس با اولین دوره نمایشگاه در سال ۱۹۹۵ که با مشارکت ۱۲۳ غرفه‌گذار همراه بود، در نسخه پاییزی نمایشگاه در سال جاری بیش از ۴۴۰۰ غرفه‌گذار حضور یافتند که نشان‌دهنده رشد تصاعدی مشارکت‌کنندگان نمایشگاه در ربع قرن اخیر است. نسخه پاییزی نمایشگاه پارچه و پوشاک

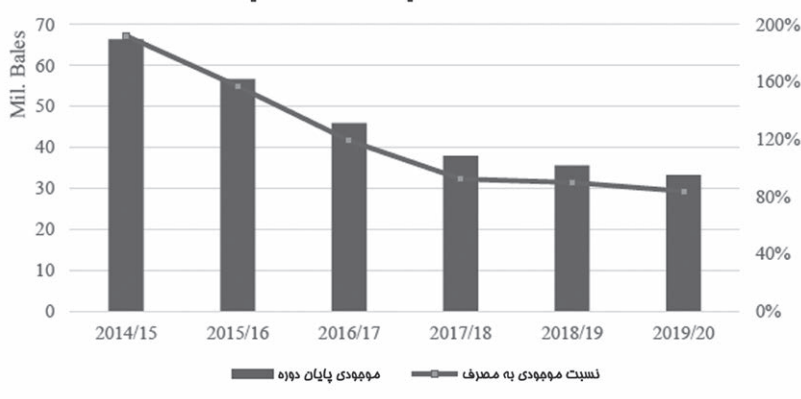
که در میان آنها، برخی غرفه‌گذاران بین ۱۰ تا ۲۰ سال متوالی سابقه مشارکت در نمایشگاه داشته‌اند. به گفته وندی ون مدیرکل ارشد شرکت نمایشگاهی فرانکفورت، «چین همچنان به عنوان یک بخش مهم از استراتژی بازار غرفه‌گذاران و مشارکت‌کنندگان شناخته می‌شود چراکه قدرت خرید مردم این کشور رو به افزایش است و نیز اکثر صنایع مد جهان در صنایع پیشرفته تولیدی چین صاحب کسب‌وکار هستند. مسئله کلیدی برای انجام کسب‌وکار در چین، تعامل متقابل و چهره‌به‌چهره مخصوصاً در مورد منسوجاتی است که برای هرگونه معامله و انعقاد قرارداد، باید از نزدیک دیده شده و احساس شوند. به همین دلیل است که Intertextile هرساله شاهد بازگشت غرفه‌گذاران محلی است که هر ساله از طریق این نمایشگاه، با گزینه‌ها و فرصت‌های جدیدی در عرصه کسب‌وکار خود روبه‌رو می‌شوند.»

Intertextile در سال ۲۰۱۹ همزمان با نسخه پاییزی Yarn Expo، نمایشگاه مد CHIC و نمایشگاه PH Value در مرکز نمایشگاه و همایش ملی شانگهای برگزار گردید. نسخه بهاری نمایشگاه نیز روزهای ۱۱ تا ۱۳ مارس ۲۰۲۰ و نسخه پاییزی بعدی نمایشگاه نیز سپتامبر ۲۰۲۰ برگزار خواهد گردید. حدود ۴۴۲۲ غرفه‌گذار از ۳۳ کشور و منطقه جهان در نمایشگاه پاییز امسال شرکت کردند

گزارش دپارتمان کشاورزی آمریکا از بازار پنبه (اکتبر ۲۰۱۹) ذخایر پنبه دولتی چین به پایین ترین سطح می رسد

رند تغییر ذخایر پنبه دولتی چین

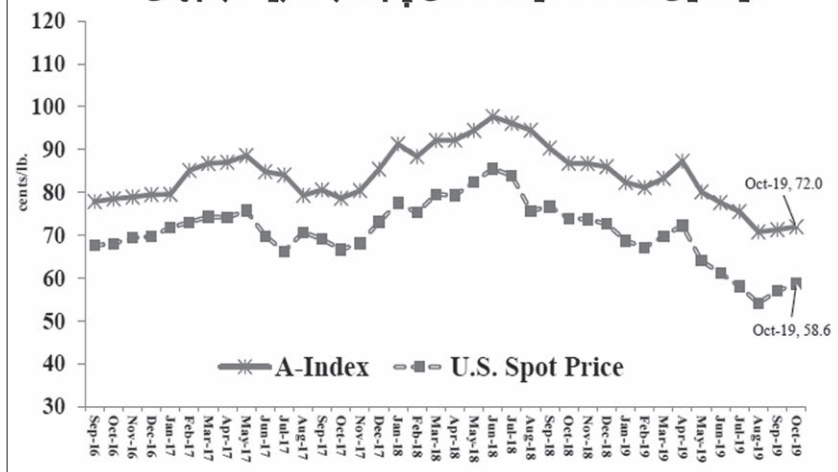
به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» به نقل از دپارتمان کشاورزی آمریکا (USDA)، از سال زراعی ۱۴-۲۰۱۳ که مزایده سالانه ذخایر پنبه چین به عنوان بزرگترین ذخایر پنبه جهان آغاز گردید، بخش قابل توجهی از ذخایر دولتی این کشور به فروش رسیده و اکنون دپارتمان کشاورزی آمریکا (USDA) برآورد می کند که میزان ذخایر دولتی پنبه چین به سطح مطلوب و مدنظر دولت این کشور رسیده است. میزان فروش ذخایر دولتی چین در سال ۲۰۱۹ (که از ماه می تا سپتامبر اجرا شده) از رقم ۴,۵ میلیون عدل فراتر رفته، که دقیقاً معادل هدف اعلام شده از جانب این کشور است. برآوردها حاکی

اهداف دولت است و در حقیقت، ذخایر پنبه چین از حدود ۶۰ میلیون عدل در مارس ۲۰۱۴ به رقم ۹ میلیون عدل کاهش پیدا کرده است.

دپارتمان کشاورزی آمریکا پیش بینی می کند که از اینجا به بعد، استراتژی چرخشی در دستور کار چین قرار خواهد گرفت و تغییرات اندکی در موجودی پنبه چین اتفاق خواهد افتاد، چراکه امسال برای اولین بار طی سال های اخیر، همزمان با فروش ذخایر قدیمی، محصولات جدید تولید داخلی چین و نیز پنبه وارداتی، به موجوی پنبه این کشور افزوده خواهد شد. همچنین انتظار می رود برای سال زراعی ۲۰-۲۰۱۹ تقاضای بخش ذخایر دولتی چین برای پنبه خارجی افزایش پیدا کند.

است که تنها حدود ۹ میلیون عدل از ذخایر دولتی چین برای فروش باقی مانده که از اول اکتبر ۲۰۱۹ به مزایده گذاشته شده است. این میزان مطابق

میانگین ماهانه قیمت های پنبه در آمریکا و جهان

بافتینه

Table 01 Cotton World Supply, Use, and Trade (Season Beginning August 1)
(1000 MT)

	2015/16	2016/17	2017/18	2018/19	Sep 2019/20	Oct 2019/20
Production						
India	5,639	5,879	6,314	5,770	6,423	6,641
China	4,790	4,953	5,987	6,042	6,042	6,042
United States	2,806	3,738	4,555	3,999	4,760	4,726
Brazil	1,289	1,528	2,007	2,776	2,613	2,526
Pakistan	1,524	1,676	1,785	1,655	1,742	1,655
Turkey	577	697	871	806	893	893
Uzbekistan	827	811	840	713	653	653
Other	3,484	3,944	4,590	4,152	4,069	4,032
Total	20,937	23,227	26,951	25,912	27,194	27,166
USE Dom. Consumption						
China	7,838	8,382	8,927	8,600	8,600	8,600
India	5,389	5,302	5,258	5,225	5,389	5,389
Pakistan	2,243	2,243	2,373	2,330	2,330	2,330
Bangladesh	1,372	1,481	1,633	1,611	1,611	1,611
Vietnam	980	1,176	1,437	1,524	1,633	1,611
Turkey	1,459	1,426	1,622	1,481	1,481	1,502
Brazil	675	697	740	740	740	740
Other	4,699	4,589	4,739	4,666	4,723	4,694
Total	24,654	25,295	26,729	26,177	26,507	26,478
Imports						
China	959	1,096	1,243	2,099	2,177	2,068
Vietnam	1,002	1,197	1,524	1,502	1,655	1,633
Bangladesh	1,388	1,481	1,655	1,568	1,589	1,589
Indonesia	640	738	762	664	718	718
Turkey	918	801	876	762	675	697
Pakistan	718	533	740	621	631	675
India	233	596	365	392	348	348
Other	1,858	1,766	1,793	1,616	1,629	1,612
Total	7,717	8,208	8,959	9,223	9,424	9,341
Exports						
United States	1,993	3,248	3,544	3,214	3,592	3,592
Brazil	939	607	909	1,309	1,851	1,807
India	1,255	991	1,128	762	871	871
Australia	616	812	852	791	414	370
Greece	209	221	234	295	283	294
Mali	218	239	283	294	299	294
Benin	142	174	218	305	299	283
Other	2,184	1,948	1,847	2,006	1,827	1,832
Total	7,555	8,241	9,016	8,976	9,437	9,343
Ending Stocks						
China	12,345	9,998	8,272	7,766	7,358	7,238
India	1,534	1,716	2,009	2,183	2,694	2,912
Brazil	1,243	1,509	1,885	2,615	2,653	2,599
United States	827	599	914	1,056	1,568	1,524
Pakistan	569	504	616	543	565	527
Bangladesh	330	355	404	388	393	393
Turkey	334	333	387	369	374	380
Other	2,446	2,469	3,134	2,657	2,629	2,649
Total	19,628	17,481	17,620	17,576	18,234	18,222

هند و برزیل بازار پنبه را در دست خواهند گرفت رهبران بازار پنبه در یک دهه آینده

را به عنوان سومین صادرکننده پنبه در جهان بعد از آمریکا و برزیل حفظ کند. از سوی دیگر، پیش‌بینی نهادهای بین‌المللی حاکی از آن است که صادرات پنبه از ۱۵ کشور عضو «جامعه اقتصادی دولت‌های غرب آفریقا» نرخ رشد سالانه ۴ درصد را طی ۱۰ سال آینده تجربه کند. این کشورها عبارتند از: بنین، بوركینافاسو، جمهوری دماغه‌سبز، جمهوری ساحل عاج، جمهوری گامبیا، جمهوری غنا، جمهوری گینه، جمهوری گینه بیسائو، جمهوری لیبیا، جمهوری مالی، جمهوری نیجر، جمهوری فدرال نیجریه، جمهوری سنگال، جمهوری سیرالئون و جمهوری توگو. بهبود زیرساخت‌های فنی و مالی می‌تواند کمک شایانی به ارتقای سطح تولید و صادرات پنبه در این کشورها داشته باشد. همچنین انتظار می‌رود صادرات پنبه از دیگر کشورهای جنوب صحرای آفریقا نیز با نرخ رشد سالانه ۲٫۷ درصدی مواجه باشد.

البته این نکته را هم باید مد نظر داشت که در مورد کشورهای اصلی تولیدکننده پنبه در منطقه آسیای مرکزی نظیر ازبکستان، گرایش به سرمایه‌گذاری در صنایع نساجی و صادرات محصولات نساجی در قیاس با صادرات پنبه خام بسیار بیشتر بوده و بر همین اساس، در مورد کشوری همچون ازبکستان، صادرات پنبه کاهش چشمگیری را ظرف یک دهه آینده تجربه خواهد کرد و چه بسا به صفر خواهد رسید.

به جایگاه دوم در بین صادرکنندگان پنبه جهان دست پیدا کند. در مورد هند، پیش‌بینی می‌شود صادرات پنبه این کشور طی یک دهه آینده رشد ۴٫۵ درصدی داشته باشد. بهبود راندمان مزارع در سال‌های اخیر، میزان تولید و صادرات این کشور را افزایش داده؛ هرچند مسائل مربوط به آفت کرم غوزه قدری از راندمان تولید پنبه این کشور در سال‌های اخیر کم کرده است. پیش‌بینی رشد راندمان تولید در هند، از تداوم بهبود شیوه‌های کاشت و تولید و نیز پایدار شدن مشکلات مربوط به آفات در این کشور ناشی می‌شود. انتظار می‌رود هند جایگاه خود

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، سهم ایالات متحد آمریکا از تولید جهانی پنبه نسبت به اوایل سال ۲۰۰۰ میلادی، تقریباً ۲۰ درصد کاهش داشته است. با این حال، این کشور همچنان به عنوان صادرکننده پیشرو پنبه در جهان باقی مانده است و ظرف یک دهه آینده نیز احتمالاً این پیشتازی برای آمریکا ادامه خواهد داشت. در مورد برزیل، انتظار می‌رود صادرات پنبه این کشور ظرف ۱۰ سال آینده با افزایش ۱۰٫۵ درصدی مواجه باشد که این نرخ، بالاترین رشد پیش‌بینی شده در بین صادرکنندگان اصلی پنبه در جهان است. در سال زراعی ۲۰۱۸-۱۹ برزیل توانست

صنعت پنبه استرالیا متأثر از خشکسالی

سالی پرچالش برای صنعت پنبه استرالیا

منجر به تولید بیش از ۵ میلیون عدل (نزدیک به ۱,۱ میلیون تن) پنبه به ارزشی بالغ بر ۳ میلیارد دلار گردید. بر اساس آمار انجمن شرکت‌های حمل و نقل پنبه استرالیا، در حال حاضر عمده خریداران پنبه استرالیا کشورهای چین (با ۳۰ درصد سهم)، بنگلادش، ویتنام، هند، اندونزی، ترکیه و تایلند هستند. همچنین براساس آخرین پیش‌بینی دپارتمان کشاورزی آمریکا، میزان صادرات پنبه استرالیا در سال زراعی ۲۰۱۸-۱۹ رقم ۷۹۱ هزار تن بوده که انتظار می‌رود با توجه به کاهش شدید تولید این کشور به دلیل خشکسالی، میزان صادرات پنبه استرالیا در سال زراعی ۲۰۱۹-۲۰ به رقم ۳۷۰ هزار تن کاهش پیدا کند.

استرالیا در قیاس با سایر کشورها نسبتاً کوچک است، اما میزان اثرگذاری و سهم آن در صنعت پنبه جهان از نظر مقیاس بسیار زیاد می‌باشد که این اثرگذاری هم از نظر ارزش این صنعت برای جامعه استرالیا و هم از جنبه منافع اجتماعی و اقتصادی آن برای جوامعی که به تولید پنبه مشغول هستند، قابل ارزیابی است. بر اساس آمارها، زمانی میانگین تولید سالانه پنبه در استرالیا در حدی بود که برای تولید لباس برای ۵۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان کفایت می‌کرد. در سال زراعی ۲۰۱۱-۱۲ رکورد تولید پنبه در استرالیا به ثبت رسید و بیش از ۵۸۳ هزار هکتار از اراضی این کشور زیر کشت پنبه رفت. این میزان سطح کشت

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، سال ۲۰۱۹-۲۰ تا اینجا سالی پر از چالش برای بخش پنبه استرالیا بوده و انتظار می‌رود میزان تولید پنبه استرالیا در این سال زراعی، تنها یک‌چهارم میزان تولید در دو سال قبل باشد. به گفته رئیس شرکت «پنبه استرالیا (Cotton Australia)» کاهش شدید تولید به دلیل خشکسالی اخیر و کاهش دسترسی به منابع آبی اتفاق افتاده هرچند پنبه‌کاران استرالیایی نسبت به شرایط پیش‌آمده مقاوم و سازگار هستند و تلاش می‌کنند از طریق اقدامات نوآورانه، راندمان تولید را ارتقا دهند. همچنین به گفته رئیس فدراسیون ملی کشاورزان استرالیا، صنعت پنبه

جهش تولید پنبه در سرزمین هفتاد و دو ملت

روزهای خوب کشت و صنعت پنبه در هند

گروه مترجمین مجله: بر اساس گزارش شرکت کارگزاری و خدماتی Kotak مستقر در شهر بمبئی، پیش‌بینی می‌شود میزان تولید پنبه در هند، بعد از وقوع سنگین‌ترین بارندگی‌ها در این کشور طی ۲۵ سال اخیر و همزمان با کاهش قیمت‌های پنبه به پایین‌ترین سطح طی سه سال گذشته، با جهش چشمگیر مواجه شود. بر این اساس، میزان تولید پنبه هند به دست کم ۳۶,۵ میلیون عدل (هر عدل معادل ۱۷۰ کیلوگرم) در سال زراعی جاری که از اول اکتبر آغاز شده، خواهد رسید که در واقع، معادل ۶,۲ میلیون تن محصول خواهد بود.

بر اساس برآوردهای انجمن پنبه هند (CAI)، این میزان تولید بیش از ۱۵ درصد بالاتر از تولید سال زراعی گذشته می‌باشد. افزایش عرضه پنبه از جانب هند به دلیل کاهش دادن قیمت‌ها، موجب کاهش درآمد کشاورزان خواهد شد و در مقابل، تولیدکنندگان نساجی را منتفع خواهد کرد. افزایش حمل و نقل محموله‌های پنبه از هند، رقابت را در بین صادرکنندگان جهانی تشدید خواهد کرد چراکه به دلیل جنگ تجاری آمریکا-چین، آنها برای گرفتن سهم بالاتر از بازار چین، تلاش و مبارزه خواهند کرد. همچنین صادرکنندگان نساجی هند با کاهش تقاضای برون‌مرزی به دلیل تعرفه‌های ایالات متحد آمریکا مواجه هستند. میزان بارندگی‌ها در ایالت گجرات هند

پیدا خواهد کرد و میزان فروش پنبه به چین نیز احتمالاً از ۱,۲ میلیون عدل در سال گذشته، به ۱,۵ میلیون عدل در سال زراعی جاری افزایش خواهد یافت. بر اساس این گزارش، هند در حال حاضر با افزایش رقابت از جانب اکثر بازارها و تولیدکنندگان پنبه مواجه است و دولت باید مشوق‌هایی را برای جذاب کردن صادرات پنبه در نظر بگیرد. از ابتدای اکتبر امسال تاکنون تجار هندی برای صادرات ۱۰۰ هزار عدل محصول جدید قرارداد منعقد کرده‌اند در حالی که این میزان برای کل سال زراعی گذشته، بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار عدل بوده است.

بین ماه‌های ژوئن تا سپتامبر امسال، بیش از ۴۰ درصد بالاتر از میانگین بلندمدت آن بوده که در مورد ایالت ماهاراشترا، میزان بارندگی‌ها ۳۰ درصد بالاتر از حد نرمال گزارش شده است. همچنین بر اساس آمار رسمی منتهی به ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۹، سطح کشت پنبه در هند از ۱۲,۱ میلیون هکتار در سال زراعی گذشته، به ۱۲,۷۷ میلیون هکتار افزایش پیدا کرده است. پیش‌بینی شرکت Kotak حاکی از آن است که میزان صادرات پنبه هند از ۴,۴ میلیون عدل در سال زراعی ۱۹-۲۰۱۸ به ۵ میلیون عدل در سال جاری جهش

اطلاعات مشترک

نام خانوادگی:	نام:
کد ملی:	محل تولد:
آخرین مدرک تحصیلی:	رشته تحصیلی:
نام مدیرعامل:	نام شرکت:
سمت در محل کار:	زمینه فعالیت:

اطلاعات پستی

استان:	شهر:	شهرستان:
آدرس:		
پیش شماره:	تلفن ثابت:	
فکس:	موبایل:	
کد پستی:	صندوق پستی:	
ایمیل:	وبسایت:	

هزینه اشتراک

- اشتراک یکساله با پست سفارشی (تهران): ۱۳۰,۰۰۰ تومان
- اشتراک یکساله با پست سفارشی (شهرستان): ۱۵۰,۰۰۰ تومان
- اشتراک یکساله نسخه الکترونیکی (فایل PDF): ۸۰,۰۰۰ تومان

راهنمای اشتراک

لطفا پس از واریز وجه اشتراک، تصویر فیش بانکی یا رسید واریز را به همراه فرم تکمیل شده، به آدرس دفتر یا شماره فکس مجله ارسال نمایید و جهت پیگیری اشتراک با روابط عمومی نشریه «خانم شکوری» تماس حاصل فرمایید.

حساب بانک پاسارگاد به شماره ۱-۷۰۹۷۰۹۰-۸۰۰-۲۳۰ به نام جمشید بصیری طهرانی
شماره کارت بانک پاسارگاد ۷۳۰۷۲۹۹۱۰۷۳۰۲۲۹۱۰۵۰ به نام جمشید بصیری طهرانی

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان شهید توپچی، پلاک ۳۰
تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲ کد پستی: ۱۵۵۸۸۴۴۳۱۳

INTERTEXTILE APPAREL MARKS 25 YEARS WITH 15% MORE VISITORS

Intertextile Shanghai Apparel Fabrics' 25th anniversary celebrations represented a trading platform that has become highly regarded as the best place to find business in China and meet global partners. With 89,662 visitors from over 120 countries & regions and a wide range of markets, there was a 15 per cent increase in visitors this year as compared to 2018.

From its debut of 123 exhibitors in 1995, to more than 4,400 at this year's Autumn edition: the fair has grown exponentially in the last quarter of a century.

The fair was held concurrently with Yarn Expo Autumn, CHIC and PH Value from September 25-27, at the National Exhibition and Convention Centre (Shanghai). The Spring edition will take place from March 11-13, 2020 and the next Autumn edition will take place in September 2020. Intertextile Shanghai Apparel Fabrics – Autumn Edition 2019 was co-organised by

Messe Frankfurt (HK) Ltd; the Sub-Council of Textile Industry, CCPIT.

"China remains a huge part of many exhibitors' global market strategy, of course in part because of the large domestic purchasing power, but also because much of global fashion has business in China's advanced manufacturing industry," said Wendy Wen, senior general manager of Messe Frankfurt (HK) Ltd. "The key to business in China is interaction, face-to-face, especially with textiles that should be seen and felt up close. 25 years of experience have made this a trusted platform, for both exhibitors and trade buyers in China, to trade textiles. This is how Intertextile welcomes loyal exhibitors back each year, while also including plenty of new options at each edition."

Around 4,422 exhibitors from 33 countries and regions exhibited at the show, including some who have participated for 10 to 20 years in a row

and were recognised at a gala dinner on 25 September. High quality trade buyers praised the comprehensive nature of Intertextile's product range, as the fair was recognised as a one-stop shop for apparel products across the board. Product zones, such as Functional Lab and Beyond Denim, also offered an easier way to quickly match exhibitors with their target buyers,

"Thanks to the fair's positive reputation within the industry, exhibitors use Intertextile as a platform to reveal their latest collections, meaning that visitors can be the first to see and feel innovation," said Wen. "This in turn attracts more visitors from all over the world – at this edition, we welcomed trade buyers from even more countries and regions. So no matter what problems one market or economy may endure at the time, Intertextile's diverse network of suppliers and buyers ensure that business can always be found at the fair."

HEIMTEXTIL TO MARK 50 YEARS WITH SPECIAL ACTIVITIES

The global home textiles industry will meet for the 50th time in Frankfurt am Main during January 7-10, 2020 at Heimtextil. The 50 years of the exhibition will be marked with an anniversary party, a showcase presenting design classics from the past few decades, an anniversary film and a special scarf. The first edition of Heimtextil was held in 1971.

"Fifty editions over the course of the past five decades are a rarely experienced phenomenon in the fast-moving global trade fair industry and are practically an eternity," says Detlef Braun, CEO of Messe Frankfurt. "Like no other trade fair, Heimtextil stands for product variety, international clout and undisputed market leadership in the textile sector. As a design show, it constantly reinvents itself, continues to present state-of-the-art home trends

as it has always done and makes the furnishing trends of tomorrow tangible."

Messe Frankfurt will hold a big Heimtextil @ Night party on January 8, 2020. As part of the celebrations, Messe Frankfurt will present an anniversary film with a look back at earlier Heimtextil editions as well as music acts from the last five decades.

There will be a special showcase area which will have design classics from the past 50 years. People can take a journey through time and a tour of discovery through five decades of Heimtextil history in this area. The presentation

is based on editorials from interior magazines comprising colours, shapes, furniture and design objects from past decades. The showcase is complemented by a café that will be realised in cooperation with Schöner Wohnen, Europe's largest living magazine.

To mark the anniversary, Heimtextil will launch a textile accessory of its own creation: a scarf in the look of the current trade fair campaign. The scarf in the unisex colour combination of petrol, turquoise and lilac will be available for exhibitors and visitors to buy during the trade fair.

IRAN SET TO BOOST APPAREL PRODUCTION

The apparel industry in Iran is flourishing. A Market Intelligence (MI) report from Fibre2Fashion finds that the production and consumption of apparel have been increasing since the marketing year (MY) 2016-17.

For a country where the production volume in the apparel industry is half the nominal capacity, there is considerable scope for expanding operations as well as search for markets. It is with this backdrop in mind that the government of Iran is planning to revamp garment manufacturing across the country—there are some 8,000 units of varying size in all.

Things look promising: apparel production in Iran is expected to grow to \$6.95 billion in MY 2020-21 with a CAGR (compounded annual growth rate) of 5 per cent over MY 2017-18. With most of export destinations being the nearby former Soviet republics, export prospects look bright too—apparel exports are expected to

reach \$97 million in 2021 with a CAGR of 16.20 per cent over 2018.

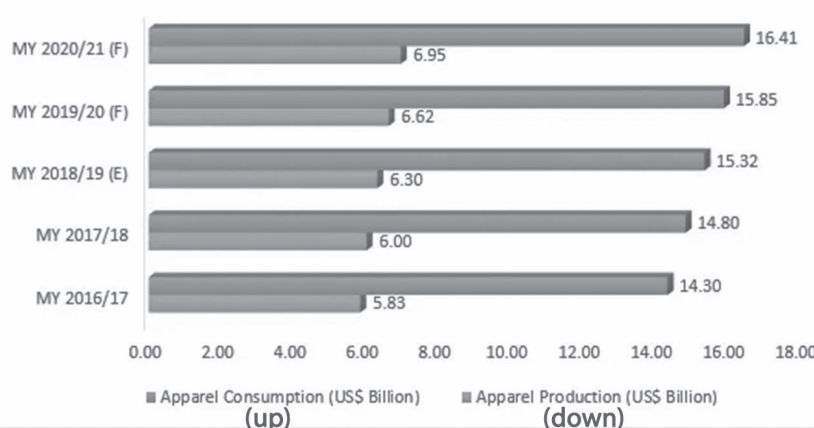
Apparel Production

The apparel production of Iran in value terms was \$5.83 billion in MY 2016-17 (March to February). It increased to \$6 billion in MY 2017-18 with a growth rate of 3 per cent. The figure is expected to increase to \$6.95 billion in 2020-21 with a CAGR of 5 per cent over MY 2017-18. The classic apparel manufacturing accounts for 60 per cent of domestic apparel produc-

tion. Consumption of casualwear is widespread, but the production of apparel in the country is not enough to meet domestic needs.

According to Iran's Ministry of Cooperatives, Labour and Social Welfare, the production volume of Iran's apparel industry is half of its nominal capacity. Hence, the country is planning to revamp its garment manufacturing units. There are about 8,000 production units across the country, and the current year has been named as the "year of pickup in production."

IRAN APPAREL PRODUCTION (US\$ BILLION) & CONSUMPTION (US\$ BILLION)
(2016/17 - 2020/21)

Source: TexPro

IRAN'S IMPORTS VOLUME TO SHRINK \$10BN BY 2021

Minister of Industry, Mine and Trade Reza Rahmani said that country's imports volume will decrease \$10 billion by 2021.

With the coordination made, Iran's import of products to decline \$10 billion by 2021, he added.

He made the remarks in a specialized meeting, held at the venue of the Ministry of

Industry on Thursday, and added, "materializing the said objective requires \$2 billion worth of investment."

Of total \$10 billion, \$1.2 billion, \$500 million and \$2.7 billion will be saved in textile-apparel, cellulose and chemical industries respectively.

Rahmani hailed efforts taken in the Central Bank of Iran (CBI) for the provision of li-

quidity needed for industries especially in the six months of the current year.

He further pointed to the provision of liquidity as the most important concern of production boom in the country and said, "with the coordination made in this regard, giant steps have been taken in this regard in order to settle the problem."

\$123M WORTH OF MACHINE-MADE RUGS EXPORTED FROM KASHAN

The Iranian city of Kashan in Isfahan province has managed to export \$123 million worth of machine-made rugs during the past year.

Head of Industry, Mine and Trade Department of Kashan said "we exported more than \$227 million worth of goods from Kashan with machine-woven carpets accounting for \$123 million."

Majid Barazandeh also pointed to the \$128 million worth of exports from Kashan in the first six months of the cur-

rent Iranian year saying that about 25 percent of the city's exports included carpets.

Carpet and related industries play an important role in the production boom in Kashan, he said, adding that despite all the problems for carpet production, it is expected that rug exports will increase this year compared to last year.

The National Carpet and Related Industries Exhibition is to be held in December this year in Kashan.

"Holding such exhibitions introduces the industrial capacities of Kashan to other businessmen and can play an important role in boosting the economic growth of the city," continued Barazandeh. Statistics show that machine-made carpet accounts for half of the total export value of Iran's textile industries. Iranian machine-made carpet is considered as the most expensive textile product in the world in terms of design, quality and colour.

* IRAN'S IMPORTS VOLUME TO SHRINK \$10BN BY 2021

- Minister of Industry, Mine and Trade Reza Rahmani said that country's imports volume will decrease \$10 billion by 2021. With the coordination made, Iran's import of products to decline \$10 billion by 2021, he added...*page63*

* \$123M WORTH OF MACHINE-MADE RUGS EXPORTED FROM KASHAN

- The Iranian city of Kashan in Isfahan province has managed to export \$123 million worth of machine-made rugs during the past year.
Head of Industry, Mine and Trade Department of Kashan said "we exported more than \$227 million worth of goods from Kashan with machine-woven carpets accounting for \$123 million...*page63*

* IRAN SET TO BOOST APPAREL PRODUCTION

- The apparel industry in Iran is flourishing. A Market Intelligence (MI) report from Fibre2Fashion finds that the production and consumption of apparel have been increasing since the market-year (MY) 2016-17...*page62*

* HEIMTEXTIL TO MARK 50 YEARS WITH SPECIAL ACTIVITIES

- The global home textiles industry will meet for the 50th time in Frankfurt am Main during January 7-10, 2020 at Heimtextil. The 50 years of the exhibition will be marked with an anniversary party, a showcase presenting design classics from the past few decades, an anniversary film and a special scarf...*Page 61*

* INTERTEXTILE APPAREL MARKS 25 YEARS WITH 15% MORE VISITORS

- Intertextile Shanghai Apparel Fabrics' 25th anniversary celebrations represented a trading platform that has become highly regarded as the best place to find business in China and meet global partners...*Page 60*

* INTERVIEW & VIEWPOINT

- Interview with Mr.Beheshti managing director of IranDiba Co. *Page 10*
- Interview with Mr.Shayesteh managing director of RangdanehSirJan Co. *Page 13*
- Interview with Mr.Kardanpoor managing director of DorrinRiss Co. *Page20*
- Report of Global Textile Industry Summit *Page33*

Holder of License & Chairman: Engineer Jamshid Bassiri

Executive Director: Engineer Alireza Hashemi

Editor of Technical Articles: Engineer Mohammad Nikpanje

Design & Layout: Hamidreza Ghaemi

Public Relations Officer: Saeedeh Shakoori

Coordination: Engineer Hossein Kiani

Colleagues of this Issue: Engineer Nima Bassiri, Engineer Ehsan Soltani, Dr.Shahin Kazemi, Sara HayatDavoodi, Naeimeh Hekmatpoor

Printing Affairs: No.11, Khoob St., Si Metri-ye- Niroo Havayi, Damavand St., IDEAI Printing office, Tel: 77691853

Address: 1st Floor, No.30, Toupchi St., North Sohrevardi Ave., Tehran **Tel:** +98(021) 88516799, **Postal code:** 1558844313

Layout, Design & Printing Supervision: Tarh Saz Gohar **www.tsgir.com**

